

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
*	Verordening (EG) nr. 950/2001 van de Raad van 14 mei 2001 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland	1
*	Verordening (EG) nr. 951/2001 van de Raad van 14 mei 2001 tot wijziging van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op televisiecamerasystemen uit Japan	18
	Verordening (EG) nr. 952/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	24
	Verordening (EG) nr. 953/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 39e deelschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000 ...	26
	Verordening (EG) nr. 954/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	27
	Verordening (EG) nr. 955/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	29
*	Verordening (EG) nr. 956/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 betreffende maatregelen van toezicht op de invoer van bepaalde textielproducten van oorsprong uit de Arabische Republiek Syrië	31
	Verordening (EG) nr. 957/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië	32
	Verordening (EG) nr. 958/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector	34
	Verordening (EG) nr. 959/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	36

Prijs: 19,50 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 960/2001 van de Commissie van 16 mei 2001 houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen ... 39

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2001/379/EG:

- * **Besluit van de Raad van 4 april 2001 betreffende de goedkeuring door de Europese Gemeenschap van het protocol van 1998 inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand** 40

Commissie

2001/380/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 14 mei 2001 houdende overdracht van het beheer van de steun voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de Republiek Bulgarije gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1428)** 65

2001/381/EG:

- * **Besluit van de Commissie van 16 mei 2001 houdende aanvaarding van een verbintenis in verband met de antidumpingprocedure betreffende de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1446)** 67

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

**VERORDENING (EG) Nr. 950/2001 VAN DE RAAD
van 14 mei 2001**

tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9,

Gelet op het voorstel dat de Commissie na overleg in het Raadgevend Comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Inleiding

- (1) Op 18 februari 2000 heeft de Commissie met een bericht („bericht van inleiding”) in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ de inleiding aangekondigd van een antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer in de Gemeenschap van een bepaalde soort aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland.
- (2) De procedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die in januari 2000 was ingediend door de European Association of Metals („Eurometaux”) namens Alcan Europe, Elval, Eurofoil, Lawson Mardon Star Ltd, Pechiney Rhenalu en VAW Aluminium Business Unit Foil, die samen een groot deel, namelijk 71 %, van de productie van bedoelde soort aluminiumfolie in de Gemeenschap vertegenwoordigen. De klacht bevatte bewijsmateriaal dat dit product met dumping werd ingevoerd en dat hierdoor aanmerkelijke schade was ontstaan, welk bewijsmateriaal toereikend werd geacht om tot de inleiding van een antidumpingprocedure over te gaan.

2. Onderzoek

- (3) De Commissie heeft de volgende partijen officieel van de inleiding van de procedure in kennis gesteld: de haar bekende producenten/exporteurs, importeurs en verwer-

kende bedrijven, de vertegenwoordigers van de betrokken exportlanden, de klagende partijen alsmede andere producenten van de Gemeenschap. De belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om binnen de in het bericht van inleiding genoemde termijn hun standpunt schriftelijk bekend te maken en om te verzoeken te worden gehoord.

- (4) Enkele partijen hebben hun standpunt schriftelijk uiteen gezet. Alle partijen die dit binnen de gestelde termijn hadden aangevraagd en die konden aantonen dat er bijzondere redenen waren om hen te horen, werden in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.
- (5) Vragenlijsten werden gezonden aan alle bekende belanghebbenden en aan alle andere ondernemingen die zich binnen de in het bericht van inleiding genoemde termijn hadden aangemeld. Om de producenten/exporteurs in China en Rusland in de gelegenheid te stellen een verzoek in te dienen om als marktgericht bedrijf te worden behandeld of om een individuele behandeling aan te vragen, heeft de Commissie de haar bekende belanghebbende Chinese en Russische ondernemingen de nodige formulieren doen toekomen. Een Chinese en een Russische onderneming hebben dit formulier beantwoord.
- (6) De zes EG-producenten namens wie de klacht was ingediend, twee onafhankelijke importeurs in de Gemeenschap, zes verwerkende bedrijven, een producent/exporteur in China, een producent/exporteur in Rusland en een producent in het vergelijkbare land hebben de vragenlijst beantwoord. Er werden ook gegevens ontvangen van een andere EG-producent en van drie grondstofleveranciers.
- (7) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de vaststelling van de dumping, de schade en het belang van de Gemeenschap noodzakelijk achtte verzameld en geverifieerd en heeft controles ter plaatse uitgevoerd bij de volgende ondernemingen:

a) *Producent/exporteur in de Volksrepubliek China*

— Bohai Aluminium Industries Ltd, Qinhuangdao

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽²⁾ PB C 45 van 18.2.2000, blz. 2.

b) *Producent/exporteur in Rusland*

- Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium”, Moskou (alsmede de verbonden ondernemingen Metcare Management S.A., geregistreerd in Panama City, en Eximal Ltd, geregistreerd in Belize alsmede de verbonden handelsmaatschappij Sibirsky Aluminium Foil Corp. (ex Hover Commercial Corp.) geregistreerd op de Britse Maagdeneilanden)

c) *Onafhankelijke importeur in de Gemeenschap*

- Countinho Caro + Co International Trading GmbH, Hamburg, Duitsland

d) *Producent in het vergelijkbare land*

- Alcan, Cleveland, Ohio, Verenigde Staten van Amerika

e) *EG-producenten namens wie de klacht was ingediend*

- Alcan Europe, Rogerstone, Verenigd Koninkrijk
- Elval, Inofita Viotia, Griekenland
- Eurofoil, Dudelange, Luxemburg
- Lawson Mardon Star Ltd, Bridgnorth, Verenigd Koninkrijk
- Pechiney Rhenalu, Frankrijk
- VAW Aluminium Business Unit Foil, Bonn (D), namens VAW Grevenbroich, Grevenbroich, Duitsland, VAW SLIM SpA, Cisterna di Latina, Italië en VAW INASA S.A., Irurzun, Spanje.

f) *Verwerkende bedrijven in de Gemeenschap*

- Fora Folienfabrik GmbH, Radolfzell, Duitsland
- ITS Foil and Film Rewinding B.V., Apeldoorn, Nederland.

- (8) Het onderzoek naar de dumping en schade had betrekking op de periode van 1 januari 1999 tot 31 december 1999 („het onderzoektijdvak”). Voor het onderzoek naar de ontwikkelingen die van belang waren voor de beoordeling van de schade werden gegevens in aanmerking genomen die betrekking hadden op de periode van 1 januari 1996 tot het eind van het onderzoektijdvak („de schadebeoordelingsperiode”).

3. Voorlopige maatregelen

- (9) Omdat bepaalde dumpingsaspecten en de gevolgen van de betrokken invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap verder onderzocht moesten worden, werden geen voorlopige antidumpingmaatregelen genomen; er werd evenwel om aanvullende gegevens verzocht en het onderzoek werd voortgezet. Er werd een controle ter plaatse verricht bij een onafhankelijke importeur van de Russische producent/exporteur in Hamburg en de Russische producent/exporteur werd een aanvullende vragenlijst over dezelfde algemene categorie producten toegezonden.

B. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**1. Betrokken product**

- (10) De procedure heeft betrekking op bladaluminium met een dikte van 0,009 mm of meer maar niet meer dan 0,018 mm, niet op een drager, enkel gewalst, op rollen met een breedte van niet meer dan 650 mm, welk product is ingedeeld onder GN-code ex 7607 11 10. Het product wordt doorgaans aluminiumfolie voor huishoudelijk gebruik genoemd (hierna „AFH” genoemd).
- (11) AFH wordt vervaardigd door aluminium blokken of folie-halfabrikaten tot de gewenste dikte te walsen. Na het walsen wordt de folie in het kader van een thermisch proces gegloeid om ze plooibaar te maken. Na het walsen en gloeien wordt de AFH op rollen met een breedte van maximaal 650 mm gewikkeld. De breedte van deze rol is bepalend voor het gebruik omdat de verwerkers van dit product („de spoolers” of „rewinders”) de AFH op kleine rollen wikkelen die voor de detailhandel bestemd zijn. De op kleine rollen gewikkelde AFH is verpakkingsmateriaal met een korte levensduur dat voor vele doelen wordt aangewend (meestal wordt AFH gebruikt in de huishouding, de horeca, de levensmiddelenindustrie en in de bloemenhandel).
- (12) Bij het onderzoek is gebleken dat er een duidelijk verschil is tussen AFH en aluminium converter foil („ACF”) wat wezenlijke fysieke kenmerken en gebruiksdoeleinden betreft.
- (13) Wat de fysieke kenmerken betreft: AFH is in het algemeen 0,009 mm tot 0,018 mm dik, terwijl ACF in het algemeen minder dan 0,009 mm dik (standaard = 0,0065 mm) of meer dan 0,018 mm (standaard = 0,020 mm tot 0,040 mm) dik is. De dikte van het product is cruciaal voor de verwerkbaarheid ervan. AFH wordt aangeboden op rollen met een breedte van meer dan 650 mm, terwijl ACF wordt aangeboden op rollen van 700 tot 1 200 mm. Uit de gegevens die de betrokkenen hebben verstrekt, blijkt dat de breedte van de rollen na het gloeiproces niet meer kan worden gewijzigd. De breedte van de rollen is in beide gevallen ook bepalend voor het gebruik van het product: AFH wordt op dunnere rollen met dezelfde breedte als de oorspronkelijke rollen gewikkeld, terwijl ACF wordt bewerkt (bedrukt, gelamineerd, geplooid enz.) en daarna tot de gewenste afmetingen versneden, wat betekent dat een bredere rol op meer efficiënte wijze kan worden gebruikt.
- (14) De bovenvermelde verschillen in dikte en breedte bepalen in grote mate het basisgebruik van het product. AFH is multifunctioneel en dient om producten gedurende een korte tijd te verpakken. Deze folie wordt meestal gebruikt in het huishouden, de horeca, de levensmiddelenindustrie en in de bloemenhandel. ACF daarentegen wordt verder verwerkt (getransformeerd) en vervolgens tot de gewenste afmetingen en vorm versneden en wordt gebruikt voor de langdurige bewaring van vloeistoffen (melk, UHT, vruchtensappen) en de langdurige verpakking van andere producten (voedsel, cosmetica, chocolade, sigaretten, geneesmiddelen enz.).

- (15) Derhalve wordt geconcludeerd dat AFH en ACF in het kader van dit onderzoek twee verschillende producten zijn.
- (16) Bovendien werd ook vastgesteld dat alle AFH in wezen dezelfde fysieke, technische en chemische eigenschappen heeft en voor dezelfde doeleinden wordt gebruikt. Alle AFH vormt derhalve één enkel product.

2. Soortgelijk product

- (17) Bij het onderzoek bleek dat AFH dat in de Volksrepubliek China en Rusland is vervaardigd en uit deze landen naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd alsmede AFH dat in de Gemeenschap door de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt vervaardigd en aldaar wordt verkocht in wezen dezelfde fysieke en chemische eigenschappen hebben. Het betreft in alle gevallen bladaluminium met een dikte van 0,009 mm tot 0,018 mm dat wordt aangeboden op rollen met een breedte tot 650 mm. Bovendien is het eindgebruik van deze producten hetzelfde: de folie wordt gebruikt als verpakkingsmateriaal met een korte levensduur voor velerlei doeleinden.
- (18) Hetzelfde geldt voor de AFH die in het vergelijkbare land, de Verenigde Staten van Amerika („VS”), wordt vervaardigd en verkocht. AFH wordt op de binnenlandse markt van Rusland niet verkocht.
- (19) Gezien het bovenstaande wordt geconcludeerd dat alle bovenvermelde AFH soortgelijk is in de zin van artikel 1, lid 4, van Verordening (EG) nr. 384/96 (de „basisverordening”).

C. DUMPING

1. Voorafgaande opmerkingen

- (20) Vastgesteld werd dat in elk van de betrokken landen slechts één producent tijdens het onderzoekstijdvak naar de Gemeenschap uitvoerde. Deze producenten waren goed voor nagenoeg de gehele uitvoer uit de betrokken landen naar de Gemeenschap.

2. Status van marktgericht bedrijf

- (21) Ingevolge artikel 2, lid 7, onder b), van de basisverordening wordt de normale waarde in de Volksrepubliek China en Rusland vastgesteld aan de hand van de prijzen of de berekende waarde van die producenten die kunnen aantonen dat zij voldoen aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c), dat wil zeggen indien zij op marktvoorwaarden werken. Daar de enige producent/exporteur in de Volksrepubliek China en de enige producent/exporteur in Rusland om toekenning van de status van marktgerichte onderneming hebben verzocht, werd hen gevraagd de desbetreffende formulieren in te vullen. Het Raadgevend Comité werd in kennis gesteld van de resultaten van het onderzoek van de ingevulde formulieren. Na overleg werd besloten de status van marktgerichte onderneming uitsluitend aan de producent/exporteur in Rusland toe te kennen.

a) De Volksrepubliek China

- (22) Uit de voorgelegde gegevens bleek dat de enige Chinese producent/exporteur een onderneming was die voor een groot deel in staatshanden was en dat de bestuursvoorzitter door een overheidsorgaan was aangesteld. Omdat aanzienlijke staatsinmenging in dit geval niet kon

worden uitgesloten, werd niet voldaan aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c), eerste streepje. Geconcludeerd werd dat deze onderneming niet de status van marktgerichte onderneming kon worden verleend.

- (23) De betrokken onderneming maakte bezwaar tegen het besluit haar niet de status van marktgerichte onderneming te verlenen en voerde aan dat uitsluitend de partner in de joint venture die in de VS was gevestigd verantwoordelijk was voor het beheer van de werkzaamheden en dat er derhalve van staatsinmenging geen sprake was. Omdat de bestuursvoorzitter evenwel door een overheidsorgaan was aangesteld, werd dit argument niet toereikend geacht om bovenstaande bevindingen te ontcrachten.

b) Rusland

- (24) Uit het onderzoek bleek dat besluiten inzake kosten en productiemiddelen werden genomen als reactie op marktsignalen en zonder staatsinmenging van betekenis op dat punt en dat de kosten van de belangrijkste productiemiddelen in overeenstemming waren met de marktwaarde. De onderneming beschikte over een duidelijke basisboekhouding die door een onafhankelijke accountant in overeenstemming met de internationale boekhoudnormen werd nagezien. De productiekosten en financiële situatie van de onderneming waren niet in beduidende mate verstoord door overnames uit het vroegere staatshandelssysteem en de onderneming was onderworpen aan de faillissements- en eigendomswetgeving waardoor stabiliteit was gegarandeerd. Tenslotte werd bij de omrekening van valuta's de marktcoers gebruikt. Op grond van deze bevindingen werd geconcludeerd dat aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c), was voldaan en dat deze onderneming de status van marktgerichte onderneming kon worden verleend.

3. Individuele behandeling

- (25) De enige Chinese producent/exporteur heeft ook om een individuele behandeling verzocht, dat wil zeggen om de vaststelling van een individuele dumpingmarge voor zijn bedrijf op basis van zijn exportprijzen.
- (26) De betrokken onderneming kon niet aantonen dat zij voldoende onafhankelijk was van de Chinese overheid en aan alle gestelde voorwaarden voldeed. Met name omdat deze onderneming voor het grootste deel in handen was van de staat, kon zij niet waarborgen dat er geen sprake was van staatsinmenging op het gebied van de exportprijzen, de omvang van de export en de verkoopvoorwaarden. Bijgevolg werd besloten deze onderneming geen individuele behandeling toe te staan.
- (27) Daar bij het onderzoek bleek dat de medewerkende Chinese producent/exporteur in het onderzoekstijdvak goed was voor de totale uitvoer van het betrokken product uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap, was de kwestie van de individuele behandeling in het kader van dit onderzoek weinig relevant, omdat het voor het gehele land geldende recht werd vastgesteld op grond van de gegevens betreffende deze producent/exporteur.

4. **Vergelijkbaar land**

- (28) Overeenkomstig artikel 2, lid 7, van de basisverordening moest een vergelijkbaar land met markteconomie worden gekozen om de normale waarde vast te stellen voor de Chinese onderneming die niet aan de voorwaarden voldeed om als marktgericht bedrijf te worden beschouwd. Ook voor Rusland moest een vergelijkbaar land worden gekozen. Dit was nodig om over gegevens te beschikken indien de nodige gegevens niet door de Russische producent/exporteur zouden worden verstrekt.
- (29) De klagende ondernemingen hadden Turkije voorgesteld. In het bericht van inleiding had de Commissie Turkije als vergelijkbaar land voorgesteld en had om op- en aanmerkingen over dit voorstel verzocht.
- (30) De Chinese en de Russische producent/exporteur maakten om een aantal redenen bezwaar tegen deze keuze binnen de in het bericht van inleiding gestelde termijn. De Chinese onderneming voerde aan dat Turkije een ongeschikte keuze was vanwege de toegang tot grondstoffen, de energiebronnen, de aangewende technologie, de productieschaal, de representativiteit van de binnenlandse verkoop en de concurrentievoorwaarden. Zij voerde aan dat alleen Rusland wat het betrokken product betreft met de Volksrepubliek China kon worden vergeleken. Als alternatieve oplossing was Venezuela volgens de Chinese producent/exporteur geschikter dan Turkije in termen van energiekosten, productie-installaties en capaciteit. De Russische onderneming voerde daarentegen aan dat er aanzienlijke verschillen waren tussen Turkije en Rusland op het gebied van het productieproces, de concurrentie en de energiekosten.
- (31) Voor Turkije werd vastgesteld dat de medewerkende producent op de binnenlandse markt niet verkocht aan onafhankelijke afnemers. Om een meer geschikt vergelijkbaar land te vinden, heeft de Commissie daarom contact opgenomen met enkele haar bekende producenten in een aantal andere landen.
- (32) Het verzoek van de Chinese producent/exporteur om Rusland te gebruiken als vergelijkbaar land kon om een aantal redenen niet worden ingewilligd. Het betrokken product werd er niet op de binnenlandse markt verkocht en Rusland telde slechts één producent. Bovendien moest ook voor Rusland, zoals hieronder wordt uitgelegd, in ruime mate van beschikbare gegevens en van gegevens in een vergelijkbaar land gebruik worden gemaakt.
- (33) De Commissie heeft contact opgenomen met producenten in Venezuela en India, die evenwel niet bereid waren aan het onderzoek mede te werken.
- (34) Ook met twee producenten in de VS werd contact opgenomen, waarvan een tot medewerking bereid was. De Commissie stelde vast dat de prijzen van deze onderneming prijzen waren in het kader van normale handels-transacties en in overeenstemming waren met het markt-

prijsniveau in de VS. Daar de binnenlandse markt van de VS bovendien de grootste ter wereld is, open staat voor producten van buiten de VS vanwege een betrekkelijk laag invoerrecht en omdat verschillende plaatselijke producenten op deze markt met elkaar concurreren, werd het niet onredelijk geacht de VS als vergelijkbaar land te kiezen.

5. **De Volksrepubliek China**

a) *Normale waarde*

- (35) De normale waarde werd vastgesteld aan de hand van de binnenlandse prijzen van de in de VS gevestigde producent die als representatief werden beschouwd, daar deze producent op de binnenlandse markt grotere hoeveelheden verkocht dan uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap werden uitgevoerd.
- (36) Voorts werd vastgesteld dat het soortgelijk product in de VS in het kader van normale handelstransacties was verkocht overeenkomstig artikel 2, lid 4, van de basisverordening. De normale waarde werd derhalve vastgesteld aan de hand van de werkelijk betaalde gewogen gemiddelde prijzen bij verkoop aan onafhankelijke afnemers op de binnenlandse markt.

b) *Exportprijs*

- (37) Bij het onderzoek bleek dat de enige Chinese producent/exporteur het betrokken product steeds aan onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap hadden verkocht. De exportprijzen werden derhalve berekend overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening, d.w.z. aan de hand van de door deze onafhankelijke afnemers werkelijk betaalde of te betalen prijzen.

c) *Vergelijking*

- (38) Met het oog op een billijke vergelijking werden correcties toegestaan voor verschillen waarvan werd aange-toond dat zij gevolgen hadden voor de vergelijkbaarheid van de prijzen, overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening. Op deze basis vonden correcties plaats voor verschillen in de kosten voor vervoer, verzekering, verpakking en krediet.

d) *Dumpingmarge*

- (39) Overeenkomstig artikel 2, leden 10 en 11, van de basisverordening werden de dumpingmarges vastgesteld door vergelijking van de gewogen gemiddelde normale waarde met de gewogen gemiddelde exportprijs, af fabriek en in hetzelfde handelsstadium.
- (40) De dumpingmarge, in procenten van de cif-prijs grens Gemeenschap bedroeg:

Volksrepubliek China: 26,8 %.

6. Rusland

a) Normale waarde

- (41) Ingevolge artikel 2, leden 3 en 4, van de basisverordening moet de normale waarde, indien het soortgelijke product niet op de binnenlandse markt wordt verkocht, worden berekend. De normale waarde werd berekend door de productiekosten van de betrokken producent/exporteur voor het betrokken product te vermeerderen met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene en administratieve kosten (VAA-kosten) alsmede winst, overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening.
- (42) Daar de Russische producent/exporteur in kwestie of enige andere Russische producent het betrokken product niet op de binnenlandse markt verkocht, was de Commissie voornemens de VAA-kosten alsmede de winst vast te stellen aan de hand van de kosten voor de betrokken onderneming op de binnenlandse markt bij de productie en de verkoop van eenzelfde algemene categorie producten — namelijk gewoon folie en meer bepaald ACF —, overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder b), van de basisverordening.
- (43) Deze gegevens werden bij de onderneming opgevraagd, eerst tijdens een controle ter plaatse en later door middel van een extra vragenlijst. De onderneming heeft deze gegevens evenwel niet verstrekt, omdat dit te veel werk zou hebben gevegd. Bovendien kwamen bij het onderzoek een aantal onregelmatigheden aan het licht (zoals hieronder nader uiteengezet). Zo was het onder andere moeilijk om de energiekosten, één van de belangrijkste kostenelementen, vast te stellen en om de waarde van de activa van de onderneming te bepalen. Hierdoor en door de weigering van de onderneming om gegevens te verstrekken over eenzelfde algemene categorie producten werd de normale waarde vastgesteld overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, zoals hieronder wordt uiteengezet.
- (44) De normale waarde werd berekend met gebruikmaking van zoveel mogelijk gegevens van de onderneming zelf. Op deze gegevens moesten evenwel om de volgende redenen correcties worden toegepast.
- (45) Wat de energiekosten betreft, bleek dat de onderneming door de elektriciteitsmaatschappij, die grotendeels in handen was van de overheid, een ongebruikelijk lage prijs werd aangerekend waarvan niet kon worden aangetoond dat deze in overeenstemming was met de kosten van de elektriciteitsproductie. De onderneming kon bovendien niet aantonen dat de elektriciteitsrekeningen volledig waren betaald, want er werd gebruik gemaakt van een rekeningcourant-systeem. Daar de energiekosten dus niet betrouwbaar werden geacht, werd besloten gebruik te maken van het gemiddelde energietarief voor aluminiumproducenten, zoals in vakbladen gepubliceerd.
- (46) Wat afschrijvingen betreft, werd vastgesteld dat de meeste activa tegen zeer lage prijzen waren gekocht op een veiling die plaatsvond tengevolge van het faillissement van een vorige rechtspersoon in 1998. Om de boekhouding in overeenstemming te brengen met de

algemeen geldende boekhoudnormen, heeft de accountant van de onderneming om een onafhankelijke waardebepaling verzocht van gebouwen, installaties en uitrusting. Dit leidde tot een herziening van de waarde die nu in overeenstemming is met de werkelijke situatie van de onderneming. De afschrijvingen werden aangepast om deze met de algemeen geldende boekhoudnormen in overeenstemming te brengen.

- (47) Daar er geen andere bij het onderzoek betrokken Russische producenten/exporteurs of producenten waren en bij gebrek aan betrouwbare gegevens over productie en verkoop van eenzelfde algemene categorie producten op de binnenlandse markt, werd besloten de VAA-kosten alsmede de winst vast te stellen overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder c) van de basisverordening. De VAA-kosten alsmede de winst werden dus gebaseerd op de representatieve binnenlandse verkoop van de producent in het vergelijkbare land — de VS — in het kader van normale handelstransacties. De winst werd gebaseerd op gegevens van de smelterij en de foliefabriek om de gehele winst op de productie en verkoop van het betrokken product te verkrijgen.

b) Exportprijs

- (48) De uitvoer van het betrokken product door de Russische onderneming naar de Gemeenschap verliep via een verbonden handelsmaatschappij die geregistreerd is op de Britse Maagdeneilanden en die de AFH op haar beurt doorverkocht aan een onafhankelijke importeur in de Gemeenschap. De exportprijs werd derhalve vastgesteld aan de hand van de prijzen die een onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap aan de onderneming op de Britse Maagdeneilanden had betaald of moest betalen.

c) Vergelijking

- (49) Overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening werden, met het oog op een billijke vergelijking, correcties toegepast voor verschillen waarvan werd aangetoond dat zij van invloed waren op de vergelijkbaarheid van de prijzen. Er werden correcties toegepast voor verschillen in kosten voor vervoer, verzekering en aanverwante kosten, verschillen in kredietkosten, naverkoopkosten en commissielonen.

d) Dumpingmarge

- (50) Overeenkomstig artikel 2, leden 10 en 11, van de basisverordening werden de dumpingmarges vastgesteld door vergelijking van de gewogen gemiddelde normale waarde met de gewogen gemiddelde exportprijs, af fabriek en in hetzelfde handelsstadium.
- (51) Omdat er slechts een producent van het betrokken product in Rusland was, oordeelde de Commissie het passend als residuele dumpingmarge de dumpingmarge aan te houden die was vastgesteld voor de medewerkende producent/exporteur in het betrokken land.

- (52) De dumpingmarges, in procenten van de cif-prijs grens Gemeenschap, zijn:
- Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium” 14,9 %
 - Alle andere ondernemingen 14,9 %.

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

1. Definitie van het begrip „productie van de Gemeenschap”

- (53) Om vast te stellen of de bedrijfstak van de Gemeenschap schade had geleden, moesten het verbruik en verschillende economische indicatoren worden onderzocht aan de hand waarvan de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap kan worden beoordeeld. In dit verband moest worden nagegaan of schade en verbruik beoordeeld moesten worden met betrekking tot de gehele productie in de Gemeenschap dan wel tot de productie voor de open markt.
- (54) Een gedeelte van de productie in de Gemeenschap wordt niet op de markt verkocht maar wordt door de ondernemingen binnen het eigen concern verder verwerkt. Deze productie vindt dus plaats binnen een besloten markt. Onderzocht werd of er een duidelijk onderscheid kon worden gemaakt tussen de open en de besloten markt. AFH die intern, door de geïntegreerde rewinders, wordt verwerkt, bleek niet te concurreren met AFH uit de Volksrepubliek China en Rusland en evenmin met de AFH die door de EG-producenten op de open markt wordt verkocht. Derhalve werd geconcludeerd dat het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Gemeenschap betrekking diende te hebben op de open markt. Overigens wordt vermeld dat geen enkele EG-producent namens wie de klacht is ingediend voor de besloten markt produceerde.
- (55) AFH die bestemd is voor de open markt van de Gemeenschap wordt door de volgende ondernemingen vervaardigd:
- de zes producenten van de Gemeenschap namens welke de klacht werd ingediend en die aan het onderzoek medewerkten;
 - twee andere producenten die geen klacht hebben ingediend, maar die zich niet tegen de procedure hebben verzet en waarvan één algemene gegevens heeft verstrekt (ILA-groep (I) en Laminazione Sottile (I)).
- (56) De productie van al deze producenten is de totale productie van de Gemeenschap in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening.

2. Definitie van het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap”

- (57) Onderzocht werd of de klagende EG-producenten die medewerking aan het onderzoek verleenden, een groot deel van de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap vertegenwoordigden. Omdat de klagende EG-producenten in het onderzoekstijdvak 82 % van de voor de open markt bestemde AFH in de Gemeenschap produceerden, werd geconcludeerd dat

deze producenten de bedrijfstak van de Gemeenschap vormen in de zin van artikel 4, lid 1 en artikel 5, lid 4, van de basisverordening. Deze producenten worden hierna „de bedrijfstak van de Gemeenschap” genoemd. Bovendien wordt erop gewezen dat, zelfs indien de productie voor de besloten markt wordt meegerekend, de klagende EG-producenten ook een groot deel van de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap vertegenwoordigen.

E. SCHADE

1. Verbruik in de Gemeenschap

- (58) Het verbruik van AFH in de Gemeenschap werd vastgesteld aan de hand van de volgende gegevens: de gegevens die de bedrijfstak van de Gemeenschap had verstrekt over de omvang van hun verkoop in de Gemeenschap, de gegevens van een andere medewerkende producent, de in de klacht vermelde geraamde cijfers over de verkoop door een andere EG-producent in de Gemeenschap, de gegevens van de medewerkende producenten/exporteurs over de omvang van hun uitvoer naar de Gemeenschap, de gegevens van Eurostat en de gegevens van importeurs en verwerkende bedrijven in de Gemeenschap.
- (59) Het verbruik steeg van 71 300 ton in 1996, 80 742 ton in 1997 tot 88 032 ton in 1998, en daalde tot 86 117 ton in het onderzoekstijdvak. Over de gehele schadebeoordelingsperiode steeg het verbruik met 21 %.

2. Invoer in de Gemeenschap uit de betrokken landen

- a) *Cumulatieve beoordeling van de gevolgen van de betrokken invoer*
- (60) Onderzocht werd of de gevolgen van de betrokken invoer cumulatief moesten worden beoordeeld, rekening houdend met de voorwaarden van artikel 3, lid 4, van de basisverordening.
- (61) Er werd vastgesteld dat de dumpingmarges voor beide landen meer dan minimaal waren in de zin van artikel 9, lid 3, van de basisverordening en dat de uit beide landen ingevoerde hoeveelheden niet te verwaarlozen waren. Bovendien werd een cumulatieve beoordeling ook passend geacht omdat de ingevoerde producten met elkaar en met het soortgelijk EG-product concurreerden. Bij het onderzoek bleek immers dat alle AFH uit de twee betrokken landen in alle opzichten onderling vergelijkbaar was en vergelijkbaar met de AFH die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werd vervaardigd en in de Gemeenschap verkocht. De omvang van de invoer uit de twee betrokken landen was aanzienlijk en was van 1996 tot en met het onderzoekstijdvak gestegen. In dezelfde periode was ook het marktaandeel van AFH uit de twee betrokken landen gestegen. Bovendien bleken de prijzen van AFH uit China en uit Rusland in de schadebeoordelingsperiode lager te zijn dan de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap, terwijl alle producten via dezelfde of soortgelijke handelskanalen en op dezelfde handelsvoorwaarden werden verkocht.

(62) Om deze redenen wordt geconcludeerd dat de gevolgen van de betrokken invoer cumulatief moeten worden beoordeeld.

b) *Omvang van de invoer en marktaandeel*

(63) De invoer van AFH uit de betrokken landen steeg voortdurend, namelijk van 622 ton in 1996, 9 149 ton in 1997, 16 922 ton in 1998 tot 16 387 ton in het onderzoektijdvak.

(64) Het marktaandeel van AFH uit de betrokken landen in de Gemeenschap steeg van 0,9 % in 1996, 11,3 % in 1997 tot 19,2 % in 1998, en liep in het onderzoektijdvak enigszins terug tot 19 %.

c) *Prijzen*

i) *Prijsontwikkeling*

(65) De gemiddelde prijs van AFH uit de betrokken landen, die in 1996 1,83 EUR/kg, franco afnemer, bedroeg steeg tot 2,02 EUR/kg in 1997, dus met 10 %. In 1998 stegen de prijzen nogmaals met 31 % tot 2,57 EUR/kg. In het onderzoektijdvak daalden de prijzen met 17 % tot 2,14 EUR/kg. De prijzen van AFH uit de betrokken landen waren gedurende die gehele periode lager dan het door de bedrijfstak van de Gemeenschap verkochte AFH.

ii) *Prijsonderbieding*

(66) Er werd een vergelijking gemaakt, voor het onderzoektijdvak, tussen de prijzen van het door de bedrijfstak van de Gemeenschap verkochte AFH in de Gemeenschap en de prijzen van AFH uit China en Rusland in de Gemeenschap.

(67) De prijzen van AFH uit China en Rusland waren de prijzen die de medewerkende producenten/exporteurs in hun antwoorden op de vragenlijst hadden vermeld, zo nodig gecorrigeerd voor douanerechten en kosten na invoer, franco eerste onafhankelijke afnemer. De prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap waren de prijzen die deze in de vragenlijsten had vermeld voor verkoop in de Gemeenschap; het betrof eveneens franco prijzen, aan de eerste onafhankelijke afnemer.

(68) De Russische producent/exporteur voerde aan dat de Russische prijzen gecorrigeerd moesten worden om rekening te houden met de mindere kwaliteit van Russische AFH. Het Russische AFH zou zijn gemaakt van een legering van mindere kwaliteit (legering 8011), terwijl het in de Gemeenschap vervaardigde AFH gemaakt was van een legering van betere kwaliteit (legering 8006). Bij het onderzoek bleek evenwel dat alle EG-producenten, met uitzondering van één, bij de productie van AFH gebruik maakten van legering 8011. Uit de door de verwerkende bedrijven verstrekte gegevens bleek evenwel dat de keuze van de legering niet bepalend is voor de keuze van AFH door de verwerkende bedrijven.

Bovendien kon niet worden aangetoond dat er een verschil in kwaliteit was tussen AFH die vervaardigd was met de ene dan wel met de andere legering en dat dit tot verschillende prijzen leidde. Op grond hiervan kon geen correctie worden toegestaan.

(69) Rekening houdend met het bovenstaande werden de volgende prijszonderbiedingsmarges vastgesteld, in procenten van de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap: 1 % voor de Volksrepubliek China en 6 % voor Rusland. Deze onderbiedingsmarges moeten evenwel worden gezien in het licht van de aanzienlijke prijsdaling in het onderzoektijdvak, ook van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigde AFH, en die tot uiting is gekomen in de verliezen die deze bedrijfstak heeft geleden.

3. *Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

a) *Productiecapaciteit, productie en bezettingsgraad*

(70) De productie bleef in 1996 en 1997 ongeveer gelijk op ongeveer 59 000 ton, ondanks de stijging van het verbruik met 13 %. In 1998 daalde de productie ten opzichte van 1997 met ongeveer 9 % tot ongeveer 54 000 ton, terwijl het verbruik in dezelfde periode met ongeveer 9 % steeg. Tussen 1998 en het onderzoektijdvak bleef de productie op hetzelfde niveau.

(71) Van 1996 tot en met het onderzoektijdvak bleef de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap ongeveer op hetzelfde niveau van 70 500 ton per jaar, met uitzondering van 1997 toen de productiecapaciteit 72 000 ton bedroeg. Bij de berekening van de productiecapaciteit werden de installaties in aanmerking genomen die voor de productie van AFH werden gebruikt. Hoewel het vanuit technisch oogpunt mogelijk is dezelfde machines zowel voor de productie van AFH als voor de productie van ACF te gebruiken, is het in de praktijk zo dat zij voor de productie van de ene of van de andere soort worden gebruikt, gezien de kosten die aan de omschakeling van de ene op de andere soort zijn verbonden.

(72) Als gevolg van de daling van de productie nam de bezettingsgraad vanaf 1997 af. Gezien de vaste kosten die aan de productie van AFH zijn verbonden heeft een daling van de bezettingsgraad grote gevolgen voor de productiekosten.

b) *Voorraden*

(73) Bij de beoordeling van de voorraden dient te worden bedacht dat AFH op bestelling wordt vervaardigd. Voorraden zijn dus bestelde hoeveelheden die nog aan de klant moeten worden geleverd. Zij zijn dus geen zinvolle indicator voor de beoordeling van de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

c) *Omvang van de verkoop, marktaandeel en groei*

- (74) Ondanks de stijging van het verbruik met 13 % is de verkoop gedaald van 49 386 ton in 1996 tot 48 700 ton in 1997. Vervolgens daalde de verkoop in 1998 met 7 % tot 45 402 ton, terwijl het verbruik in dat jaar met 9 % steeg. In het onderzoektijdvak daalde de verkoop tot 45 241 ton, terwijl het verbruik ten opzichte van 1998 met 2 % daalde.
- (75) Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap kromp van 69,3 % in 1996, 60,3 % in 1997, tot 51,6 % in 1998 en nam in het onderzoektijdvak weer iets toe, namelijk tot 52,5 %.

d) *Prijzen en factoren die van invloed zijn op de prijzen*

- (76) De prijzen stegen van 2,25 EUR/kg in 1996 tot 2,44 EUR/kg in 1997, dat wil zeggen met 8 %, terwijl de kostprijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap met 7 % was gestegen. De prijzen stegen in 1998 weer met 8 % tot 2,64 EUR/kg, terwijl de kostprijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap slechts met 4 % was gestegen. In het onderzoektijdvak daalden de prijzen vervolgens met 14 % tot 2,28 EUR/kg, terwijl de kostprijs slechts met 5 % was gedaald.
- (77) Met name tussen 1996 en 1997 was de stijging van de kostprijs voornamelijk te wijten aan de stijging van de grondstofprijzen, die ongeveer 55 % uitmaken van de kostprijs. Daar de stijging van de verkoopprijzen groter was dan de stijging van de productiekosten, kon de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn verliezen beperken.
- (78) Ondanks een daling van de grondstofprijzen in 1998 (- 2 %) stegen de productiekosten met 4 % ten gevolge van een stijging van de vaste kosten per eenheid die weer het gevolg was van de daling van de productie (- 9 %). De verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap stegen echter met 8 %, waardoor de winstgevendheid steeg.
- (79) In het onderzoektijdvak zijn de productiekosten van de bedrijfstak van de Gemeenschap met 5 % gedaald ten opzichte van 1998, voornamelijk ten gevolge van een daling van de grondstofprijzen (- 9 %). In die periode gingen de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap sterk omlaag: zij daalden nog sterker dan de productiekosten.
- (80) Vermeld dient te worden dat de grondstofprijzen overeenstemmen met de prijzen van ruw aluminium die op de London Metal Exchange („LME”) werden genoteerd.

e) *Winstgevendheid, cash flow, rendement op investeringen en vermogen kapitaal aan te trekken*

- (81) In 1997 verbeterde de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap, uitgedrukt in rendement op de nettoverkoop in de Gemeenschap, enigszins ten opzichte van 1996, namelijk van - 2,2 % tot - 1,3 % op de omzet. Deze lichte verbetering was het gevolg van een stijging van de verkoopprijzen die groter was dan de

stijging van de productiekosten. In 1998 kon de bedrijfstak van de Gemeenschap de winstgevendheid verder verbeteren tot 3 %, door de prijzen tot boven de productiekosten te verhogen. In het onderzoektijdvak registreerde de bedrijfstak van de Gemeenschap een verlies van - 7,3 % ten gevolge van de sterke druk op de prijzen.

- (82) De cijfers betreffende cash flow en rendement op het geïnvesteerd vermogen konden slechts voor elk van de ondernemingen in haar geheel worden gegeven. Daar het betrokken product slechts een van de producten is die de ondernemingen maken, konden deze indicatoren geen duidelijk beeld geven van de situatie in de AFH-sector.

- (83) Geen van de EG-producenten heeft vermeld dat hij problemen heeft gehad om kapitaal aan te trekken. Dit komt waarschijnlijk omdat de meeste EG-producenten tot wereldwijde concerns behoren. De grootste EG-producent heeft echter laten weten dat hij voornemens is zijn AFH-productielijn in de Gemeenschap te sluiten, onder meer vanwege de verslechtering van de financiële situatie.

f) *Investeringen*

- (84) Het bedrag aan investeringen steeg in de schadebeoordelingsperiode van ongeveer 3 miljoen EUR in 1996 en in 1997 tot ongeveer 17 miljoen EUR in 1998 en was ongeveer 10 miljoen in het onderzoektijdvak. De investeringen bedroegen ongeveer 2,5 % van de omzet van de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1996, 14,5 % in 1998 en 9,9 % in het onderzoektijdvak. Hieruit blijkt dat de bedrijfstak van de Gemeenschap steeds moeite heeft gedaan om door de modernisering van het machinepark concurrerend te blijven. De investeringen hielden doorgaans verband met de vervanging van minder efficiënte door meer efficiënte machines. Gezien de lange afschrijvingstermijnen in deze sector (meer dan 20 jaar) kan niet worden aangenomen dat de investeringen die in 1998 en het onderzoektijdvak zijn gedaan de winstgevendheid in die periode hebben gedrukt.

g) *Werkgelegenheid, productiviteit en lonen*

- (85) Het aantal werknemers is in 1996 en 1997 gelijk gebleven (435), maar is in 1998 tot 388 gedaald en is in het onderzoektijdvak op hetzelfde niveau gebleven. Daar de werknemers zich zowel met de productie van AFH als met die van andere soorten folie bezighouden, is het aantal arbeidsplaatsen evenredig aan de omvang van de productie toegerekend.

- (86) De productiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap, in ton per werknemer, steeg in de schadebeoordelingsperiode met 3 %. De productiviteitscijfers weerspiegelen grotendeels de toerekening van het aantal arbeidsplaatsen.

- (87) De totale loonsom steeg van 1996 tot en met het onderzoektijdvak met 7 %.

h) *Dumpingmarge*

- (88) Gezien de grootte van de dumpingmarge, de omvang van de invoer van AFH uit de betrokken landen en de prijzen van dit ingevoerde AFH, kunnen de gevolgen van dumping voor de bedrijfstak van de Gemeenschap niet als te verwaarlozen worden beschouwd.

4. Conclusie inzake schade

- (89) Van 1996 tot het einde van het onderzoektijdvak is de omvang van de invoer van AFH uit de betrokken landen met 2600 % toegenomen, namelijk van ongeveer 600 ton tot meer dan 16 000 ton. Hierdoor steeg het marktaandeel van het AFH uit de betrokken landen met 18 procentpunten in een periode waarin het verbruik met 21 % toenam. De prijzen van dit ingevoerde AFH waren in de schadebeoordelingsperiode steeds lager dan die van de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (90) Van 1996 tot het einde van het onderzoektijdvak is de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in termen van productie (-8 %) en omvang van de verkoop (-8 %) achteruitgegaan, ondanks de stijging van het verbruik in de Gemeenschap met 21 %. Als gevolg hiervan daalde het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap sterk, namelijk van 69 % tot 52 %, ofwel met 17 procentpunten.
- (91) De bedrijfstak van de Gemeenschap kon de winstgevendheid in 1996 en 1997 verbeteren door de verkoopprijzen tot boven de kostprijs te verhogen. Hierdoor verbeterde de winstgevendheid, maar nam de omvang van de verkoop en het marktaandeel af. In 1997 en 1998 kon de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn winstgevendheid nog verder verbeteren door zijn prijzen tot boven de kostprijs te verhogen. Dit resulteerde in een betere winstgevendheid die echter ten koste was van een verdere daling van de omvang van verkoop en van het marktaandeel. In 1998 en het onderzoektijdvak daalden de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap sterker dan de productiekosten. Deze prijsdaling leidde tot ernstige verliezen (in het onderzoektijdvak -7 %).
- (92) Na het onderzoektijdvak heeft een van de grootste EG-producenten laten weten dat hij voornemens is zijn faciliteiten voor de productie van AFH in de Gemeenschap te sluiten, daar hij deze verliesgevende sector niet meer wil voortzetten.
- (93) Gezien de bovenomschreven daling van de productie en de verkoop, het verlies aan marktaandeel en de prijsdaling, hetgeen tot ernstige verliezen heeft geleid, wordt geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 1, van de basisverordening.

F. OORZAKELIJK VERBAND

- (94) Overeenkomstig artikel 3, leden 6 en 7, van de basisverordening werd onderzocht of de invoer met dumping van AFH uit de betrokken landen de bedrijfstak van de Gemeenschap zoveel schade heeft toegebracht dat deze als aanmerkelijk kan worden beschouwd. Onderzocht is ook of de bedrijfstak van de Gemeenschap schade heeft

geleden door andere factoren dan de invoer met dumping om te voorkomen dat schade die door deze andere factoren was veroorzaakt aan de invoer met dumping werd toegeschreven.

1. Gevolgen van de invoer met dumping uit de betrokken landen

- (95) De sterke stijging van de invoer van AFH uit de betrokken landen en de vergroting van het marktaandeel van dit AFH in de schadebeoordelingsperiode, terwijl de prijzen van dit AFH lager waren dan die van de bedrijfstak van de Gemeenschap, vielen samen met de achteruitgang van de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in termen van productie, omvang van de verkoop, marktaandeel en prijzen, hetgeen ertoe heeft geleid dat in het onderzoektijdvak aanzienlijke verliezen werden geleden.
- (96) Het was met name de omvang van de invoer die sterk steeg, namelijk van ongeveer 600 ton in 1996 tot ongeveer 16 000 ton in het onderzoektijdvak. De sterkste stijging vond plaats van 1997 op 1998 en viel samen met een daling van de productie en de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Het marktaandeel dat verloren ging voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, die in die periode 8 % minder AFH verkocht, stemde overeen met het marktaandeel dat gewonnen werd door AFH uit de betrokken landen.
- (97) In de periode 1996-1998 heeft de bedrijfstak van de Gemeenschap de verkoopprijzen verhoogd, in overeenstemming met de stijgende kosten, hetgeen leidde tot een verlaging van de omvang van de productie, de verkoop en het marktaandeel, hoewel de winstgevendheid iets verbeterde. In 1998, toen het prijsverschil tussen AFH uit de betrokken landen en het door de bedrijfstak van de Gemeenschap geproduceerde AFH het kleinst was, trad een nog sterkere verbetering van de winstgevendheid op.
- (98) In het onderzoektijdvak moest de bedrijfstak van de Gemeenschap de prijzen evenwel verlagen ten opzichte van die van 1998 om de omvang van de verkoop te kunnen handhaven, waardoor de winstgevendheid weer achteruit ging. De markt voor AFH is volwassen en prijsgevoelig en de prijzen van AFH uit de betrokken landen waren in het onderzoektijdvak sterk gedaald ten opzichte van 1998 en onderboden in het onderzoektijdvak die van de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (99) Daarom wordt geoordeeld dat de druk die door AFH uit de betrokken landen werd uitgeoefend, waarvan de invoer, tegen lage prijzen, en het marktaandeel steeg, de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft doen dalen waardoor de financiële situatie van deze bedrijfstak is verslechterd.
- (100) Gezien het bovenstaande wordt geconcludeerd dat de invoer met dumping van AFH uit de betrokken landen aanzienlijke gevolgen heeft gehad voor de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 6, van de basisverordening.

2. Gevolgen van andere factoren

(101) Overeenkomstig artikel 3, lid 7, van de basisverordening werd onderzocht of andere factoren dan invoer met dumping uit de betrokken landen in die mate konden hebben bijgedragen aan de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden dat deze schade niet aan de invoer met dumping uit de betrokken landen kon worden toegeschreven. In dit verband werden de volgende factoren onderzocht: de invoer van AFH uit andere derde landen en de prijzen van dit AFH, de ontwikkeling van de grondstofprijzen en of de bedrijfstak van de Gemeenschap, door de overschakeling op de productie van ACF, door eigen toedoen schade heeft geleden.

a) Invoer uit andere derde landen

(102) De omvang van de invoer van AFH uit andere derde landen is in de schadebeoordelingsperiode ongeveer gelijk gebleven op 11 000 ton per jaar, met uitzondering van 1998 toen uit die landen 14 000 ton werd ingevoerd. Producenten van AFH in andere derde landen hebben dus geen voordeel gehad bij de stijging van het verbruik in de Gemeenschap in die periode; hun marktaandeel ging zelfs met 3 procentpunten achteruit.

(103) In het onderzoektijdvak hadden, naast de betrokken landen, slechts drie derde landen een marktaandeel in de Gemeenschap van meer dan 2 %, namelijk Kroatië, Turkije en Venezuela.

i) Kroatië

(104) Volgens Eurostat bedroeg de invoer van AFH uit Kroatië 1 758 ton in 1996, 737 ton in 1997, 1 478 ton in 1998 en 1 778 ton in het onderzoektijdvak. Het aandeel van Kroatië op de EG-markt voor AFH daalde in de schadebeoordelingsperiode met 0,4 procentpunten. De prijzen van AFH uit Kroatië, franco afnemer, waren hoger dan die van AFH uit de Volksrepubliek China, Rusland en van de bedrijfstak van de Gemeenschap gedurende de gehele schadebeoordelingsperiode, hoewel niet kan worden uitgesloten dat andere producten dan AFH (bijv. ACF) in genoemde cijfers zijn opgenomen.

(105) Gezien de prijzen en het krimpende marktaandeel in de Gemeenschap van AFH uit Kroatië wordt geconcludeerd dat de invoer van AFH uit Kroatië niet heeft bijgedragen aan de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

ii) Turkije

(106) De invoer van AFH uit Turkije bedroeg 4 935 ton in 1996, 7 777 ton in 1998 en 2 446 ton in het onderzoektijdvak. Het aandeel van dit product op de EG-markt bedroeg 6,9 % in 1996, 8,8 % in 1998 en 2,8 % in het onderzoektijdvak. Uit gegevens die werden

verstrekt door verwerkende bedrijven die in het onderzoektijdvak goed waren voor meer dan 80 % van de totale invoer van AFH uit Turkije bleek dat de prijzen van het Turkse AFH vanaf 1997 tot en met het onderzoektijdvak duidelijk hoger waren dan die van AFH uit de betrokken landen en overeenstemden met die van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

(107) Gezien de daling van de invoer en van het marktaandeel van het Turkse AFH in het onderzoektijdvak en het prijsniveau van dit AFH kan worden geconcludeerd dat het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping uit de betrokken landen en de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden niet door de invoer uit Turkije werd verbroken.

iii) Venezuela

(108) De invoer van AFH uit Venezuela bedroeg 2 210 ton in 1996, 1 533 ton in 1997, 2 779 ton in 1998 en 3 843 ton in het onderzoektijdvak. Het aandeel van dit product op de EG-markt steeg in diezelfde periode van 3,1 % tot 4,5 %. De prijzen van het AFH uit Venezuela, zoals vermeld in Eurostat, waren hoger dan die van AFH uit de betrokken landen en van de bedrijfstak van de Gemeenschap, behalve in 1998. De gegevens van Eurostat bleken overeen te stemmen met die welke door een onafhankelijke importeur waren verstrekt die in het onderzoektijdvak goed was voor ongeveer 15 % van de totale omvang van de invoer van AFH uit Venezuela in de Gemeenschap.

(109) Gezien de prijzen van AFH uit Venezuela heeft de invoer van dit product het oorzakelijk verband niet verbroken tussen de invoer met dumping en de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak heeft geleden.

b) Ontwikkeling van de grondstofprijzen

(110) Onderzocht werd ook of de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade kon zijn veroorzaakt door de ontwikkeling van de prijzen van ruw aluminium, de voornaamste grondstof die ongeveer 55 % uitmaakt van de productiekosten van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

(111) In de periode 1996-1998 konden de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap de ontwikkeling van de grondstofprijzen volgen. In het onderzoektijdvak echter daalden de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap sterker dan de productiekosten, en ook sterker dan de grondstofprijzen, waardoor een verlies van 7,3 % werd geleden. De Commissie is derhalve van oordeel dat de ontwikkeling van de grondstofprijzen niet mede de oorzaak is geweest van de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak heeft geleden.

- c) *Door de overschakeling op ACF door eigen toedoen veroorzaakte schade*
- (112) Aangevoerd werd ook dat de daling van de productie en van de verkoop van AFH door de bedrijfstak van de Gemeenschap zelf was veroorzaakt, omdat hij op de productie van ACF was overgeschakeld die winstgevender zou zijn dan de productie van AFH. Daar de installaties zowel voor de productie van AFH als van ACF kunnen worden gebruikt, zou de bedrijfstak van de Gemeenschap de voorkeur hebben gegeven aan het winstgevender ACF.
- (113) De productie van AFH door de bedrijfstak van de Gemeenschap daalde met 8 % van 1996 tot het einde van het onderzoektijdvak. In dezelfde periode is de productie van ACF met 18 % toegenomen. Van 1996 tot het einde van het onderzoektijdvak is het aandeel van de AFH-productie in de totale folieproductie afgenomen van 25 % tot 21 %.
- (114) Hoewel AFH en ACF, technisch gezien, met dezelfde uitrusting kan worden geproduceerd, is het in de praktijk zo dat de producenten de uitrusting voor de productie van de ene of de andere soort folie gebruiken om redenen van doelmatigheid en om te voorkomen dat kosten moeten worden gemaakt voor een andere instelling van de uitrusting. Op de tweede plaats is de productie van ACF niet in dezelfde mate gestegen als die van AFH is gedaald; de productie van ACF volgde het stijgende verbruik van ACF. Op de derde plaats wijzen de aanzienlijke investeringen die de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1998 en in het onderzoektijdvak heeft gedaan op het voornemen van die bedrijfstak de productie van AFH voort te zetten. Tenslotte beschikte de bedrijfstak van de Gemeenschap over voldoende reservecapaciteit om de productie van AFH te verhogen, maar hij kon dit niet doen vanwege de sterke stijging van de invoer met dumping van AFH.
- (115) Gezien het bovenstaande werd geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap niet door de overschakeling op ACF, dus door eigen toedoen, schade had geleden.

d) *Conclusie inzake de oorzaak van de schade*

- (116) De sterke stijging van de invoer en van het marktaandeel van AFH uit de betrokken landen, de steeds lagere prijzen waartegen dat product werd verkocht, de prijsconcurrentie en de druk op de prijzen die in het onderzoektijdvak werden vastgesteld hadden duidelijk nadelige gevolgen voor de omvang van de verkoop en de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap, hetgeen weer van nadelige invloed was op een aantal economische indicatoren, en met name de winstgevendheid. Er werden geen andere factoren gevonden die mede de oorzaak konden zijn geweest van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

- (117) Geconcludeerd wordt derhalve dat de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden veroorzaakt is door de invoer met dumping van AFH uit de Volksrepubliek China en Rusland in de zin van artikel 3, lid 6, van de basisverordening.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

- (118) Om te kunnen vaststellen of het in het belang van de Gemeenschap was maatregelen te nemen werd een onderzoek ingesteld naar de waarschijnlijke gevolgen van het al dan niet nemen van antidumpingmaatregelen voor de betrokken bedrijven. In verband hiermee werd informatie opgevraagd bij alle belanghebbenden, waaronder de EG-producenten, de leveranciers van grondstoffen, importeurs/handelaars en gebruikers van AFH.

1. De bedrijfstak van de Gemeenschap

a) *Aard en structuur van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

- (119) De bedrijfstak van de Gemeenschap bestaat uit zes ondernemingen die aluminiumfolie produceren; AFH maakt ongeveer 21 % uit van hun totale productie in het onderzoektijdvak. Er zijn onderlinge verbanden tussen de productie van de verschillende soorten folie, in die zin dat hierdoor de basis voor de toerekening van vaste en algemene kosten van de gehele folieproductie wordt verbreed. Vier van de zes EG-producenten zijn stroomopwaarts geïntegreerd, dat wil zeggen zij betrekken basisaluminiumfolie bij bedrijven die tot hetzelfde concern behoren.
- (120) De productie van AFH is kapitaalintensief en sterk geautomatiseerd. De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft speciale uitrusting voor de productie van AFH om de doelmatigheid te verhogen en de kosten te beperken die gepaard gaan met de omschakeling van machines. Het aantal arbeidsplaatsen bij de bedrijfstak van de Gemeenschap dat rechtstreeks verband houdt met AFH bedroeg in het onderzoektijdvak 388. In totaal tellen deze ondernemingen ongeveer 4 400 werknemers.

b) *Leefbaarheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

- (121) De bedrijfstak van de Gemeenschap is kennelijk vitaal en concurrerend. Dit blijkt op de eerste plaats uit zijn gevestigde positie op de EG-markt en zijn rol als toeleverancier van de verwerkende bedrijven. Op de tweede plaats blijkt dit uit de investeringen en de vervanging van de fabrieksuitrusting en op de derde plaats uit de recente herstructureringen en de verhoging van de efficiëntie door de rationalisatie van de productie en de modernisering van het machinepark. Dit blijkt ten slotte ook uit de exportprestaties, daar ongeveer 13 % à 15 % van de totale verkochte hoeveelheid in de schadebeoordelingsperiode werd geëxporteerd.
- (122) De bedrijfstak van de Gemeenschap heeft bewezen structureel gezond te zijn: de productie van AFH werd nog onlangs geherstructureerd om productiviteit en efficiëntie te handhaven.

c) *Mogelijke gevolgen van het al dan niet nemen van maatregelen*

- (123) Indien geen antidumpingmaatregelen worden genomen, zal de bedrijfstak van de Gemeenschap geconfronteerd blijven met een druk op de prijzen ten gevolge van invoer met dumping en daaruit voortvloeiende prijsverlagingen die reeds tot een vermindering van zijn winstgevendheid hebben geleid. Indien deze situatie blijft voortbestaan, zullen de EG-producenten productielijnen of zelfs gehele fabrieken die uitsluitend AFH produceren moeten sluiten.
- (124) Zoals hierboven reeds vermeld kan de sluiting van lijnen voor de productie van AFH, gezien het belang van de AFH-productie voor de spreiding van de vaste en algemene kosten van de totale aluminiumfolieproductie, zelfs tot een stopzetting van de gehele aluminiumfolieproductie van de ondernemingen leiden. Zo heeft een EG-producent in december 2000 zijn voornemen bekendgemaakt zijn productiefaciliteiten in het Verenigd Koninkrijk te sluiten.
- (125) Indien daarentegen wel antidumpingmaatregelen worden genomen, kunnen twee gevolgen worden verwacht. Op de eerste plaats zal de omvang van de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap waarschijnlijk stijgen, hetgeen tot een betere capaciteitsbenutting en een stijging van het marktaandeel zal leiden. Op de tweede plaats kan ook een prijsstijging worden verwacht, die zeer waarschijnlijk matig zal zijn en niet evenredig aan het bedrag van het antidumpingrecht, daar de EG-producenten nog steeds met elkaar, en met de producenten in de betrokken en andere derde landen zullen concurreren.
- (126) Daarom wordt verwacht dat de bedrijfstak van de Gemeenschap, door de daling van de kostprijs ten gevolge van een betere capaciteitsbenutting en een bescheiden prijsstijging, in staat zal zijn weer winstgevend te worden en zijn marktaandeel te vergroten.

2. Toeleveranciers van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (127) Zoals reeds eerder vermeld, zijn vier van de zes EG-producenten stroomopwaarts geïntegreerd, dat wil zeggen zij betrekken de grondstoffen (basisaluminiumfolie) bij ondernemingen die tot hetzelfde concern behoren.
- (128) Drie leveranciers van grondstoffen hebben gegevens verstrekt over de gevolgen van het al dan niet nemen van antidumpingmaatregelen:
- Alcan Rolled Products UK, Newport, Verenigd Koninkrijk,
 - Lawson Mardon Star Ltd, Bridgnorth, Verenigd Koninkrijk,
 - Pechiney Rhenalu Neuf Brisach, Biesheim, Frankrijk.
- (129) Uit de door deze ondernemingen verstrekte informatie bleek dat de verkoop van basisfolie aan de EG-producenten van AFH ongeveer 20 % uitmaakte van hun totale verkoop in de Gemeenschap. De totale verkoop van basisfolie aan EG-producenten van AFH nam van 1997 tot het einde van het onderzoektijdvak met 2 % af,

terwijl de winst met 5 % toenam. Het aantal werknemers dat bij de productie van basisfolie was betrokken bedroeg in het onderzoektijdvak ongeveer 380.

- (130) De grondstofleveranciers hebben laten weten dat het niet waarschijnlijk is dat zij andere afnemers zullen vinden, indien de EG-producenten de productie van AFH stopzetten. Een grondstofleverancier deelde mede dat de sluiting van de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn recyclagegelyk in gevaar zou kunnen brengen, daar deze afhankelijk is van afval van de AFH-productie.
- (131) Gezien het aandeel van basisfolieleveranties aan de producenten van AFH in de Gemeenschap in de totale activiteiten van de toeleveranciers, is het waarschijnlijk dat de dalende verkoop van AFH of de stopzetting van de AFH-productie door deze producenten niet te verwaarlozen gevolgen zullen hebben voor de economische activiteiten van deze toeleveranciers. Een verbetering van de situatie van de AFH-producenten in de Gemeenschap zal daarentegen waarschijnlijk gunstige gevolgen hebben voor deze leveranciers in de Gemeenschap door een stijging van de verkoop van basisfolie, hetgeen ook de werkgelegenheid ten goede zal komen.

3. Onafhankelijke importeurs/handelaars in de Gemeenschap

- (132) Twee van de drie onafhankelijke importeurs/handelaars hebben de vragenlijst beantwoord. Slechts een ervan heeft informatie verstrekt die relevant was voor de beoordeling van de waarschijnlijke gevolgen van het al dan niet nemen van antidumpingmaatregelen. Deze onderneming heeft echter geen AFH uit de betrokken landen ingevoerd, maar slechts uit een ander derde land. Voorts was de invoer van AFH slechts een te verwaarlozen onderdeel van de werkzaamheden van deze importeur — deze was namelijk goed voor minder dan 3 % van zijn omzet. Op grond hiervan wordt geconcludeerd dat antidumpingmaatregelen geen invloed zullen hebben op de situatie van de importeurs/handelaars in de Gemeenschap.

4. Gebruikers van AFH in de Gemeenschap

a) Aard en structuur van de verwerkende bedrijven

- (133) De verwerkende bedrijven in de Gemeenschap („rewinders” of „spoolers”) kopen AFH op spoelen aan en wikkelen dit product voor het binnenlands verbruik in gebruiksklaar formaat op rollen. Het wikkelen van AFH is een tamelijk eenvoudig proces waarbij slechts geringe waarde aan AFH wordt toegevoegd. Voor de toegang tot deze sector bleken geen ernstige belemmeringen aanwezig te zijn.
- (134) Van de 15 verwerkende bedrijven in de Gemeenschap die bij de Commissie bekend waren, hebben zeven de vragenlijst beantwoord. Daarnaast hebben nog twee verwerkende bedrijven zich aangemeld, maar deze hebben niet de nodige informatie verstrekt. Met deze werd bijgevolg geen rekening gehouden bij het onderzoek naar de gevolgen van eventuele antidumpingmaatregelen voor de verwerkende industrie.

- (135) De verwerkende bedrijven die de vragenlijst hebben beantwoord zijn:
- CeDo Household Products Ltd Telford, Verenigd Koninkrijk, ook namens Poly-lina en Paclan,
 - Childwood Ltd, Ashton-in-Makerfield, Verenigd Koninkrijk,
 - Comital Cofresco SpA, Volpiano, Italië,
 - Ecopla France, Saint Vincent de Mercuze, Frankrijk,
 - Fora Folienfabrik GmbH, Radolfzell, Duitsland,
 - ITS Foil en Film Rewinding B.V., Apeldoorn, Nederland,
 - Vita Emballage A/S, Rødovre, Denemarken.
- (136) Een van de medewerkende „rewinders” is een grote onderneming die allerlei wegwerphuishoudartikelen maakt zoals aluminiumfolie, plastic folie, ovenpapier, diepvrieszakjes en vuilniszakken. Een andere medewerkende „rewinder” is stroomopwaarts geïntegreerd met een AFH-producent die AFH produceert voor „rewinders” die tot de eigen groep behoren. De vijf andere bedrijven zijn kleine of middelgrote bedrijven die verschillende verpakkingsmaterialen voor huishoudelijk gebruik maken.
- b) *Gegevens afkomstig van medewerkende verwerkende bedrijven*
- (137) AFH bleek goed te zijn voor ongeveer 33 % van de totale omzet van de medewerkende verwerkende bedrijven. Volgens deze bedrijven was de omzet in de aluminiumfoliesector in 1998 met 8 % toegenomen ten opzichte van 1997 en in het onderzoektijdvak met 3 % ten opzichte van 1998. Deze bedrijven telden in het onderzoektijdvak ongeveer 2 300 werknemers, waarvan ongeveer 470 zich rechtstreeks of onrechtstreeks met aluminiumfolie bezighielden.
- (138) De aankoop van AFH door de medewerkende verwerkende bedrijven is van 1997 tot het einde van het onderzoektijdvak met 57 % gestegen, namelijk van 23 000 ton in 1997 tot 35 500 ton in het onderzoektijdvak. 40 % van de totale verkoop door de EG-producenten werd door deze verwerkende bedrijven aangekocht, terwijl deze goed waren voor 64 % van de totale invoer uit de Volksrepubliek China en van 72 % van de totale invoer uit Rusland.
- (139) De winst op AFH-bevattende producten in de Gemeenschap varieerde van 0,1 % tot 6 %, met een gewogen gemiddelde van ongeveer 3 % in het onderzoektijdvak. De gemiddelde winst van „rewinders” bedroeg 3,5 % in 1997, 3,3 % in 1998 en 2,9 % in het onderzoektijdvak. Deze gewogen gemiddelde winst weerspiegelt de situatie op een markt waar er sprake zou zijn van enige overcapaciteit.
- (140) Bij het onderzoek bleek dat AFH 72 % à 85 % uitmaakte van de totale productiekosten van de eindproducten, met een gemiddelde van 80 % van de totale kosten.
- c) *Gevolgen van het al dan niet nemen van maatregelen*
- (141) Daar AFH 80 % uitmaakt van de totale productiekosten van „rewinders”, zullen de voorgestelde antidumping-rechten waarschijnlijk leiden tot een bescheiden kostenstijging voor deze bedrijven.
- (142) Zelfs indien de producenten/exporteurs in de betrokken landen de prijzen van hun producten met het volledige bedrag van het recht zouden verhogen, zouden hun prijzen nog lager zijn dan in 1998, het jaar waarin deze het hoogst waren.
- (143) Indien geen maatregelen worden genomen, zouden, door de uiteindelijke verdwijning van de AFH-activiteiten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, aanbodproblemen kunnen ontstaan, hetgeen in het nadeel zou zijn van de verwerkende bedrijven.
- d) *Opmerkingen van de medewerkende verwerkende bedrijven over de gevolgen van antidumpingmaatregelen*
- ii) *Doorberekening van de prijsstijging*
- (144) Enkele verwerkende bedrijven voerden aan dat de prijsstijging die het gevolg zal zijn van de antidumpingmaatregelen niet aan de afnemers kan worden doorberekend, want dit zijn doorgaans grote supermarktketens die, gezien hun koopkracht, de prijzen dicteren.
- (145) Uit de gegevens die de medewerkende verwerkende bedrijven hebben verstrekt bleek dat de verkoopprijzen van deze bedrijven fluctueren, afhankelijk van de ontwikkeling van de aluminiumprijzen (zoals genoteerd op de LME) en de prijzen van AFH. De op de LME genoteerde prijzen zijn in de schadebeoordelingsperiode aan sterke schommelingen onderhevig geweest, met een grootste jaarlijkse stijging van 11 % en een grootste jaarlijkse daling van 9 %. De prijzen van de verwerkende bedrijven stegen, indien de prijzen in 1997 op 100 worden gesteld, tot 107 in 1999 en daalden dan tot 96 in het onderzoektijdvak. Variaties in de kosten konden blijkbaar in de verkoopprijzen worden doorberekend.
- (146) Het is dus niet onmogelijk dat de verwerkende bedrijven de beperkte prijsstijgingen als gevolg van antidumpingmaatregelen aan hun afnemers doorberekenen.
- ii) *Aanbodproblemen*
- (147) Aangevoerd werd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap niet bereid is AFH aan de verwerkende bedrijven te leveren en zich liever toelegt op de productie van producten met een hogere toegevoegde waarde, zoals ACF. Ook werd aangevoerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn productie, gezien de reeds hoge bezettingsgraad, niet kan uitbreiden indien antidumpingmaatregelen worden genomen. Dit zou tot een te krap aanbod van AFH in de Gemeenschap leiden.

- (148) Zoals in overweging 114 reeds vermeld, is de bedrijfstak van de Gemeenschap voornemens de productie van AFH verder te ontwikkelen. Voorts bleek uit de gegevens die de medewerkende verwerkende bedrijven hadden verstrekt dat hun aankopen bij de bedrijfstak van de Gemeenschap in de periode van 1997 tot en met het onderzoektijdvak met 62 % waren gestegen. Voorts bleek de bedrijfstak van de Gemeenschap over voldoende reservecapaciteit te beschikken om meer AFH te kunnen produceren.
- (149) Bovendien zullen de producenten/exporteurs in de betrokken landen, zelfs indien antidumpingmaatregelen worden genomen, waarschijnlijk nog AFH naar de Gemeenschap uitvoeren, maar dan niet tegen schadeveroorzakende dumpingprijzen. Daarnaast zijn er nog andere leveranciers, in landen waarop geen antidumpingmaatregelen van toepassing zijn, en die in het onderzoektijdvak in de Gemeenschap een marktaandeel hadden van ongeveer 13 %.
- (150) Gezien het bovenstaande is het onwaarschijnlijk dat antidumpingmaatregelen tot een te krap aanbod van AFH in de Gemeenschap zullen leiden.

iii) Products substitutie

- (151) Aangevoerd werd dat antidumpingmaatregelen tot een verhoging van de prijs van het eindproduct zullen leiden, waardoor de consument waarschijnlijk zal overschakelen op ander huishoudelijk verpakkingsmateriaal, zoals plasticfolie en/of papierfolie.
- (152) Bij het onderzoek bleek dat de vraag naar AFH grotendeels onelastisch is, gezien de speciale eigenschappen van AFH. AFH behoudt immers zijn eigenschappen op elke temperatuur; het product laat geen vocht, geur of smaak door, het is zeer hygiënisch, want vormt geen voedingsbodem voor micro-organismen; het kan gemakkelijk worden vervormd en is in het bijzonder geschikt voor de verpakking van levensmiddelen, gezien de lichtheid en de sterkte van het materiaal.
- (153) Dit bleek onder meer uit het feit dat de prijzen van aluminium, de grondstof voor de productie van AFH in de schadebeoordelingsperiode sterke schommelingen hebben ondergaan, terwijl het verbruik van AFH in die periode met 21 % is gestegen.
- (154) Het is dus niet waarschijnlijk dat antidumpingmaatregelen ertoe zullen leiden dat veel consumenten van aluminiumfolie op een ander huishoudelijk verpakkingsmateriaal overschakelen.

5. Concurrentie en handelverstorende gevolgen

- (155) Ten aanzien van de mogelijke gevolgen voor de concurrentie binnen de Gemeenschap hebben enkele belanghebbenden aangevoerd dat de producenten/exporteurs in de betrokken landen na de instelling van antidumpingrechten van de EG-markt zouden verdwijnen, waardoor de concurrentie aanmerkelijk zou worden verzwakt en waardoor er een versterking zou optreden van de reeds dominante positie van „rewinders” in de Gemeenschap die tot hetzelfde concern behoren als de AFH-leveranciers in de Gemeenschap.

- (156) De producenten/exporteurs in de betrokken landen zullen zeer waarschijnlijk naar de Gemeenschap blijven uitvoeren, maar dan tegen prijzen die geen schade veroorzaken, daar zij in de Gemeenschap een sterke marktpositie hebben en de bedrijfstak van de Gemeenschap niet over de nodige capaciteit beschikt om de gehele EG-markt te voorzien. Anderzijds kan bij het uitblijven van antidumpingmaatregelen niet worden uitgesloten dat de bedrijfstak van de Gemeenschap de productie van AFH in de Gemeenschap sterk zal verminderen of in het geheel zal stopzetten, waardoor de positie van de producenten/exporteurs uit de betrokken landen zal worden versterkt en de concurrentie in de Gemeenschap ernstig zal worden verzwakt.
- (157) Voorts bleken niet-geïntegreerde „rewinders” AFH bij andere leveranciers dan in de betrokken landen aan te kopen. In het onderzoektijdvak was AFH uit deze andere derde landen goed voor ongeveer 13 % van het totale verbruik.
- (158) Wat ten slotte het argument van de potentieel dominante positie van de geïntegreerde „rewinders” in de Gemeenschap betreft, bleek bij het onderzoek dat de consument weinig merktrouw is voor dit product en dat er weinig belemmeringen zijn, met name van technische aard, om deze markt te betreden. De „rewinders” zullen het zich waarschijnlijk niet kunnen veroorloven zich weinig van de consument of van de concurrentie aan te trekken.
- (159) Daar de bedrijfstak van de Gemeenschap niet de capaciteit heeft om de gehele EG-markt te voorzien en daar, zoals hierboven vermeld, er waarschijnlijk nog steeds AFH uit de betrokken landen zal worden ingevoerd, zal de concurrentie ook na het nemen van antidumpingmaatregelen sterk blijven. De keuze van de verwerkende bedrijven zal door de instelling van antidumpingrechten niet worden beperkt en de concurrentie zal hierdoor niet worden verzwakt.

6. Conclusie inzake het belang van de Gemeenschap

- (160) Om bovenstaande redenen wordt geconcludeerd dat er geen dwingende redenen zijn om vanwege het belang van de Gemeenschap in onderhavig geval geen antidumpingmaatregelen te nemen.

H. DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELLEN

1. Schademarge

- (161) Bij de vaststelling van het definitieve recht werd rekening gehouden met de vastgestelde dumpingmarges en schademarges (het bedrag waarmee de invoerprijs moet worden verhoogd om geen schade meer te veroorzaken).
- (162) Om de schademarge te bepalen moest eerst de redelijke winst, voor belastingen, worden vastgesteld die de bedrijfstak van de Gemeenschap in afwezigheid van invoer met dumping zou hebben gemaakt. Een winst van 5 % bleek een passend minimum te zijn, rekening houdend met de winst die op ACF werd gemaakt, een verwant product dat niet te lijden had van schadeveroorzakende dumping, en de behoefte aan investeringen op lange termijn.

- (163) De noodzakelijke prijsverhoging werd daarna vastgesteld door vergelijking van de gewogen gemiddelde invoerprijs, zoals die bij de berekening van de onderbieding was vastgesteld, met de niet-schadeveroorzakende prijs bij verkoop, in het onderzoektijdvak, door de bedrijfstak van de Gemeenschap in de Gemeenschap. De niet-schadeveroorzakende prijs werd verkregen door aan de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap een bedrag toe te voegen dat gelijk is aan het gemiddelde verlies in het onderzoektijdvak en de hierboven genoemde winstmarge van 5 %. Het aldus verkregen verschil, de schademarge, werd uitgedrukt in procenten van de totale cif-waarde van de invoer.

2. Definitieve rechten

- (164) Gezien het bovenstaande en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, wordt geoordeeld dat definitieve antidumpingrechten moeten worden ingesteld en dat deze moeten worden afgestemd op het niveau van de vastgestelde dumpingmarges, tenzij de schademarges lager zijn, in welke geval de antidumpingrechten op de schademarges moeten worden afgestemd.
- (165) Voor AFH uit Rusland dient het residuele recht gelijk te zijn aan het recht dat voor de enige medewerkende producent/exporteur werd vastgesteld.
- (166) Op grond van het bovenstaande worden de volgende definitieve antidumpingrechten voorgesteld:

Land	Onderneming	Antidumping-recht
Volksrepubliek China	Alle producenten/exporteurs	15,0 %
Rusland	Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium”	14,9 %
	Alle andere producenten/exporteurs	14,9 %

- (167) De in deze verordening genoemde individuele antidumpingrechten voor bepaalde ondernemingen zijn gebaseerd op de bevindingen in het kader van deze procedure. Zij weerspiegelen de situatie die tijdens het onderzoek voor die ondernemingen werd vastgesteld. Deze rechten (in tegenstelling tot de rechten die „voor alle ondernemingen” in het land gelden) zijn dus uitsluitend van toepassing op producten uit het betrokken land die door de genoemde ondernemingen (rechtspersonen) zijn geproduceerd. Producten die door andere onderne-

mingen zijn geproduceerd die niet specifiek, met naam en adres, in het dispositief van deze verordening zijn genoemd, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek genoemde ondernemingen, komen niet voor deze rechten in aanmerking. Op deze ondernemingen is het recht van toepassing dat voor „alle andere ondernemingen” geldt.

- (168) Aanvragen om de toepassing van deze specifiek voor een onderneming geldende antidumpingrechten (bijvoorbeeld na de naamswijziging van een onderneming of na de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen) dienen aan de Commissie⁽¹⁾ te worden gericht, onder opgave van alle relevante gegevens, met name indien deze naamswijziging of de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen verband houden met wijzigingen in de activiteiten van de onderneming op het gebied van productie en de verkoop in binnen- en buitenland. Indien zij dit gerechtvaardigd acht, zal de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de verordening wijzigen door bijwerking van de lijst van ondernemingen die voor een individueel recht in aanmerking komen.

3. Verbintenissen

- (169) Zowel de producent/exporteur in de Volksrepubliek China als de producent/exporteur in Rusland hebben een verbintenis aangeboden in de zin van artikel 8, lid 1, van de basisverordening. Daar de Chinese producent/exporteur niet voor een behandeling als marktgericht bedrijf in aanmerking kwam, kon zijn verbintenis niet worden aanvaard omdat de Chinese overheid niet kon waarborgen op de naleving van de verbintenis toe te zien. Daarom moet een antidumpingrecht worden ingesteld ter hoogte van de definitief vastgestelde dumpingmarge.
- (170) De Russische producent/exporteur heeft erin toegestemd het betrokken product tegen of boven een prijsniveau te verkopen waarop geen schade ten gevolge van dumping zal ontstaan. De onderneming zal de Commissie ook regelmatig gedetailleerde verslagen doen toekomen, zodat deze het nodige toezicht kan uitoefenen. Voorts is het risico dat de verbintenissen niet worden nageleefd in dit geval klein, gezien de aard van het product en de verkoopstructuur van de betrokken onderneming.
- (171) Om de Commissie voorts in staat te stellen na te gaan of de ondernemingen hun verbintenissen naleven, dient, wanneer de aangifte voor het vrije verkeer bij de douane wordt ingediend, vrijstelling van het antidumpingrecht afhankelijk te worden gesteld van de overlegging van een handelsfactuur die ten minste de in bijlage genoemde gegevens bevat. Aan de hand van deze gegevens kunnen de douaneautoriteiten tevens nagaan of de zendingen met de handelsdocumenten overeenstemmen en door de verbintenis worden gedekt. Wanneer een dergelijke factuur niet wordt overgelegd of niet overeenkomt met de producten die bij de douane worden aangeboden, is het antidumpingrecht verschuldigd.
- (172) Indien een verbintenis niet wordt nageleefd of wordt ingetrokken of indien het vermoeden rijst dat de verbintenis niet wordt nageleefd, kan een antidumpingrecht worden ingesteld ingevolge artikel 8, leden 9 en 10, van de basisverordening.

⁽¹⁾ Europese Commissie, Directoraat-generaal Handel, Directoraat C, Terv. 0/13, Wetstraat 200, B-1049 Brussel.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er worden definitieve antidumpingrechten ingesteld op de invoer van bladaluminium met een dikte van 0,009 mm of meer, maar niet meer dan 0,018 mm, niet op een drager, enkel gewalst, op rollen met een breedte van niet meer dan 650 mm, ingedeeld onder GN-code ex 7607 11 10 (Taric-code 7607 11 10 10), van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Rusland.
2. Het definitieve antidumpingrecht, dat van toepassing is op de nettoprijs, vrij grens Gemeenschap, voor inklaring, is als volgt voor de producten die zijn vervaardigd door:

Land	Onderneming	Antidumpingrecht	Aanvullende Taric-code
Volksrepubliek China	Alle producenten/exporteurs	15,0 %	—
Rusland	Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium”, Studencheskaya Street, 33/4, Moskou, Rusland	14,9 %	A255
	Alle andere producenten/exporteurs	14,9 %	A999

3. In afwijking van artikel 1, lid 1, is het definitieve antidumpingrecht niet van toepassing op de betrokken goederen die overeenkomstig artikel 2 in het vrije verkeer worden gebracht.
4. De bepalingen inzake de douanerechten zijn van toepassing, tenzij anders vermeld.

Artikel 2

1. De onder opgave van de aanvullende Taric-code A256 voor het vrije verkeer aangegeven producten zijn vrijgesteld van de bij artikel 1 vastgestelde antidumpingrechten wanneer zij door Siberian Aluminium (Sayan Foil, Sayanagorsk) zijn vervaardigd en verzonden en rechtstreeks gefactureerd werden door Rual Trade Limited, Suites 7B & 8B, 50 Town Range, Gibraltar aan Sibirsky Aluminium GmbH, Graf-Adolf-Platz 1-2, D-40213 Düsseldorf. Deze producten gaan vergezeld van een handelsfactuur die ten minste de in de bijlage genoemde gegevens bevat.
2. De vrijstelling is afhankelijk van de voorwaarde dat de goederen die worden aangegeven en bij de douane aangeboden nauwkeurig overeenstemmen met de beschrijving op de handelsfactuur.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2001.

Voor de Raad
De voorzitter
A. LINDH

BIJLAGE

Gegevens die moeten worden vermeld op handelsfacturen die behoren bij goederen waarop een verbintenis van toepassing is

1. Het factuurnummer
2. De aanvullende Taric-code waaronder de op de factuur vermelde goederen aan de grens van de Gemeenschap kunnen worden ingeklaard.
3. Een nauwkeurige omschrijving van de goederen, met inbegrip van:
 - het „productcodenummer” of PCN, zoals vermeld in de door de producent/exporteur aangeboden verbintenis;
 - de GN-code;
 - de hoeveelheid (in kg);
4. De verkoopvoorwaarden, met inbegrip van:
 - de prijs per kilo,
 - de betalingsvoorwaarden,
 - de leveringsvoorwaarden,
 - het totaal van de kortingen.
5. De naam van de importeur die de rechtstreekse ontvanger is van de factuur.
6. De naam van de werknemer van de onderneming die de factuur heeft opgesteld alsmede de hiernavolgende ondertekende verklaring:

„Ondergetekende bevestigt dat de verkoop voor rechtstreekse uitvoer naar de Europese Gemeenschap van de goederen waarop deze factuur betrekking heeft, plaatsvindt in het kader en op de voorwaarden van de verbintenis die werd aangeboden door (NAAM VAN DE ONDERNEMING) en door de Europese Commissie bij Besluit 2001/381/EG werd aanvaard. Hij verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.”.

VERORDENING (EG) Nr. 951/2001 VAN DE RAAD**van 14 mei 2001****tot wijziging van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op televisiecamerasystemen uit Japan**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel dat door de Commissie na overleg in het Raadgevend Comité is ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1015/94 ⁽²⁾ heeft de Raad een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van televisiecamerasystemen (hierna „TCS” genoemd) van oorsprong uit Japan.
- (2) De professionele camerasystemen die in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1015/94 (hierna „de bijlage” genoemd) zijn opgenomen, werden in artikel 1, lid 3, onder e), van deze verordening uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van het antidumpingrecht uitgesloten. Het betreft hier professionele camera's van het hoogste marktsegment die uit technisch oogpunt onder de productomschrijving in artikel 1, lid 2, van verordening (EG) nr. 1015/94 vallen, maar niet als televisiecamera's kunnen worden aangemerkt.
- (3) In oktober 1995 wijzigde de Raad bij Verordening (EG) nr. 2474/95 ⁽³⁾ bovengenoemde Verordening (EG) nr. 1015/94, met name wat betreft de omschrijving van het soortgelijke product en wat betreft bepaalde modellen van professionele camera's die uitdrukkelijk waren vrijgesteld van het definitieve antidumpingrecht.
- (4) In oktober 1997 wijzigde de Raad bij Verordening (EG) nr. 1952/97 ⁽⁴⁾ de percentages van het definitieve antidumpingrecht voor twee betrokken ondernemingen, namelijk Sony Corporation en Ikegami Tsushinki, overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna „de basisverordening” genoemd). Voorts sloot de Raad bepaalde nieuwe modellen van professionele camera's uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van het antidumpingrecht uit door deze in de bijlage op te nemen.

(5) In september 2000 bevestigde de Raad bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 ⁽⁵⁾ de definitieve antidumpingrechten die waren ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1015/94 overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening.

(6) Laatstelijk in januari 2001 wijzigde de Raad bij Verordening (EG) nr. 198/2001 de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 van de Raad door bepaalde opvolgers van professionele camera's erin op te nemen en deze aldus van het toepassingsgebied van het definitieve antidumpingrecht uit te sluiten.

B. ONDERZOEK NAAR NIEUWE MODELLEN VAN PROFESSIONELE CAMERASYSTEMEN**1. Verzoek**

(7) Een Japanse producent/exporteur, Sony Corporation („Sony”), deelde de Commissie mee dat hij voornemens was nieuwe modellen van professionele camera's op de markt van de Gemeenschap te brengen en verzocht de Commissie deze nieuwe modellen van professionele camera's en hun onderdelen op te nemen in de bijlage met het oog op vrijstelling van antidumpingrechten.

2. Onderzochte modellen

(8) Er werd een aanvraag, vergezeld van de desbetreffende technische gegevens, ontvangen voor de volgende modellen:

- camerakop DXC-D35PH
- camerakop DXC-D35PL
- camerakop DXC-D35PK
- camerakop DXC-D35WSPL
- camerakop DSR-135PL
- zoeker DXF-801CE
- camerabesturingseenheid CCU-M5AP.

Al deze modellen werden gepresenteerd als onderdelen van professionele camera's die specifiek zijn ontworpen voor de professionele videomarkt.

3. Onderzoek en bevindingen

(9) De Commissie heeft de communautaire industrie van het door Sony ingediende verzoek op de hoogte gebracht en haar om opmerkingen verzocht.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 111 van 30.4.1994, blz. 106. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 198/2001 (PB L 30 van 1.2.2001, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 255 van 25.10.1995, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 276 van 9.10.1997, blz. 20.

⁽⁵⁾ PB L 244 van 29.9.2000, blz. 38. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 198/2001 (PB L 30 van 1.2.2001, blz. 1).

- (10) De communautaire industrie betoogde dat de bovengenoemde modellen niet mochten worden uitgesloten van de geldende antidumpingmaatregelen. Als argument werd aangevoerd dat de betrokken modellen gemakkelijk konden worden aangesloten op een triaxunit of -systeem en zo als omroepcamera's konden worden gebruikt.
- (11) Uit het onderzoek van de Commissie bleek dat de betrokken modellen inderdaad op een triaxadapter konden worden aangesloten en in principe dus voor een aantal omroepdoeleinden konden worden gebruikt. De op verzoek van de Commissie door Sony verstrekte bijkomende gegevens toonden evenwel aan dat het overgrote deel van de gebruikers van de betrokken modellen tot de beroepsbranche behoorden en dat de belangrijkste toepassingen van deze modellen in de professionele videobranche lagen.
- (12) Uit het onderzoek van de Commissie bleek ook dat de betrokken modellen in feite vernieuwde modellen waren van reeds in de bijlage opgenomen vroegere modellen waarmee zij grotendeels overeenkwamen.
- (13) Gezien het bovenstaande besloot de Commissie dat de bovengenoemde cameramodelen in de regel van het toepassingsgebied van de bestaande antidumpingrechten moesten worden uitgesloten, behalve in die gevallen waar het overeenkomstige triaxstelsel of de triaxadapter op de communautaire markt wordt verkocht.
- (14) De Commissie heeft de producenten van de Gemeenschap en de exporteur van de TCS op de hoogte gebracht van haar bevindingen en hen in de gelegenheid gesteld hun standpunt kenbaar te maken. Eén producent van de Gemeenschap bleef zich verzetten tegen de uitsluiting van de betrokken cameramodelen van de toepassing van het antidumpingrecht, maar verstrekte geen nieuw bewijsmateriaal voor zijn stelling dat de betrokken camerareeks als omroepcamera op de communautaire markt werd verkocht.
- (15) Alle in overweging 8 vermelde modellen en bijbehorende uitrusting moeten derhalve worden vrijgesteld van de toepassing van het op TCS uit Japan ingestelde antidumpingrecht en de bijlage dient dienovereenkomstig te worden aangepast.
- (16) Vanwege de complexiteit van de zaak, het voorgelegde bewijsmateriaal en de verstrekte gegevens alsmede de voortdurende contacten met de betrokken partijen, die nodig waren gezien het uitgesproken technische karakter van de materie, was de Commissie niet in staat haar onderzoek eerder te voltooien. Onder deze omstandigheden werd het dienstig geacht de onderhavige verordening met terugwerkende kracht op de in overweging 8 vermelde cameramodelen toe te passen, ongeacht de datum van invoer.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening. De volgende cameramodelen worden aan de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2042/2000 toegevoegd:

- camerakop DXC-D35PH
- camerakop DXC-D35PL
- camerakop DXC-D35PK
- camerakop DXC-D35WSPL
- camerakop DSR-135PL
- zoeker DXF-801CE
- camerabesturingseenheid CCU-M5AP.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op de in artikel 1 vermelde cameramodelen, ongeacht de datum van invoer.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

A. LINDH

BIJLAGE

„BIJLAGE

Lijst van professionele camerasystemen die geen televisiecamerasystemen (omroepcamerasystemen) zijn en die van het toepassingsgebied van de maatregelen zijn uitgesloten

Naam van het bedrijf	Camerakoppen	Zoeker	Camerabesturings-eenheid	Bedieningseenheid	Regeleenheid (*)	Camera-adapters
Sony	DXC-M7PK	DXF-3000CE	CCU-M3P	RM-M7G	—	CA-325P
	DXC-M7P	DXF-325CE	CCU-M5P			CA-325AP
	DXC-M7PH	DXF-501CE	CCU-M7P			CA-325B
	DXC-M7PK/1	DXF-M3CE	CCU-M5AP (1)			CA-327P
	DXC-M7P/1	DXF-M7CE				CA-537P
	DXC-M7PH/1	DXF-40CE				CA-511
	DXC-327PK	DXF-40ACE				CA-512P
	DXC-327PL	DXF-50CE				CA-513
	DXC-327PH	DXF-601CE				VCT-U14 (1)
	DXC-327APK	DXF-40BCE				
	DXC-327APL	DXF-50BCE				
	DXC-327AH	DXF-701CE				
	DXC-537PK	DXF-WSCE (1)				
	DXC-537PL	DXF-801CE (1)				
	DXC-537PH					
	DXC-537APK					
	DXC-537APL					
	DXC-537APH					
	EVW-537PK					
	EVW-327PK					
	DXC-637P					
	DXC-637PK					
	DXC-637PL					
	DXC-637PH					
	PVW-637PK					
	PVW-637PL					
	DXC-D30PF					
	DXC-D30PK					
	DXC-D30PL					
	DXC-D30PH					
	DSR-130PF					
	DSR-130PK					
	DSR-130PL					
	PVW-D30PF					
	PVW-D30PK					
	PVW-D30PL					
	DXC-327BPF					
	DXC-327BPK					
	DXC-327BPL					
	DXC-327BPH					
	DXC-D30WSP (1)					
	DXC-D35PH (1)					
	DXC-D35PL (1)					
DXC-D35PK (1)						
DXC-D35WSPL (1)						
DSR-135PL (1)						

Naam van het bedrijf	Camerakoppen	Zoeker	Camerabesturings-eenheid	Bedieningseenheid	Regeleenheid (*)	Camera-adapters
Ikegami	HC-340	VF15-21/22	MA-200/230	RCU-240	—	CA-340
	HC-300	VF-4523	MA-200A (1)	RCU-390 (1)		CA-300
	HC-230	VF15-39				CA-230
	HC-240	VF15-46 (1)				CA-390
	HC-210	VF5040 (1)				CA-400 (1)
	HC-390	VF5040W (1)				
	LK-33					
	HDL-30MA					
	HDL-37					
	HC-400 (1)					
	HC-400W (1)					
	Hitachi	SK-H5	GM-5 (A)	RU-C1 (B)	—	—
SK-H501		GM-5-R2 (A)	RU-C1 (D)			CA-Z2
DK-7700		GM-5-R2	RU-C1			CA-Z1SJ
DK-7700SX		GM-50	RU-C1-S5			CA-Z1SP
HV-C10		GM-8A (1)	RU-C10 (B)			CA-Z1M
HV-C11		GM-9 (1)	RU-C10 (C)			CA-Z1M2
HV-C10F		GM-51 (1)	RC-C1			CA-Z1HB
Z-ONE (L)			RC-C10			CA-C10
Z-ONE (H)			RU-C10			CA-C10SP
Z-ONE			RU-Z1 (B)			CA-C10SJA
Z-ONE A (L)			RU-Z1 (C)			CA-C10M
Z-ONE A (H)			RU-Z1			CA-C10B
Z-ONE A (F)			RC-C11			CA-Z1A (1)
Z-ONE A			RU-Z2			CA-Z31 (1)
Z-ONE B (L)			RC-Z1			CA-Z32 (1)
Z-ONE B (H)			RC-Z11			CA-ZD1 (1)
Z-ONE B (F)			RC-Z2			
Z-ONE B			RC-Z21			
Z-ONE B (M)			RC-Z2A (1)			
Z-ONE B (R)			RC-Z21A (1)			
FP-C10 (B)			RU-Z3 (1)			
FP-C10 (C)			RC-Z3 (1)			
FP-C10 (D)						
FP-C10 (G)						
FP-C10 (L)						
FP-C10 (R)						
FP-C10 (S)						
FP-C10 (V)						
FP-C10 (F)						
FP-C10						
FP-C10 A						
FP-C10 A (A)						
FP-C10 A (B)						

Naam van het bedrijf	Camerakoppen	Zoeker	Camerabesturings-eenheid	Bedieningseenheid	Regeleenheid (*)	Camera-adapters
Hitachi (vervolg)	FP-C10 A (C) FP-C10 A (D) FP-C10 A (F) FP-C10 A (G) FP-C10 A (H) FP-C10 A (L) FP-C10 A (R) FP-C10 A (S) FP-C10 A (T) FP-C10 A (V) FP-C10 A (W) Z-ONE C (M) Z-ONE C (R) Z-ONE C (F) Z-ONE C HV-C20 HV-C20M Z-ONE-D Z-ONE-D (A) Z-ONE-D (B) Z-ONE-D (C) Z-ONE.DA (!) V-21 (!) V-21W (!)					
Matsushita	WV-F700 WV-F700A WV-F700SHE WV-F700ASHE WV-F700BHE WV-F700ABHE WV-F700MHE WV-F350 WV-F350HE WV-F350E WV-F350AE WV-F350DE WV-F350ADE WV-F500HE (*) WV-F-565HE AW-F575HE AW-E600 AW-E800 AW-E800A	WV-VF65BE WV-VF40E WV-VF39E WV-VF65BE (*) WV-VF40E (*) WV-VF42E WV-VF65B AW-VF80	WV-RC700/B WV-RC700/G WV-RC700A/B WV-RC700A/G WV-RC36/B WV-RC36/G WV-RC37/B WV-RC37/G WV-CB700E WV-CB700AE WV-CB700E (*) WV-CB700AE (*) WV-RC700/B (*) WV-RC700/G (*) WV-RC700A/B (*) WV-RC700A/G (*) WV-RC550/G WV-RC550/B WV-RC700A WV-CB700A WV-RC550 WV-CB550 AW-RP501 AW-RP505	—	—	WV-AD700SE WV-AD700ASE WV-AD700ME WV-AD250E WV-AD500E (*) AW-AD500AE AW-AD700BSE

Naam van het bedrijf	Camerakoppen	Zoeker	Camerabesturings-eenheid	Bedieningseenheid	Regeleenheid (*)	Camera-adapters
JVC	KY-35E KY-27ECH KY-19ECH KY-17FITECH KY-17BECH KY-F30FITE KY-F30BE KY-27CECH KH-100U KY-D29ECH KY-D29WECH (†)	VF-P315E VF-P550E VF-P10E VP-P115E VF-P400E VP-P550BE VF-P116 VF-P116WE (†) VF-P550WE (†)	RM-P350EG RM-P200EG RM-P300EG RM-LP80E RM-LP821E RM-LP35U RM-LP37U RM-P270EG	—	—	KA-35E KA-B35U KA-M35U KA-P35U KA-27E KA-20E KA-P27U KA-P20U KA-B27E KA-B20E KA-M20E KA-M27E
Olympus	MAJ-387N MAJ-387I		OTV-SX2 OTV-S5 OTV-S6			
	Camera OTV-SX					

(*) Ook master set-up unit (MSU) of master control panel (MCP) genoemd.

(†) Modellen die zijn vrijgesteld op voorwaarde dat het bijbehorende triaxstelsel of de bijbehorende triaxadapter niet op de EG-markt wordt verkocht."

VERORDENING (EG) Nr. 952/2001 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	92,3
	064	92,7
	212	79,3
	999	88,1
0707 00 05	052	80,8
	600	142,5
	628	150,8
0709 90 70	999	124,7
	052	88,6
	999	88,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	51,0
	204	53,6
	212	58,3
	220	61,5
	400	65,0
	600	61,6
	624	51,4
	999	57,5
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	57,2
	388	86,9
	400	84,2
	404	97,6
	508	78,8
	512	88,4
	524	75,0
	528	72,5
	720	132,0
	804	105,2
	999	91,2

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 953/2001 VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2001****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 39e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1531/2000**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, met name op artikel 18, lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 betreffende een permanente inschrijving voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1531/2000 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden met de

situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de 39e deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 39e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1531/2000, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op 42,019 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 69.

VERORDENING (EG) Nr. 954/2001 VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2001

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 18, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2038/1999 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 2038/1999 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenateerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 19 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad van 9 april 1968 houdende vaststelling van de standaardkwaliteit voor ruwe suiker en van de plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap voor de berekening van de cif-prijzen in de sector suiker ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 ⁽⁴⁾. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 19, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2038/1999. Kandjijsuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbe-

palingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽⁵⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.

- (4) De toestand op de wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten kunnen het noodzakelijk maken de restitutie voor suiker naar gelang van de bestemming te variëren.
- (5) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (6) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (7) De toepassing van deze regels op de huidige situatie van de suikermarkt en met name op de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van de restitutie ter hoogte van de in de bijlage aangegeven bedragen.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2038/1999 genoemde producten, welke niet gedenateerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 89 van 10.4.1968, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 105.

⁽⁵⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	34,67 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	33,83 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	34,67 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	33,83 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,3769
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	37,69
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	37,69
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	37,69
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg nettoproduct	0,3769

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 19, lid 4, van Verordening (EG) nr. 2038/1999.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB L 255 van 26.9.1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB L 309 van 21.11.1985, blz. 14).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 955/2001 VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2001

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁴⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs

slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke markttenens, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2001 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ^(?)
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,69	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,43	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

^(?) Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 956/2001 VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2001****betreffende maatregelen van toezicht op de invoer van bepaalde textielproducten van oorsprong uit de Arabische Republiek Syrië**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 517/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van textielproducten uit bepaalde derde landen, die niet vallen onder bilaterale overeenkomsten, protocollen of andere regelingen, noch onder een andere, bijzondere, communautaire regeling ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2878/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de afgelopen drie jaar heeft er een stijging van de invoer in de Gemeenschap van katoengarens (categorie 1) van oorsprong uit de Arabische Republiek Syrië tegen zeer lage prijzen plaatsgevonden. Het aandeel van deze invoer is daarbij toegenomen van nagenoeg nihil in 1996 tot 10 % van de communautaire invoer in 2000.
- (2) Ofschoon het communautaire verbruik de afgelopen drie jaar onveranderd bleef, leidt de toename van de invoer uit Syrië tegen prijzen die onder de algemene marktprijs liggen, tot ernstige schade voor de communautaire producenten van katoengarens of dreigt daartoe te leiden, met name als gevolg van de neerwaartse druk die op de normale marktprijzen wordt uitgeoefend.
- (3) Teneinde de invoer in de Gemeenschap van katoengarens (categorie 1) van oorsprong uit de Arabische Republiek Syrië van dichtbij te volgen terwijl een onderzoek volgens artikel 7 van Verordening (EG) nr. 517/94 plaatsvindt, is het derhalve dienstig een toezichtmechanisme in te stellen voor een periode van 18 maanden. Dienovereenkomstig zal de invoer van producten die vanuit de Arabische Republiek Syrië worden verzonden en in de Gemeenschap in het vrije verkeer worden

gebracht, bij binnenkomst in de Gemeenschap aan toezicht worden onderworpen en zal een invoerdocument moeten worden overgelegd overeenkomstig de in artikel 14, lid 1, onder a), en artikel 14, leden 2, 3 en 4, van Verordening (EG) nr. 517/97 gestelde voorwaarden.

- (4) Gezien de urgentie van de situatie is het wenselijk dat deze verordening onmiddellijk in werking treedt.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij Verordening (EG) nr. 517/94 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De invoer in de Gemeenschap van katoengarens (categorie 1) die van oorsprong zijn uit de Arabische Republiek Syrië en in de Gemeenschap in het vrije verkeer worden gebracht, worden onder voorafgaand toezicht van de Gemeenschap gesteld.

Lid 1 is niet van toepassing als de daarin genoemde producten naar een bestemming in de Gemeenschap zijn gezonden vóór de datum waarop deze verordening in werking treedt, op voorwaarde dat ten genoegen van de bevoegde nationale autoriteiten kan worden aangetoond dat de betrokken goederen onderweg waren naar het grondgebied van de Gemeenschap op de datum waarop deze verordening in werking treedt.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van kracht gedurende een periode van 18 maanden.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 67 van 10.3.1994, blz. 1.⁽²⁾ PB L 333 van 29.12.2000, blz. 60.

VERORDENING (EG) Nr. 957/2001 VAN DE COMMISSIE

van 16 mei 2001

betreffende de invoercertificaten voor producten van de sector rundvlees van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad van 20 juli 1998 tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 715/90 ⁽¹⁾, en met name op artikel 30,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1918/98 van de Commissie van 9 september 1998 houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen in de sector rundvlees voor Verordening (EG) nr. 1706/98 van de Raad tot vaststelling van de regeling voor landbouwproducten en door verwerking daarvan verkregen goederen, van oorsprong uit de staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (de ACS-staten) en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 589/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1918/98 kunnen voor producten van de sector rundvlees invoercertificaten worden afgegeven. De invoer mag evenwel de voor ieder van de betrokken uitvoerende derde landen vastgestelde hoeveelheid niet overschrijden.
- (2) Voor producten van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe en Namibië overstijgen de hoeveelheden, uitgedrukt in vlees zonder been, waarvoor van 1 tot en met 10 mei 2001 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1918/98 certificaten zijn aangevraagd, niet de voor deze landen beschikbare hoeveelheden. Bijgevolg kunnen voor de aangevraagde hoeveelheden invoercertificaten worden afgegeven.
- (3) De hoeveelheden, waarvoor met ingang van 1 juni 2001 certificaten kunnen worden aangevraagd binnen de totale hoeveelheid van 52 100 ton, dienen te worden vastgesteld.
- (4) Er dient op te worden gewezen dat deze verordening Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairech-

telijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG ⁽⁴⁾, onverlet laat,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hieronder vermelde lidstaten geven op 21 mei 2001 voor de onderstaande hoeveelheden producten van de sector rundvlees, uitgedrukt in vlees zonder been, van oorsprong uit sommige staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, invoercertificaten af voor de daarbij vermelde landen van oorsprong:

Verenigd Koninkrijk:

- 2 700 ton van oorsprong uit Botswana,
- 730 ton van oorsprong uit Namibië,
- 250 ton van oorsprong uit Zimbabwe,

Duitsland:

- 660 ton van oorsprong uit Botswana,
- 230 ton van oorsprong uit Namibië.

Artikel 2

Certificaataanvragen kunnen overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1918/98 in de eerste tien dagen van de maand juni 2001 worden ingediend voor de volgende hoeveelheden rundvlees zonder been:

Botswana:	9 426 ton,
Kenia:	142 ton,
Madagaskar:	7 579 ton,
Swaziland:	3 363 ton,
Zimbabwe:	4 600,050 ton,
Namibië:	9 124 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 21 mei 2001.

⁽¹⁾ PB L 215 van 1.8.1998, blz. 12.

⁽²⁾ PB L 250 van 10.9.1998, blz. 16.

⁽³⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB L 24 van 30.1.1998, blz. 31.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 958/2001 VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2001****tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 18, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bij uitvoer in onveranderde vorm voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector toe te passen restituties zijn vastgesteld door Verordening (EG) nr. 844/2001 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Toepassing van de in Verordening (EG) nr. 844/2001 genoemde voorschriften, criteria en uitvoeringsbepalingen op de gegevens, waarover de Commissie op het

huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutie bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder d), f) en g), van Verordening (EG) nr. 2038/1999 genoemde producten, welke werd vastgesteld in de bijlage van Verordening (EG) nr. 844/2001 wordt in overeenstemming met de in de bijlage van deze verordening opgenomen bedragen gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.⁽³⁾ PB L 121 van 1.5.2001, blz. 5.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2001 tot wijziging van de restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat voor stropen en bepaalde andere producten van de suikersector

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	37,69 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	37,69 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg droge stof	71,61 ⁽⁴⁾
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3769 ⁽¹⁾
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	37,69 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3769 ⁽¹⁾
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3769 ⁽¹⁾
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3769 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg droge stof	37,69 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % sacharose × 100 kg netto-product	0,3769 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op stropen met een zuiverheid van minder dan 85 % (Verordening (EG) nr. 2135/95). Het sacharosegehalte wordt overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2135/95 vastgesteld.

⁽²⁾ Alleen geldig voor de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

⁽³⁾ Het basisbedrag is niet van toepassing op het in de bijlage, punt 2, van Verordening (EEG) nr. 3513/92 (PB L 355 van 5.12.1992, blz. 12) bedoelde product.

⁽⁴⁾ Alleen geldig voor de in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2135/95 bedoelde producten.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 959/2001 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2001
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De invoerrechten in de sector granen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 949/2001 van de Commissie ⁽⁵⁾.

- (2) In artikel 2, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de invoerrechten 5 EUR per ton verschilt van het vastgestelde recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd. Dit verschil heeft zich voorgedaan. In Verordening (EG) nr. 949/2001 vastgestelde invoerrechten moeten derhalve worden aangepast,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 949/2001 worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB L 133 van 16.5.2001, blz. 14.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in EUR/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	0,00	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	10,27	0,27
	van lage kwaliteit	54,12	44,12
1002 00 00	Rogge	54,60	44,60
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	54,60	44,60
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	54,60	44,60
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	73,86	63,86
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	73,86	63,86
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	54,60	44,60

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 of 8 EUR/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(op 15 mei 2001)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	135,20	141,43	112,24	90,66	197,70 (**)	187,70 (**)	105,88 (**)
Golf-premie (EUR/t)	—	18,65	4,83	6,67	—	—	—
Grote-Meren premie (EUR/t)	25,38	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount”) van 10 EUR/t (Artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 21,38 EUR/t; Grote Meren — Rotterdam: 31,27 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 960/2001 VAN DE COMMISSIE
van 16 mei 2001

houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2038/1999 van de Raad van 13 september 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de suikersector ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/2000 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 18, lid 5, onder a), en artikel 18, lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De restitutiebedragen welke met ingang van 1 mei 2001 worden toegepast op de in de bijlage bedoelde producten, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen, zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 850/2001 van de Commissie ⁽³⁾.

- (2) Toepassing van de regels en criteria welke zijn aangehaald in Verordening (EG) nr. 850/2001 op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, geeft aanleiding tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutiebedragen die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 850/2001 worden gewijzigd zoals in de bijlage van deze verordening aangegeven.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 17 mei 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 16 mei 2001 houdende wijziging van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector suiker die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I van het Verdrag vermelde goederen

Product	Restituties in EUR/100 kg	
	Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
Witte suiker:	37,69	37,69

⁽¹⁾ PB L 252 van 25.9.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 175 van 14.7.2000, blz. 59.

⁽³⁾ PB L 121 van 1.5.2001, blz. 17.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 4 april 2001

betreffende de goedkeuring door de Europese Gemeenschap van het protocol van 1998 inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand

(2001/379/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1, in samenhang met artikel 300, lid 2, eerste zin, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft op 24 juni 1998 te Aarhus het protocol inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand (hierna „het protocol” genoemd) ondertekend.
- (2) Het doel van het protocol is het beheersen van door antropogene activiteiten veroorzaakte emissies van zware metalen die voor grensoverschrijdend atmosferisch transport over lange afstand vatbaar zijn en die belangrijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of het milieu kunnen hebben.
- (3) Het protocol voorziet in vermindering van de totale jaarlijkse emissies in de atmosfeer van cadmium, lood en kwik, alsook in de toepassing van maatregelen voor productbeheersing.
- (4) De in het protocol vervatte maatregelen dragen bij tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het milieubeleid van de Gemeenschap.
- (5) De Gemeenschap en de lidstaten werken in het kader van hun respectieve bevoegdheden samen met derde landen en met de bevoegde internationale organisaties.

(6) De Gemeenschap dient het protocol goed te keuren,

BESLUIT:

Artikel 1

Het op 24 juni 1998 ondertekende protocol inzake zware metalen bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand wordt hierbij namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het protocol is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd is de akte van goedkeuring, overeenkomstig artikel 16 van het protocol, bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties neder te leggen.

Artikel 3

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Luxemburg, 4 april 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

B. ROSENGREN

⁽¹⁾ PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 136.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 24 oktober 2000 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

BIJLAGE

VERTALING

**PROTOCOL INZAKE ZWARE METALEN BIJ HET VERDRAG BETREFFENDE GRENSOverschrijdende
LUCHTVERONTREINIGING OVER LANGE AFSTAND**

De partijen,

Vastbesloten het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand uit te voeren,

Verontrust vanwege het feit dat emissies van bepaalde zware metalen over nationale grenzen heen worden meegevoerd en schade kunnen veroorzaken aan ecosystemen die voor het milieu en de economie van belang zijn, en schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens kunnen hebben,

Overwegende dat verbranding en industriële processen de voornaamste antropogene bronnen vormen van emissies van zware metalen in de lucht,

Erkennend dat zware metalen natuurlijke bestanddelen van de aardkorst vormen en dat veel zware metalen in bepaalde vormen en geschikte concentraties voor het leven van essentieel belang zijn,

In overweging nemend de bestaande wetenschappelijke en technische gegevens inzake emissies, geochemische processen, atmosferische bewegingen en effecten van zware metalen op de volksgezondheid en het milieu alsook inzake de kosten en technieken van bestrijding,

Zich ervan bewust dat technieken en beheerspraktijken beschikbaar zijn om door de emissies van zware metalen veroorzaakte luchtverontreiniging te beperken,

Erkennend dat de economische omstandigheden van de landen in de regio van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) verschillen en dat in bepaalde landen de economie zich in een overgangsfase bevindt,

Met het vaste voornemen voorzorgsmaatregelen te treffen teneinde emissies van bepaalde zware metalen en verbindingen ervan voor te zijn, deze te vermijden of tot een minimum terug te brengen, rekening houdend met de toepassing van de preventieve aanpak, zoals bedoeld in beginsel 15 van de Verklaring van Rio inzake milieu en ontwikkeling,

Nogmaals bevestigend dat de staten, overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties en de beginselen van internationaal recht, het soevereine recht hebben hun eigen hulpbronnen te exploiteren volgens hun eigen milieu- en ontwikkelingsbeleid alsmede ervoor verantwoordelijk zijn dat activiteiten die onder hun rechtsmacht of toezicht worden verricht, geen schade veroorzaken aan het milieu van andere staten of van gebieden die buiten de grenzen van de nationale rechtsmacht vallen,

Indachtig het feit dat maatregelen ter beheersing van emissies van zware metalen tevens zouden bijdragen tot de bescherming van het milieu en de volksgezondheid in gebieden buiten de VN/ECE-regio, met inbegrip van de arctische en internationale wateren,

Erop wijzend dat bestrijding van de emissies van specifieke zware metalen extra voordelen voor de bestrijding van emissies van andere verontreinigende stoffen kan opleveren,

In het besef dat verdergaande en doeltreffendere maatregelen ter beheersing en vermindering van de emissies van bepaalde zware metalen noodzakelijk kunnen zijn en dat bijvoorbeeld effectstudies een grondslag voor verdere maatregelen kunnen verschaffen,

Wijzend op de belangrijke bijdrage van de particuliere en de niet-gouvernementele sector aan de kennis van de effecten van zware metalen, beschikbare alternatieven en bestrijdingstechnieken alsook op de rol die zij mede spelen bij de vermindering van emissies van zware metalen,

Indachtig de activiteiten in verband met de beheersing van zware metalen op nationaal niveau en in internationale forums,

Zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder:

1. „Verdrag”: het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, aangenomen te Genève op 13 november 1979;
2. „EMEP”: het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa;
3. „uitvoerend orgaan”: het uitvoerend orgaan voor het Verdrag, opgericht ingevolge artikel 10, lid 1, van het Verdrag;

4. „Commissie”: de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties;
5. „partijen”: tenzij in de context anders bedoeld, de partijen bij dit protocol;
6. „geografische reikwijdte van het EMEP”: het gebied, zoals omschreven in artikel 1, punt 4, van het protocol bij het Verdrag van 1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand aangaande de langlopende financiering van het programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP), aangenomen te Genève op 28 september 1984;

7. „zware metalen”: alle metalen of, in bepaalde gevallen, metalloïden die stabiel zijn en waarvan de dichtheid meer bedraagt dan 4,5 g/cm³, en verbindingen daarvan;
8. „emissie”: uitstoot in de atmosfeer vanuit een punt of een diffuse bron;
9. „stationaire bron”: alle vaste gebouwen, constructies, faciliteiten, installaties of apparaten die een in bijlage I vermeld zwaar metaal direct of indirect in de atmosfeer uitstoten of kunnen uitstoten;
10. „nieuwe stationaire bron”: een stationaire bron met de bouw of ingrijpende wijziging waarvan een aanvang is gemaakt na het verstrijken van twee jaar na de datum van inwerkingtreding van: i) dit protocol of ii) een amendement op bijlage I of II, waarbij de stationaire bron enkel en alleen krachtens dat amendement aan de bepalingen van dit protocol wordt onderworpen. Het is aan de bevoegde nationale autoriteiten om te beslissen of een wijziging al dan niet ingrijpend is, rekening houdend met factoren zoals de voordelen van de wijziging in milieuopect;
11. „belangrijke categorie van stationaire bronnen”: een in bijlage II vermelde categorie van stationaire bronnen die ten minste 1 % bijdraagt aan de totale nationale emissies van een in bijlage I vermeld zwaar metaal uit stationaire bronnen, zoals gemeten in het overeenkomstig bijlage I opgegeven referentiejaar.

Artikel 2

Doel

Het doel van dit protocol is het beheersen van door antropogene activiteiten veroorzaakte emissies van zware metalen die voor grensoverschrijdend atmosferisch transport over lange afstand vatbaar zijn en die belangrijke schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of het milieu kunnen hebben, in overeenstemming met het bepaalde in de volgende artikelen.

Artikel 3

Fundamentele verplichtingen

1. De partijen nemen doeltreffende maatregelen, die aan hun bijzondere omstandigheden zijn aangepast, ter vermindering van hun totale jaarlijkse emissies in de atmosfeer van elk in bijlage I vermeld zwaar metaal ten opzichte van het emissieniveau in het overeenkomstig die bijlage vastgestelde referentiejaar.
2. De partijen passen uiterlijk op de in bijlage IV vermelde tijdstippen het volgende toe:
 - a) de beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage III, op elke nieuwe stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor de beste beschikbare technieken in bijlage III zijn vermeld;
 - b) de in bijlage V vermelde grenswaarden op elke nieuwe stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen. Bij wijze van alternatief kan een partij verschillende strategieën ter vermindering van emissies toepassen die in totaal equivalente emissieniveaus opleveren;
 - c) de beste beschikbare technieken, rekening houdend met bijlage III, op elke bestaande stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen waarvoor in bijlage III de beste beschikbare technieken zijn vermeld. Bij

wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal gelijkwaardige emissieverminderingen opleveren;

- d) deze in bijlage V vermelde grenswaarden op elke bestaande stationaire bron binnen een belangrijke categorie van stationaire bronnen, voorzover dit technisch uitvoerbaar en economisch verantwoord is. Bij wijze van alternatief kan een partij andere strategieën voor emissievermindering toepassen die in totaal gelijkwaardige emissieverminderingen opleveren.

3. De partijen passen maatregelen voor productbeheersing toe in overeenstemming met de in bijlage VI vermelde voorwaarden en tijdschema's.

4. De partijen nemen de toepassing van aanvullende maatregelen inzake productbeheer in overweging, rekening houdend met bijlage VII.

5. De partijen maken voor de in bijlage I vermelde zware metalen emissie-inventarissen op en houden deze bij, waarbij partijen binnen de geografische reikwijdte van het EMEP ten minste de door het bestuursorgaan van het EMEP opgegeven methoden toepassen en partijen buiten de geografische reikwijdte van het EMEP als richtsnoer de methoden gebruiken die in het kader van het werkschema van het uitvoerend orgaan zijn uitgewerkt.

6. Een partij die na toepassing van de leden 2 en 3 voor een in bijlage I vermeld zwaar metaal niet aan het in lid 1 vereiste kan voldoen, wordt vrijgesteld van de in lid 1 bedoelde verplichtingen voor dat zware metaal.

7. Een partij waarvan het totale grondoppervlak groter is dan 6 000 000 km², wordt vrijgesteld van de verplichtingen in lid 2, onder b), c) en d), indien zij kan aantonen dat zij uiterlijk acht jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol haar totale jaarlijkse emissies van elk van de in bijlage I vermelde zware metalen uit de in bijlage II vermelde broncategorieën met ten minste 50 % zal hebben verminderd ten opzichte van het emissieniveau van deze categorieën in het overeenkomstig bijlage I opgegeven referentiejaar. Een partij die voornemens is in overeenstemming met het bepaalde in dit lid te handelen, geeft dit te kennen bij de ondertekening van of toetreding tot dit protocol.

Artikel 4

Uitwisseling van informatie en technologie

1. De partijen vergemakkelijken, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften en gewoonten, de uitwisseling van technologieën en technieken ter vermindering van emissies van zware metalen, met inbegrip van, maar niet beperkt tot uitwisselingen die de ontwikkeling van maatregelen inzake productbeheer en de toepassing van de beste beschikbare technieken aanmoedigen, met name door het bevorderen van:

- a) commerciële uitwisseling van beschikbare technologie;
- b) rechtstreekse contacten en samenwerking tussen industrieën, met inbegrip van gezamenlijke ondernemingen (joint ventures);
- c) uitwisseling van informatie en ervaring;
- d) verlening van technische bijstand.

2. Ter bevordering van de in lid 1 genoemde activiteiten scheppen de partijen gunstige voorwaarden door contacten en samenwerking te vergemakkelijken tussen daarvoor in aanmerking komende organisaties en personen in de particuliere en de openbare sector die technologie, ontwerp- en constructiediensten, apparatuur of financiële middelen kunnen verschaffen.

Artikel 5

Strategieën, beleidslijnen, programma's en maatregelen

1. De partijen stellen zonder onnodig uitstel strategieën, beleidslijnen en programma's op, teneinde hun verplichtingen ingevolge dit protocol na te komen.

2. Een partij kan bovendien:

- a) economische instrumenten hanteren ter stimulering van een kosteneffectieve aanpak voor de vermindering van emissies van zware metalen;
- b) convenanten en vrijwillige overeenkomsten tussen regering en bedrijfsleven tot stand brengen;
- c) efficiënter gebruik van hulpbronnen en grondstoffen stimuleren;
- d) het gebruik van minder vervuilende energiebronnen aanmoedigen;
- e) maatregelen nemen om minder vervuilende transportsystemen tot ontwikkeling te brengen en in te voeren;
- f) maatregelen nemen met het oog op de geleidelijke uitschakeling van processen waarbij zware metalen worden uitgestoten en waarvoor vervangingsprocessen op industriële schaal beschikbaar zijn;
- g) maatregelen nemen om schonere processen voor de preventie en beheersing van verontreiniging te ontwikkelen en toe te passen.

3. De partijen kunnen strengere maatregelen nemen dan die welke in dit protocol zijn voorgeschreven.

Artikel 6

Onderzoek, ontwikkeling en monitoring

De partijen stimuleren onderzoek, ontwikkeling, monitoring en samenwerking, die vooral worden toegespitst op de in bijlage I vermelde zware metalen, met betrekking maar niet beperkt tot:

- a) emissies, transport over lange afstand en depositieniveaus en modellen daarvan, bestaande niveaus in het biotische en abiotische milieu, formulering van procedures voor harmonisatie van desbetreffende methodologieën;
- b) banen en inventarissen van verontreinigende stoffen in representatieve ecosystemen;
- c) relevante effecten op de volksgezondheid en het milieu, met kwantificering van die effecten;
- d) beste beschikbare technieken en praktijken en momenteel door de partijen toegepaste of ontwikkelde technieken voor emissiebeheersing;
- e) inzameling, recycling en, indien nodig, verwijdering van producten of afvalstoffen die één of meer zware metalen bevatten;

f) methoden die het mogelijk maken bij de beoordeling van alternatieve beheersingsstrategieën rekening te houden met sociaal-economische factoren;

g) een op de effecten gebaseerde aanpak waarbij relevante informatie, met inbegrip van informatie die ingevolge de punten a) tot en met f) is verkregen, inzake gemeten of tot een model verwerkte milieuniveaus, banen en effecten op de volksgezondheid en het milieu, teneinde toekomstige geoptimaliseerde beheersingsstrategieën te formuleren, waarbij eveneens rekening wordt gehouden met economische en technologische factoren;

h) alternatieven voor het gebruik van zware metalen in producten die in de bijlagen VI en VII zijn vermeld;

i) verzameling van informatie over niveaus van zware metalen in bepaalde producten, over de mogelijkheid dat emissies van deze metalen ontstaan bij productie, verwerking, distributie, gebruik en verwijdering van het product en over technieken om die emissies te beperken.

Artikel 7

Verslaglegging

1. Met inachtneming van de wetgeving betreffende de vertrouwelijkheid van commerciële informatie:

a) verstrekt elke partij, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen vastgestelde regelmaat, aan het uitvoerend orgaan informatie over de maatregelen die zij heeft genomen om dit protocol ten uitvoer te leggen;

b) verstrekt elke partij binnen de geografische reikwijdte van het EMEP, via de uitvoerend secretaris van de Commissie, met een door het bestuursorgaan van het EMEP vast te stellen en tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen goedgekeurde regelmaat, aan het EMEP informatie over de emissieniveaus van de in bijlage I vermelde zware metalen, waarbij ten minste wordt uitgegaan van de methoden en de resolutie in tijd en ruimte zoals aangegeven door het bestuursorgaan van het EMEP. Partijen in gebieden buiten de geografische reikwijdte van het EMEP stellen soortgelijke informatie beschikbaar indien het uitvoerend orgaan daarom verzoekt. Elke partij verzamelt en verstrekt bovendien, voorzover van toepassing, relevante informatie betreffende de emissies van andere zware metalen, rekening houdend met de richtsnoeren inzake de methoden en de resolutie in ruimte en tijd zoals aangegeven door het bestuursorgaan van het EMEP en het uitvoerend orgaan.

2. De overeenkomstig lid 1, onder a), te verstrekken informatie moet in overeenstemming zijn met het tijdens een zitting van het uitvoerend orgaan door de partijen aan te nemen besluit betreffende vorm en inhoud. De bepalingen van dit besluit worden indien nodig nader bezien, teneinde na te gaan of aanvullende elementen betreffende de vorm of de inhoud van de informatie in de rapporten moeten worden opgenomen.

3. Tijdig voor elke jaarlijkse zitting van het uitvoerend orgaan verstrekt het EMEP informatie over het transport over lange afstand en de depositie van zware metalen.

Artikel 8

Berekeningen

Het EMEP verstrekt het uitvoerend orgaan, met gebruikmaking van passende modellen en metingen en tijdig voor de jaarvergadering van het uitvoerend orgaan, berekeningen van grensoverschrijdende stromen en deposities van zware metalen binnen de geografische reikwijdte van het EMEP. In gebieden buiten de geografische reikwijdte van het EMEP worden modellen gebruikt die passen bij de bijzondere omstandigheden van de partijen bij het Verdrag in die gebieden.

Artikel 9

Naleving

De naleving door elke partij van haar uit dit protocol voortvloeiende verplichtingen wordt op gezette tijden getoetst. Het bij Besluit 1997/2 van het uitvoerend orgaan op zijn 15e zitting ingestelde implementatiecomité is belast met die toetsingen en brengt verslag uit aan de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan overeenkomstig de bepalingen van de bijlage bij dat besluit, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

Artikel 10

Toetsingen door de partijen op zittingen van het uitvoerend orgaan

1. Op zittingen van het uitvoerend orgaan toetsen de partijen overeenkomstig artikel 10, lid 2, onder a), van het Verdrag de door de partijen, het EMEP en andere daarvan afhankelijke instanties verstrekte informatie en de verslagen van het implementatiecomité, zoals bedoeld in artikel 9 van dit protocol.

2. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de voortgang in het nakomen van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing.

3. Op zittingen van het uitvoerend orgaan onderwerpen de partijen de adequaatheid en de doeltreffendheid van de in dit protocol vermelde verplichtingen aan een toetsing:

- a) Bij de toetsingen wordt rekening gehouden met de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens over de gevolgen van de depositie van zware metalen, evaluaties van technologische ontwikkelingen en veranderende economische omstandigheden.
- b) Bij de toetsingen wordt in het licht van ingevolge dit protocol ondernomen onderzoek, ontwikkeling, monitoring en samenwerking:
 - i) de voortgang bij het verwezenlijken van de doelstelling van dit protocol beoordeeld;
 - ii) beoordeeld of verdere emissieverminderingen dan de door dit protocol vereiste niveaus gerechtvaardigd zijn om de nadelige effecten op de volksgezondheid of het milieu verder te beperken;
 - iii) rekening gehouden met de mate waarin een toereikende basis bestaat voor de toepassing van een op de effecten gebaseerde aanpak;
- c) De procedures, de methoden en het tijdschema voor deze toetsingen worden nader bepaald door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan.

4. Op basis van de conclusie van de in lid 3 bedoelde toetsingen stellen de partijen zo spoedig mogelijk na voltooiing van de toetsing een werkprogramma op met verdere maatregelen ter vermindering van emissies van de in bijlage I vermelde zware metalen in de atmosfeer.

Artikel 11

Beslechting van geschillen

1. In geval van een geschil tussen twee of meer partijen betreffende de uitlegging of toepassing van dit protocol trachten de betrokken partijen het geschil te beslechten door middel van onderhandelingen of op een andere vreedzame wijze van hun eigen keuze. De partijen bij het geschil stellen het uitvoerend orgaan in kennis van hun geschil.

2. Bij de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van dan wel toetreding tot dit protocol of op enig tijdstip daarna kan een partij die geen regionale organisatie voor economische integratie is, in een schriftelijke bij de depositaris ingediende akte verklaren dat zij, met betrekking tot een geschil betreffende de uitlegging of toepassing van het protocol, beide onderstaande wijzen van geschillenbeslechting of een daarvan ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst als dwingend erkent ten opzichte van elke partij die dezelfde verplichting aanvaardt:

- a) voorlegging van het geschil aan het Internationale Gerechtshof;
- b) arbitrage in overeenstemming met procedures die zo spoedig mogelijk door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan moeten worden aangenomen in een bijlage inzake arbitrage.

Een partij die een regionale organisatie voor economische integratie is, kan een verklaring van gelijke strekking met betrekking tot arbitrage afleggen in overeenstemming met de onder b) bedoelde procedures.

3. Een ingevolge lid 2 afgelegde verklaring blijft van kracht totdat zij overeenkomstig haar bepalingen haar geldigheid verliest dan wel tot drie maanden nadat een schriftelijke kennisgeving van opzegging is nedergelegd bij de depositaris.

4. Een nieuwe verklaring, een kennisgeving van opzegging of het vervallen van de geldigheid van een verklaring is op generlei wijze van invloed op de procedure voor het Internationale Gerechtshof of het scheidsgerecht, tenzij de partijen bij het geschil iets anders overeenkomen.

5. Indien de partijen bij het geschil, behalve ingeval de betrokken partijen dezelfde wijze van geschillenbeslechting overeenkomstig lid 2 hebben aanvaard, er na twaalf maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van de ene partij aan de andere dat tussen hen een geschil bestaat, niet in zijn geslaagd hun geschil te beslechten op de in lid 1 bedoelde wijzen, wordt het geschil op verzoek van een van de partijen bij het geschil onderworpen aan een conciliatie.

6. Voor de toepassing van lid 5 wordt een conciliatiecommissie opgericht. De commissie bestaat uit een gelijk aantal leden, die zijn benoemd door elke betrokken partij of, wanneer bij de conciliatie betrokken partijen eenzelfde belang hebben, door de groep die datzelfde belang heeft, en een voorzitter die door de aldus benoemde leden gezamenlijk is gekozen. De commissie doet uitspraak in de vorm van een aanbeveling, die de partijen te goeder trouw in overweging nemen.

*Artikel 12***Bijlagen**

De bijlagen bij dit protocol vormen een integrerend deel van het protocol. De bijlagen III en VII dragen het karakter van een aanbeveling.

*Artikel 13***Wijzigingen van het protocol**

1. Elke partij kan wijzigingen in dit protocol voorstellen.
2. Voorgestelde wijzigingen worden schriftelijk ingediend bij de uitvoerend secretaris van de Commissie, die ze aan alle partijen bekendmaakt. De partijen bespreken de voorgestelde wijzigingen op de eerstvolgende zitting van het uitvoerend orgaan, op voorwaarde dat deze voorstellen ten minste 90 dagen van tevoren door de uitvoerend secretaris aan de partijen zijn toegezonden.
3. Wijzigingen in dit protocol en in de bijlagen I, II, IV, V en VI worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan, en worden voor de partijen die ze hebben aanvaard van kracht op de negentigste dag na de datum waarop twee derde van de partijen hun akte van aanvaarding daarvan heeft nedergelegd bij de depositaris. Voor elke andere partij worden wijzigingen van kracht op de negentigste dag na de datum waarop die partij haar akte van aanvaarding daarvan heeft nedergelegd.
4. Wijzigingen in de bijlagen III en VII worden bij consensus aangenomen door de partijen die aanwezig zijn op een zitting van het uitvoerend orgaan. Na het verstrijken van 90 dagen na de datum van bekendmaking daarvan aan alle partijen door de uitvoerend secretaris van de Commissie wordt een wijziging in bedoelde bijlagen van kracht voor de partijen die geen kennisgeving zoals bedoeld in lid 5, bij de depositaris hebben ingediend, op voorwaarde dat ten minste 16 partijen niet een dergelijke kennisgeving hebben ingediend.
5. Een partij die een wijziging in bijlage III of VII niet kan goedkeuren, stelt de depositaris daarvan schriftelijk in kennis binnen 90 dagen na de datum van bekendmaking van de aanneming. De depositaris stelt alle partijen onverwijld in kennis van de ontvangst van dergelijke kennisgevingen. Een partij kan te allen tijde een aanvaarding in de plaats stellen van haar eerdere kennisgeving en na nederlegging van een akte van aanvaarding bij de depositaris wordt de wijziging in die bijlage dan terstond van kracht voor die partij.
6. Indien een voorstel tot wijziging van bijlage I, VI of VII betrekking heeft op de toevoeging van een zwaar metaal, een maatregel inzake productbeheersing dan wel een product of een productengroep aan dit protocol:
 - a) verstrekt de indiener van het voorstel het uitvoerend orgaan de informatie, zoals bedoeld in Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan;

- b) beoordelen de partijen het voorstel overeenkomstig de procedures van Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan, met inbegrip van eventuele wijzigingen daarvan.

7. Besluiten tot wijziging van Besluit 1998/1 van het uitvoerend orgaan worden door de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan bij consensus genomen en worden 60 dagen na de datum van aanneming van kracht.

*Artikel 14***Ondertekening**

1. Dit protocol staat open voor ondertekening te Aarhus (Denemarken) op 24 en 25 juni 1998, vervolgens op de zetel van de Verenigde Naties te New York tot 21 december 1998 door staten die lid zijn van de Commissie, alsmede staten die een raadgevende status bij de Commissie hebben, overeenkomstig paragraaf 8 van Resolutie 36 (IV) van de Economische en Sociale Raad van 28 maart 1947, en door regionale organisaties voor economische integratie, die door soevereine staten die lid zijn van de Commissie zijn opgericht en die bevoegd zijn te onderhandelen over internationale verdragen met betrekking tot onder dit protocol vallende aangelegenheden en deze verdragen te sluiten en toe te passen, mits de betrokken staten en organisaties partij bij het Verdrag zijn.
2. Deze regionale organisaties voor economische integratie oefenen, wanneer het aangelegenheden betreft die onder hun bevoegdheden vallen, zelf de rechten uit en vervullen zelf de taken die door dit protocol aan de lidstaten worden toegekend. In deze gevallen mogen de lidstaten van deze organisaties deze rechten niet afzonderlijk uitoefenen.

*Artikel 15***Bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring en toetreding**

1. Dit protocol behoeft bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door de ondertekenaars.
2. Dit protocol staat met ingang van 21 december 1998 open voor toetreding door de staten en organisaties die aan de eisen van artikel 14, lid 1, voldoen.

*Artikel 16***Depositaris**

De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, die de taken van depositaris verricht.

*Artikel 17***Inwerkingtreding**

1. Dit protocol treedt in werking op de negentigste dag volgend op de datum waarop de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding is nedergelegd.

2. Voor elke in artikel 14, lid 1, bedoelde staat of organisatie die dit protocol bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of hiertoe toetreedt na de nederlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt het protocol in werking op de negentigste dag volgend op de datum van nederlegging door deze partij van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Artikel 18

Opzegging

Vijf jaar na de datum waarop dit protocol voor een partij in werking is getreden, kan deze partij dit protocol te allen tijde opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris. De opzegging wordt van kracht op de negen-

tigste dag na de datum waarop de depositaris de kennisgeving heeft ontvangen, of op een in de kennisgeving van opzegging aangegeven latere datum.

Artikel 19

Authentieke teksten

Het origineel van dit protocol, waarvan de Engelse, de Franse en de Russische tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Aarhus (Denemarken), 24 juni 1998.

BIJLAGE I

In artikel 3, lid 1, bedoelde zware metalen en het referentiejaar voor de verplichting

Zwaar metaal	Referentiejaar
Cadmium (Cd)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald
Lood (Pb)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald
Kwik (Hg)	1990 of een ander jaar in de periode van 1985 tot en met 1995, zoals bij bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door een partij bepaald

BIJLAGE II

Categorieën van stationaire bronnen

I. INLEIDING

1. Installaties of delen van installaties voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving van nieuwe producten en processen vallen niet onder deze bijlage.
2. De onderstaande drempelwaarden hebben meestal betrekking op productiecapaciteit of nuttig vermogen. Indien een exploitant in dezelfde installatie of op hetzelfde terrein verschillende activiteiten verricht die onder dezelfde onderverdeling vallen, worden de capaciteiten van die activiteiten bij elkaar opgeteld.

II. LIJST VAN CATEGORIEËN

Categorie	Beschrijving van de categorie
1	Stookinstallaties met een netto opgenomen thermisch vermogen van meer dan 50 MW
2	Roost- of sinterinstallaties voor metaalerts (inclusief zwavelerts) of concentraat met een capaciteit van meer dan 150 ton sinter per dag voor ijzererts of concentraat en 30 ton sinter per dag voor het roosten van koper, lood of zink dan wel elke behandeling van goud- en kwikerts
3	Installaties voor de productie van ruw ijzer of staal (primaire of secundaire smelting, inclusief vlamboogovens) met inbegrip van continu gieten, met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur
4	Ferro-metaalgieterijen met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag
5	Installaties voor de productie van koper, lood en zink uit erts, concentraten of secundaire grondstoffen door middel van metallurgische processen met een capaciteit van meer dan 30 ton metaal per dag voor primaire installaties en 15 ton metaal per dag voor secundaire installaties, dan wel voor elke primaire productie van kwik
6	Installaties voor het uitsmelten (raffinage, gieten, enz.), met inbegrip van het legeren, van koper, lood en zink, met inbegrip van teruggewonnen producten, met een smeltcapaciteit van meer dan 4 ton per dag voor lood of 20 ton per dag voor koper en zink
7	Installaties voor de productie van cementklinker in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag of in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag
8	Installaties voor glasproductie waarbij gebruik wordt gemaakt van lood, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag
9	Installaties voor chloor-alkaliproductie door middel van elektrolyse met gebruikmaking van het kwikcelproces
10	Installaties voor de verbranding van gevaarlijk of medisch afval met een capaciteit van meer dan 1 ton per uur of voor de medeverbranding van gevaarlijk of medisch afval, in overeenstemming met de nationale wetgeving
11	Installaties voor de verbranding van stadsafval met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur of voor de medeverbranding van stadsafval, in overeenstemming met de nationale wetgeving

BIJLAGE III

Beste beschikbare technieken voor de beperking van de emissie van zware metalen en verbindingen daarvan door in bijlage II vermelde categorieën van bronnen

I. INLEIDING

1. Deze bijlage is bedoeld om de partijen bij het Verdrag richtsnoeren te geven bij de bepaling van de beste beschikbare technieken zodat ze kunnen voldoen aan de verplichtingen van het protocol.
2. Onder „beste beschikbare technieken” (BBT) wordt verstaan het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden, waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om in beginsel het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden te vormen, is aangetoond, met het doel emissies en effecten op het milieu in zijn geheel te voorkomen of wanneer dat niet mogelijk blijkt algemeen te beperken:
 - onder „technieken” wordt verstaan zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
 - onder „beschikbare” technieken wordt verstaan op een zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken al dan niet op het grondgebied van de betrokken lidstaat worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn;
 - onder „best” wordt verstaan het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken moet in het algemeen of in specifieke gevallen bijzondere aandacht worden besteed aan onderstaande factoren, waarbij rekening moet worden gehouden met de te verwachten kosten en baten van een maatregel en het voorzorgs- en het preventiebeginsel:

- het gebruik van technologie die weinig afval oplevert;
- het gebruik van minder gevaarlijke stoffen;
- de bevordering van terugwinning en recycling van stoffen die tijdens het proces ontstaan en worden gebruikt, en van afvalstoffen;
- vergelijkbare procédés, installaties of exploitatiemethoden die met succes op industriële schaal zijn beproefd;
- de vooruitgang van de techniek en de ontwikkeling van de wetenschappelijke kennis;
- de aard, de effecten en de omvang van de emissie;
- de data van ingebruikneming van de nieuwe of bestaande installaties;
- de tijd die nodig is voor het omschakelen op een betere beschikbare techniek;
- het verbruik en de aard van de grondstoffen (met inbegrip van water) die bij het proces worden gebruikt en de energie-efficiëntie daarvan;
- de noodzaak om de algehele milieueffecten en milieurisico's van de emissie te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- de noodzaak om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu tot een minimum te beperken.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van het begrip „beste beschikbare technieken” bepaalde technieken of technologie voor te schrijven, maar om rekening te houden met de technische karakteristieken van de desbetreffende installatie, de geografische locatie en de plaatselijke milieusituatie.

3. De informatie over de effectiviteit en de kosten van beperkende maatregelen is gebaseerd op officiële documentatie van het uitvoerend orgaan en daaraan ondergeschikte lichamen, met name documenten die door de Task Force emissie van zware metalen en de voorbereidende werkgroep ad hoc Zware metalen zijn ontvangen en geëvalueerd. Voorts is andere internationale informatie over beste beschikbare technieken voor emissiebeheersing in aanmerking genomen (bijvoorbeeld de technische notities inzake BBT van de Europese Gemeenschap, de Parcom-aanbevelingen voor BBT en rechtstreeks door deskundigen verstrekte informatie).
4. Aangezien voortdurend nieuwe ervaring wordt opgedaan met nieuwe producten en nieuwe installaties waarin technieken met geringe emissie worden toegepast, alsook met de aanpassing van bestaande installaties, zal deze bijlage naar alle waarschijnlijkheid moeten worden gewijzigd en bijgewerkt.
5. De bijlage bevat een aantal qua kosten en doeltreffendheid uiteenlopende maatregelen. De keuze van maatregelen voor een bepaald geval is afhankelijk van en kan worden beperkt door een aantal factoren, zoals economische omstandigheden, technologische infrastructuur, eventueel bestaande voorzieningen voor emissiebeheersing, veiligheid, energieverbruik en of het een nieuwe dan wel een bestaande bron betreft.

6. In deze bijlage wordt rekening gehouden met de emissies van cadmium, lood en kwik en verbindingen daarvan in vaste (deeltjesgebonden) en/of gasvorm. Verdere ontwikkeling van deze verbindingen is hier in het algemeen buiten beschouwing gelaten. Er is niettemin rekening gehouden met de efficiëntie van voorzieningen voor emissiebeheersing met betrekking tot de fysische eigenschappen van het zware metaal, vooral in het geval van kwik.
7. Emissiewaarden, uitgedrukt in mg/m³, hebben betrekking op standaardomstandigheden (volume bij 273,15 K, 101,3 kPa, droog gas), niet gecorrigeerd voor zuurstofgehalte, tenzij anders vermeld, en zijn berekend overeenkomstig ontwerp-CEN (Comité européen de normalisation) en, in bepaalde gevallen, nationale bemonsterings- en monitoringstechnieken.

II. ALGEMENE OPTIES VOOR DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN ZWARE METALEN EN VERBINDINGEN DAARVAN

8. Er zijn verschillende mogelijkheden voor beheersing of voorkoming van emissies van zware metalen. Maatregelen voor emissiebeperking zijn toegespitst op toegevoegde technologieën en wijzigingen in het proces (waaronder onderhoud en bedrijfsvoering). De volgende maatregelen, die afhankelijk van de bredere technische en/of economische omstandigheden kunnen worden geïmplementeerd, zijn beschikbaar:
 - a) toepassing van procestechnologieën met geringe emissie, vooral in nieuwe installaties;
 - b) reiniging van afvalgas (secondaire beperkingsmaatregelen) met filters, wassers, absorbers, enz.;
 - c) aanpassing of voorbehandeling van grondstoffen, brandstoffen en/of andere basismaterialen (bijvoorbeeld gebruik van grondstoffen met geringe gehalte aan zware metalen);
 - d) beste managementpraktijken zoals een goed beheer, preventieve onderhoudsprogramma's of primaire maatregelen zoals het omhullen van stofproducerende eenheden;
 - e) geschikte milieumanagementtechnieken voor toepassing en verwijdering van bepaalde producten die Cd, Pb en/of Hg bevatten.
9. Het is noodzakelijk controle uit te oefenen op beperkingsprocedures om ervoor te zorgen dat geschikte beheersingsmaatregelen en -praktijken op de juiste wijze worden geïmplementeerd en tot een daadwerkelijke emissievermindering leiden. Onder monitoring van beperkingsprocedures vallen:
 - a) opstelling van een inventaris van de hierboven vermelde beperkingsmaatregelen die reeds zijn geïmplementeerd;
 - b) vergelijking van de werkelijke verminderingen in emissie van Cd, Pb en Hg met de doelstellingen van het protocol;
 - c) karakterisering van gekwantificeerde emissies van Cd, Pb en Hg uit relevante bronnen met behulp van passende technieken;
 - d) periodieke audit van bestrijdingsmaatregelen door de regelgevingsinstanties om de blijvende efficiëntie van de maatregelen te waarborgen.
10. Maatregelen voor emissiebeperking moeten kosteneffectief zijn. Strategische kosten-batenoverwegingen moeten zijn gebaseerd op de totale kosten per jaar per eenheid emissiebeperking (inclusief investeringen en bedrijfskosten). De kosten van emissieverminderingen moeten eveneens in samenhang met het algehele proces worden gezien.

III. BEHEERSINGSTECHNIEKEN

11. De belangrijkste categorieën van beschikbare beheersingstechnieken voor bestrijding van Cd, Pb en Hg-emissies zijn primaire maatregelen, zoals vervanging van grondstoffen en/of brandstoffen en procestechnologieën met geringe emissie, alsmede secondaire maatregelen, zoals beheersing van vluchtige emissies en rookgasreiniging. Sectorspecifieke technieken zijn in hoofdstuk IV vermeld.
12. De efficiëntiegegevens zijn gebaseerd op ervaring en worden geacht de mogelijkheden van bestaande installaties weer te geven. De totale efficiëntie inzake beperking van vluchtige en rookgasemissies is grotendeels afhankelijk van het afvoervermogen van de gas- en stofvangers (bijvoorbeeld afzuigkappen). Er is aangetoond dat een opvangefficiëntie van meer dan 99 % kan worden bereikt. In bepaalde gevallen blijkt uit de ervaring dat beheersingsmaatregelen de totale emissie met 90 % of meer kunnen verminderen.
13. Bij deeltjesgebonden emissies van Cd, Pb en Hg kunnen de metalen worden opgevangen door stoffilters. Tabel 1 geeft enkele karakteristieke stofconcentraties na gasreiniging met behulp van geselecteerde technieken. De meeste metingen hebben doorgaans betrekking op verschillende sectoren. Tabel 2 geeft de minimaal verwachte prestatie van geselecteerde technieken voor het opvangen van gasvormig kwik. De toepassing van deze maatregelen is afhankelijk van de specifieke processen en is vooral van betekenis indien de kwikconcentraties in het rookgas hoog zijn.

Tabel 1: Prestatie van ontstoftingsystemen, uitgedrukt in gemiddelde stofconcentratie per uur

	Stofconcentraties na reiniging (mg/m ³)
Doekfilters	< 10
Doekfilters, membraantype	< 1
Droge elektrostatische stofvangers	< 50
Natte elektrostatische stofvangers	< 50
Efficiënte wassers	< 50

Opmerking: Wassers en cyclonen onder middelhoge en lage druk blijken doorgaans minder efficiënt voor ontstofting.

Tabel 2: Minimaal verwachte prestatie van kwikafscidders, uitgedrukt in gemiddelde kwikconcentratie per uur

	Kwikgehalte na reiniging (mg/m ³)
Seleniumfilter	< 0,01
Seleniumwasser	< 0,2
Koolstoffilter	< 0,01
Koolstofinjectie + stofscheider	< 0,05
Odda Norzink-chlorideproces	< 0,1
Loodsulfideproces	< 0,05
Bolkem (thiosulfaat)-proces	< 0,1

14. Er moet voor worden gezorgd dat deze beheersingstechnieken geen andere milieuproblemen veroorzaken. De keuze van een bepaald proces op grond van de geringe emissie in de lucht moet worden vermeden indien daardoor het totale milieueffect van de lozing van zware metalen wordt verergerd, bijvoorbeeld sterkere waterverontreiniging door het lozen van zware metalen zoals vloeibaar afval. De bestemming van het stof dat wordt opgevangen dankzij de verbeterde gasreiniging, moet eveneens in aanmerking worden genomen. Een negatief milieueffect ten gevolge van de behandeling van dergelijk afval doet de winst teniet die met de verminderde emissie van processtof en rookgas in de lucht is bereikt.
15. Emissiebeperkingsmaatregelen kunnen zowel op procestechnieken als op afvalgasreiniging worden toegespitst. De twee zijn niet onafhankelijk van elkaar; de keuze van een bepaald proces kan tot uitsluiting van bepaalde gasreinigingsmethoden leiden.
16. De keuze van een beheersingstechniek is afhankelijk van parameters zoals de concentratie en/of vorming van verontreinigende stoffen in het ruwe gas, de gasvolumestroom, de gastemperatuur en andere. De toepassingsgebieden kunnen bijgevolg elkaar overlappen; in dat geval moet de meest geschikte techniek worden geselecteerd op basis van de specifieke omstandigheden.
17. Hieronder zijn adequate maatregelen ter beperking van rookgasemissie in verschillende sectoren beschreven. Er moet rekening worden gehouden met vluchtige emissies. Stofemissiebeheersing bij het lossen, de behandeling en de opslag van grondstoffen of bijproducten, hoewel niet relevant voor transport over lange afstand, kan voor het plaatselijke milieu belangrijk zijn. De emissie kan worden verminderd door deze activiteiten over te brengen naar volledig gesloten gebouwen, die kunnen worden voorzien van ventilatie- en ontstoftingsinstallaties, sproeisystemen of andere geschikte beheersingsmiddelen. Bij opslag in niet-overdekte ruimten moet het materiaaloppervlak op een andere wijze tegen de wind worden beschermd. Opslagterreinen en -wegen moeten schoon worden gehouden.
18. De cijfers in de tabellen betreffende investeringen en kosten komen uit verschillende bronnen en zijn zeer specifiek voor elk afzonderlijk geval. Zij zijn uitgedrukt in USD van 1990 (1 USD (1990) = 0,8 ECU (1990)) en afhankelijk van factoren zoals capaciteit van de installatie, efficiëntie inzake verwijdering, ruwgasconcentratie, type technologie en de keuze tussen nieuwe installaties of aanpassing van bestaande installaties.

IV. SECTOREN

19. Dit hoofdstuk bevat een tabel per betrokken sector met de voornaamste emissiebronnen, beheersingsmaatregelen op basis van de beste beschikbare technieken, de specifieke efficiëntie inzake beperking en de daaraan verbonden kosten, voorzover beschikbaar. Tenzij anders vermeld, heeft de in de tabellen opgegeven beperkingsefficiëntie betrekking op rechtstreekse rookgasemissie.

Het stoken van fossiele brandstoffen in nutsbedrijven en industriële ketels (bijlage II, categorie 1)

20. Het stoken van steenkool in nutsbedrijven en industriële ketels is een belangrijke bron van antropogene kwikemissie. Het gehalte aan zware metalen in steenkool is gewoonlijk verschillende orden van grootte hoger dan in olie of aardgas.
21. Betere efficiëntie inzake energieomzetting en maatregelen voor energiebehoud moeten resulteren in minder emissie van zware metalen, aangezien minder brandstof is vereist. Het stoken van aardgas of alternatieve brandstoffen met een laag gehalte aan zware metalen in plaats van steenkool zou eveneens leiden tot een duidelijke vermindering in de emissie van zware metalen zoals kwik. De technologie van warmtekrachtcentrales met geïntegreerde vergassing is een nieuwe technologie met geringe emissie.
22. Met uitzondering van kwik worden zware metalen uitgestoten in vaste vorm in combinatie met vliegasaandelen. Verschillende kolenstooktechnologieën leveren verschillende hoeveelheden vliegasaandelen op: roosterketels 20-40 %; wervelbedverbranding 15 %; droge ketels (met poederkool gestookt) 70-100 % van de totale as. Het gehalte aan zware metalen in de kleindeeltjesfractie van de vliegasaandelen blijkt hoger te zijn.
23. Voorbehandeling, bijvoorbeeld „wassen” of „biobehandeling”, van steenkool vermindert het gehalte aan zware metalen die aan anorganische materie in de steenkool zijn gebonden. De mate waarin zware metalen met behulp van deze technologie worden verwijderd, loopt evenwel sterk uiteen.
24. Met behulp van elektrostatische stofvangers (ESP) of doekfilters (DF) kan een totale stofverwijdering van meer dan 99,5 % worden verkregen, waarbij in veel gevallen stofconcentraties van ongeveer 20 mg/m³ worden bereikt. Met uitzondering van kwik kunnen emissies van zware metalen met ten minste 90-99 % worden verminderd, waarbij het laagste cijfer geldt voor de gemakkelijker vervluchtigde elementen. Lage filtertemperatuur draagt bij tot het verminderen van het gehalte aan gasvormig kwik in rookgassen.
25. De toepassing van technieken ter vermindering van emissies van stikstofoxiden, zwaveldioxide en deeltjes uit rookgassen kan eveneens zware metalen verwijderen. Mogelijke effecten op andere media moeten worden vermeden door behandeling van het afvalwater.
26. Zoals uit tabel 3 blijkt vertoont de efficiëntie inzake kwikverwijdering, bij toepassing van de hierboven vermelde technieken, van installatie tot installatie aanzienlijke verschillen. Er wordt volop onderzoek verricht met het oog op de ontwikkeling van kwikverwijderingstechnieken, maar zolang dergelijke technieken niet op industriële schaal beschikbaar zijn, kan speciaal voor kwikverwijdering geen beste beschikbare techniek worden aangewezen.

Tabel 3: Beheersingsmaatregelen, efficiëntie van de beperking en kosten in verband met emissies door het stoken van fossiele brandstoffen

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten
Stookolie	Van stookolie op gas overschakelen	Cd, Pb: 100 Hg: 70-80	Sterk afhankelijk van het geval
Steenkool	Van steenkool op brandstoffen met geringere emissie van zware metalen overschakelen	Stof: 70-100	Sterk afhankelijk van het geval
	ESP (koude kant)	Cd, Pb: > 90 Hg: 10-40	Specifieke investering 5-10 USD/m ³ afvalgas per uur (> 200 000 m ³ /h)
	Natte rookgasontzwingeling (a)	Cd, Pb: > 90 Hg: 10-90 (b)	...
	Doekfilters (DF)	Cd: > 95 Pb: > 99 Hg: 10-60	Specifieke investering 8-15 USD/m ³ afvalgas per uur (> 200 000 m ³ /h)

(a) De efficiëntie inzake kwikverwijdering neemt toe naarmate er meer ionisch kwik is. Installaties voor sterk stofselectieve katalytische reductie vergemakkelijken de vorming van Hg(II).

(b) Dit geldt in de eerste plaats voor SO₂-vermindering. Vermindering van de emissie van zware metalen is een bijkomend voordeel. (Specifieke investering 60-250 USD/kW_{el}.)

Primaire ijzer- en staalindustrie
(bijlage II, categorie 2)

27. Dit deel heeft betrekking op emissies uit sinterinstallaties, pelletinstallaties, hoogovens en staalfabrieken met een oxystaaloven. Emissies van Cd, Pb en Hg komen voor in combinatie met deeltjes. Het gehalte aan deze zware metalen in het uitgestoten stof is afhankelijk van de samenstelling van de grondstoffen en de soorten legeringsmetalen die bij de staalproductie worden toegevoegd. Tabel 4 bevat een overzicht van de meest relevante maatregelen voor emissiebeperking. Er moet zoveel mogelijk gebruik worden gemaakt van doekfilters; indien de omstandigheden dat niet toelaten kunnen elektrostatische stofvangers en/of efficiënte wassers worden gebruikt.
28. Bij toepassing van de BBT in de primaire ijzer- en staalindustrie kan de totale specifieke stofemissie die rechtstreeks met het proces samenhangt, tot de volgende niveaus worden verminderd:
Sinterinstallaties	40-120 g/Mg
Pelletinstallaties	40 g/Mg
Hoogovens	35-50 g/Mg
Oxystaalovens	35-70 g/Mg.
29. Reiniging van gasen met gebruikmaking van doekfilters vermindert het stofgehalte tot minder dan 20 mg/m³, terwijl elektrostatische stofvangers en wassers het stofgehalte tot 50 mg/m³ verlagen (uurgemiddelde). Er zijn echter talrijke toepassingen van doekfilters in de primaire ijzer- en staalindustrie die veel lagere waarden mogelijk maken.

Tabel 4: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de primaire ijzer- en staalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Sinter installaties	Sintering met optimale emissie	ca. 50	—
	Wassers en ESP	> 90	—
	Doekfilters	> 99	—
Pelletinstallaties	ESP + kalkreactor + doekfilters	> 99	—
	Wassers	> 95	—
Hoogovens Reiniging hoogovengas	DF/ESP	> 99	ESP: 0,24 – 11/Mg ruw ijzer
	Natte wassers	> 99	—
	Natte ESP	> 99	—
Oxystaalovens	Primaire ontstopping: natte separator/ESP/DF	> 99	Droge ESP: 2,25/Mg staal
	Secondaire ontstopping: droge ESP/DF	> 97	DF: 0,26/Mg staal
Vluchtige emissies	Gesloten transportbanden, omhulling, bevochtiging van opgeslagen basismaterialen, schoonmaken van wegen	80-99	—

30. Directe reductie en directe smelting zijn in ontwikkeling en kunnen de behoefte aan sinterinstallaties en hoogovens in de toekomst doen afnemen. De toepassing van deze technologieën is afhankelijk van de ertse-eigenschappen en het resulterende product moet worden verwerkt in een vlamboogoven, die van de geëigende regelsystemen moet zijn voorzien.

Secondaire ijzer- en staalindustrie
(bijlage II, categorie 3)

31. Het is zeer belangrijk alle emissies op efficiënte wijze op te vangen. Dat is mogelijk door het installeren van hondenhokken of verstelbare kappen of een afvoersysteem voor het gehele gebouw. De opgevangen emissies moeten worden gereinigd. Voor alle stofuitstotende processen in de secundaire ijzer- en staalindustrie moet ontstopping in doekfilters, die het stofgehalte tot minder dan 20 mg/m³ terugdringt, als BBT worden beschouwd. Wanneer de BBT tevens wordt gebruikt voor het minimaliseren van vluchtige emissies, mag de specifieke stofemissie (inclusief vluchtige emissies die rechtstreeks met het proces samenhangen) niet buiten het gebied van 0,1 tot 0,35 kg/Mg staal vallen. Er zijn talrijke voorbeelden van schoon gas met een stofgehalte van minder dan 10 mg/m³ bij gebruik van doekfilters. De specifieke stofemissies in dergelijke gevallen is normaliter lager dan 0,1 kg/Mg.
32. Voor het smelten van schroot worden twee verschillende soorten ovens gebruikt: martinovens en vlamboogovens, waarbij steeds minder gebruik zal worden gemaakt van martinovens.
33. Het gehalte aan de vermelde zware metalen in het uitgestoten stof is afhankelijk van de samenstelling van het ijzer- en staalschroot en de soorten legeringsmetalen die bij de staalproductie worden toegevoegd. Metingen bij vlamboogovens tonen aan dat 95 % van het uitgestoten kwik en 25 % van de cadmiumemissie in dampvorm voorkomen. Tabel 5 bevat een overzicht van de meest relevante maatregelen ter beperking van de stofemissie.

Tabel 5: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de secundaire ijzer- en staalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vlamboogoven	ESP	> 99	—
	DF	> 99,5	DF: 24/Mg staal

Ijzergieterijen
(bijlage II, categorie 4)

34. Het is zeer belangrijk alle emissies op efficiënte wijze op te vangen. Dat is mogelijk door het installeren van hondenhokken of verstelbare kappen of een afvoersysteem voor het gehele gebouw. De opgevangen emissies moeten worden gereinigd. In ijzergieterijen wordt gebruikgemaakt van koepelovens, vlamboogovens en inductieovens. Directe emissie van deeltjes en gasvormige zware metalen doet zich voornamelijk voor bij het smelten en soms, in geringe mate, bij het gieten. Vluchtige emissies komen voor bij het behandelen van grondstoffen, smelten, gieten en afbramen. De meest relevante maatregelen voor emissievermindering zijn in tabel 6 weergegeven met de haalbare efficiëntie inzake vermindering en kosten voorzover beschikbaar. Deze maatregelen kunnen stofconcentraties tot 20 mg/m³ of minder terugdringen.

Tabel 6: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor ijzergieterijen

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vlamboogoven	ESP	> 99	—
	DF	> 99,5	DF: 24/Mg ijzer
Inductieoven	DF/droge absorptie + DF	> 99	—
Koudelucht-koepeloven	Aftap onder de deur: DF	> 98	—
	Aftap boven de deur: DF + ontstopping vooraf	> 97	8 - 12/Mg ijzer
	DF + chemisorptie	> 99	45/Mg ijzer
Hetelucht-koepeloven	DF + ontstopping vooraf	> 99	23/Mg ijzer
	Desintegrator/venturiwasser	> 97	

35. Onder ijzergieterijen valt een zeer uiteenlopende waaier van installaties. Voor bestaande kleinere installaties is het mogelijk dat de vermelde maatregelen niet de BBT zijn, indien zij niet economisch verantwoord zijn.

Primaire en secundaire non-ferro metaalindustrie
(bijlage II, categorieën 5 en 6)

36. Dit deel heeft betrekking op emissie en emissiebeheersing van Cd, Pb en Hg bij de primaire en secundaire productie van non-ferrometalen zoals lood, koper, zink, tin en nikkel. Gezien het grote aantal verschillende grondstoffen die worden gebruikt en de talrijke processen die worden toegepast kunnen vrijwel alle soorten zware metalen en verbindingen daarvan door deze sector worden uitgestoten. In verband met de zware metalen waar het in deze bijlage over gaat, is vooral de productie van koper, lood en zink hier van belang.
37. Kwikertsen en concentraten worden bij de verwerking in een eerste fase gebroken en soms gezeefd. Ertsverrijkingstechnieken worden niet algemeen toegepast, hoewel sommige installaties die laagwaardig erts verwerken, gebruikmaken van flotatie. Het gebroken erts wordt vervolgens verhit in retorten, bij kleine installaties, of ovens, bij grote installaties, tot de temperatuur waarbij kwik sulfide sublimeert. De resulterende kwikdamp wordt gecondenseerd in een koelsysteem en als kwikmetaal opgevangen. Roet uit de condensoren en bezinktanks moet worden verwijderd en na behandeling met kalk naar de retort of de oven teruggaan.
38. Voor efficiënte terugwinning van kwik kunnen de volgende technieken worden toegepast:
- maatregelen ter vermindering van stofontwikkeling bij het ontginnen en opslaan, waarbij ernaar wordt gestreefd de voorraden zo klein mogelijk te houden;
 - indirecte verhitting van de oven;
 - het erts zo droog mogelijk houden;
 - de gastemperatuur bij de inlaat van de condensor niet hoger laten stijgen dan 10 tot 20 °C boven het dauwpunt;
 - de uitlaattemperatuur zo laag mogelijk houden;
 - reactiegassen door een wasser na condensatie en/of een seleniumfilter sturen.
- Stofvorming kan worden tegengegaan door indirecte verhitting, afzonderlijke verwerking van fijnkorrelige ertssoorten en beheersing van het ertswatergehalte. Voordat het in de kwikcondensatie-eenheid gaat, moet het hete reactiegas worden ontstof met behulp van cyclonen en/of elektrostatische stofvangsters.
39. Voor goudproductie door middel van amalgamatie kunnen soortgelijke strategieën als bij kwik worden toegepast. Goud wordt eveneens geproduceerd met behulp van andere technieken dan amalgamatie en voor nieuwe installaties moet daar dan ook de voorkeur aan worden gegeven.
40. Non-ferrometalen worden voornamelijk geproduceerd uit zwavelhoudende ertsen. Om redenen van techniek en productkwaliteit moet het afvoergas grondig worden ontstof ($< 3 \text{ mg/m}^3$) en moet er eventueel nog kwik uit worden verwijderd voordat het aan een SO_2 -contactinstallatie wordt toegevoerd, waardoor tevens de emissie van zware metalen tot een minimum wordt beperkt.
41. Wanneer dat mogelijk is, moet gebruik worden gemaakt van doekfilters. Er kan een stofgehalte van minder dan 10 mg/m^3 worden verkregen. Het stof van alle pyrometallurgische productie moet binnen het bedrijf of elders worden gerecycled, zonder de gezondheid van de werknemers in gevaar te brengen.
42. Voor primaire loodproductie blijkt uit de eerste ervaringen dat er interessante nieuwe directe smeltreductietechnologieën zijn zonder sintering van de concentraten. Deze processen zijn voorbeelden van een nieuwe generatie van directe autogene loodsmelttechnologieën die minder verontreinigen en minder energie verbruiken.
43. Secundair lood wordt voornamelijk gewonnen uit gebruikte voertuigaccu's, die uit elkaar worden gehaald voordat zij in de smeltoven worden geladen. Deze BBT moet één smeltbewerking in een korte draaioven of schachtoven omvatten. Zuurstof-brandstofbranders kunnen het volume afvalgas en de productie van vliegias met 60 % verminderen. Rookgasreiniging met doekfilters maakt stofconcentratieniveaus van 5 mg/m^3 mogelijk.
44. Primaire zinkproductie vindt plaats met behulp van roost-loog-elektrowintechnologie. Uitloging onder druk kan een alternatief vormen voor het roosten en kan worden beschouwd als een BBT voor nieuwe installaties, afhankelijk van de eigenschappen van het concentraat. Emissies van pyrometallurgische zinkproductie in Imperial Smelting (IS)-ovens kunnen tot een minimum worden beperkt door gebruikmaking van een dubbele klokoventop en reiniging met behulp van efficiënte wassers, efficiënte afvoer en reiniging van de gassen van de slakken en het loodgieten alsook grondige reiniging ($< 10 \text{ mg/m}^3$) van de CO -rijke ovengassen.
45. Voor het terugwinnen van zink uit geoxideerde residuen worden deze in een IS-oven bewerkt. Zeer laagwaardige residuen en vliegias (bijvoorbeeld van de staalindustrie) worden eerst behandeld in draaiovens (Waelz-ovens) waarin een hoogwaardig zinkoxide is vervaardigd. Metaalhoudende materialen worden gerecycled door smelten in een inductieoven of een oven met directe of indirecte verhitting door aardgas of vloeibare brandstoffen dan wel in een verticale New Jersey-retort, waarin een groot aantal soorten van oxidisch en metallisch secundair materiaal kan worden gerecycled. Zink kan eveneens worden teruggewonnen uit loodovenslakken door middel van afroking.

46. In het algemeen moeten processen worden gecombineerd met een efficiënte stofvanger voor primaire gassen en vluchtige emissies. De meest relevante emissiebeperkingsmaatregelen zijn weergegeven in de tabellen 7a en 7b. In bepaalde gevallen zijn met doekfilters stofconcentraties van minder dan 5 mg/m³ bereikt.

Tabel 7a: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de primaire non-ferro-metaalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Vluchtige emissies	Afzuigkappen, inkapseling, enz., afgasreiniging door DF	> 99	—
Roosten/sinteren	Opwaarts sinteren: ESP + wassers (voor dubbelcontact zwavelzuurinstallatie) + DF voor uitlaatgassen	—	7-10/Mg H ₂ SO ₄
Conventioneel smelten (hoogovenreductie)	Schachtoven: gesloten top/efficiënte afvoer van aftapopeningen + DF, overdekte transportgoten, dubbele klokoventop	—	—
Imperial smelting	Efficiënte wassers	> 95	—
	Venturiwassers	—	—
	Dubbele klokoventop	—	4/Mg geproduceerd metaal
Uitloging onder druk	Toepassing hangt af van uitlogingseigenschappen van concentraten	> 99	Afhankelijk van de installatie
Directereductieprocessen	Flashsmelting, bijvoorbeeld Kivcet-, Outokumpu- en Mitsubishi-processen	—	—
	Badsmelting, bijvoorbeeld kantelbare zuurstofconvector, Ausmelt-, Isasmelt-, QSL- en Noranda-processen	Ausmelt: Pb 77, Cd 97 QSL: Pb 92, Cd 93	QSL: bedrijfskosten 60/Mg Pb

Tabel 7b: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de secundaire non-ferro-metaalindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Loodproductie	Korte draaioven: afzuigkappen voor aftapopeningen + DF; pijpencondensor, brandstof-zuurstofbrander	99,9	45/Mg Pb
Zinkproductie	Imperial smelting	> 95	14/Mg Zn

Cementindustrie
(bijlage II, categorie 7)

47. Cementovens kunnen secundaire brandstoffen zoals afvalolie of oude banden gebruiken. Wanneer gebruik wordt gemaakt van afval, kunnen de emissievoorschriften voor afvalverbrandingsprocessen van toepassing zijn en wanneer gevaarlijk afval wordt gebruikt, kunnen, afhankelijk van de in de installatie gebruikte hoeveelheid, de emissievoorschriften voor verbrandingsprocessen van gevaarlijk afval van toepassing zijn. Dit deel heeft echter betrekking op met fossiele brandstoffen gestookte ovens.
48. Deeltjes worden uitgestoten in alle stadia van het cementproductieproces, dat bestaat uit materiaalbehandeling, voorbereiding van de grondstoffen (brekers, drogers), klinkerproductie en cementbereiding. Zware metalen worden samen met de grondstoffen, fossiele en afvalbrandstoffen in de cementoven gebracht.
49. Voor klinkerproductie zijn de volgende oventypen beschikbaar: lange natte draaioven, lange droge draaioven, draaioven met cycloonvoorverhitter, draaioven met roostervoorverhitter en schachtoven. Uit een oogpunt van energiebehoeften en mogelijkheden voor emissiebeheersing moet de voorkeur worden gegeven aan draaiovens met cycloonvoorverhitter.
50. Voor warmteterugwinning wordt het afvoergas van de draaioven door het voorverhittingssysteem en de drogers (voorzover aanwezig) geleid, voordat het wordt ontstoft. Het opgevangen stof wordt naar het basismateriaal teruggevoerd.
51. Minder dan 0,5 % van het lood en het cadmium dat in de oven wordt gevoerd, komt vrij in de uitlaatgassen. Het hoge alkaligehalte en het wassen in de oven zorgen ervoor dat het metaal wordt vastgehouden in het klinker- of ovenstof.
52. Emissie van zware metalen in de lucht kan worden teruggedrongen door bijvoorbeeld een ontluchtingsstroom af te voeren en het opgevangen stof op te slaan in plaats van het naar het basismateriaal terug te voeren. In elk geval moeten deze overwegingen worden afgewogen tegen de gevolgen van het storten van de zware metalen op de afvalhoop. Een andere mogelijkheid is de bypass van de hete pap, waarbij gecalcineerde hete pap ten dele vlak voor de oveningang wordt ontladen en aan de cementbereidingsinstallatie wordt toegevoerd. Het stof kan ook aan de klinker worden toegevoegd. Een andere belangrijke maatregel is een zeer goed geregelde gelijkmatige werking van de oven teneinde noodonderbrekingen van de elektrostatische stofvangers te vermijden. Deze kunnen worden veroorzaakt door te grote CO-concentraties. Het is belangrijk dat bij dergelijke noodonderbrekingen hoge pieken in de emissie van zware metalen worden vermeden.
53. Tabel 8 bevat een overzicht van de meest relevante emissiebeperkingsmaatregelen. Voor het terugdringen van directe stofemissie uit brekers, molens en drogers worden voornamelijk doekfilters gebruikt, terwijl uit de oven en van de klinkerkoeling afkomstige afvalgassen met behulp van elektrostatische stofvangers worden behandeld. Met ESP kan het stof worden beperkt tot concentraties van minder dan 50 mg/m³. Bij gebruik van DF kan het stofgehalte in het gereinigde gas worden verminderd tot 10 mg/m³.

Tabel 8: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake beperking en kosten voor de cementindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten)
Directe emissie van brekers, molens, drogers	DF	Cd, Pb: > 95	—
Directe emissie van roterende ovens, klinkerkoelers	ESP	Cd, Pb: > 95	—
Directe emissie van roterende ovens	Kooladsorptie	Hg: > 95	—

Glasindustrie
(bijlage II, categorie 8)

54. In de glasindustrie zijn loodemissies bijzonder belangrijk gezien de verschillende soorten glas waarin lood als grondstof voorkomt (bijvoorbeeld kristalglas, kathodestraalbuizen). Bij hol glas van natriumkalksilicaat is de loodemissie afhankelijk van de kwaliteit van het gerecycleerde glas dat in het proces wordt gebruikt. Het loodgehalte in stof dat van het smelten van kristalglas afkomstig is, bedraagt gewoonlijk circa 20 – 60 %.

55. Stofemissies zijn voornamelijk afkomstig van compositiebereiding, ovens, diffuse lekkage uit ovenopeningen en het polijsten en stralen van glasproducten. Zij zijn met name afhankelijk van de gebruikte brandstof, het oventype en het geproduceerde glastype. Brandstof-zuurstofbranders kunnen het afvalgasvolume en de productie van rookgas met 60 % verminderen. Bij elektrische verhitting is de loodemissie aanzienlijk lager dan bij het stoken met olie of gas.
56. De compositie wordt gesmolten in continu gestookte ovens, dagovens of kroezen. Tijdens de smeltcyclus waarbij gebruik wordt gemaakt van niet-continu gestookte ovens, varieert de stofemissie aanzienlijk. Stofemissies van kristalglasovens (< 5 kg/Mg gesmolten glas) zijn groter dan van andere ovens (< 1 kg/Mg gesmolten wit en kaliglas).
57. Enkele maatregelen ter beperking van directe metaalhoudende stofemissies zijn: pelletiseren van de compositie, overschakeling van olie of gas op elektriciteit voor het verhittingssysteem, het aandeel van retourglas in de compositie vergroten en een betere selectie van grondstoffen (grootte-distributie) en gerecycleerd glas (vermijden van loodhoudende fracties). Uitlaatgassen kunnen in doekfilters worden gereinigd, waarbij de emissie wordt teruggedrongen tot minder dan 10 mg/m³. Met elektrostatische stofvangsers wordt 30 mg/m³ bereikt. Tabel 9 bevat een overzicht van de efficiëntie inzake emissievermindering van de verschillende maatregelen.
58. Momenteel wordt kristalglas zonder loodverbindingen ontwikkeld.

Tabel 9: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake stofvermindering en kosten voor de glasindustrie

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie stofvermindering (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten)
Directe emissie	DF	> 98	—
	ESP	> 90	—

Chloor-alkali-industrie
(bijlage II, categorie 9)

59. In de chloor-alkali-industrie, Cl₂, worden alkalihydroxiden en waterstof geproduceerd door middel van elektrolyse van een zoutoplossing. In bestaande installaties wordt gewoonlijk gebruik gemaakt van het kwikproces en het diafragmaproces, waarbij telkens goede praktijken moeten worden gehanteerd om milieuproblemen te voorkomen. Het membraanproces leidt niet tot directe kwikemissie. Bovendien blijkt de elektrolyse-energie lager te zijn en zijn er hogere temperaturen vereist voor de concentratie van alkalihydroxide (de totale energiebalans levert een licht voordeel voor membraan-technologie op in de orde van 10 tot 15 %), terwijl met compactere cellen kan worden gewerkt. Deze technologie wordt derhalve als de te verkiezen optie voor nieuwe installaties beschouwd. Besluit 90/3 van 14 juni 1990 van de Commissie voor de voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land (Parcom) beveelt aan bestaande chloor-alkali-installaties met kwikcellen zo spoedig mogelijk geleidelijk uit te schakelen en wel zodanig dat er in 2010 geen meer zijn.
60. De specifieke investering voor de vervanging van kwikcellen door het membraanproces wordt geraamd op 700 tot 1 000 USD/Mg Cl₂-capaciteit. Hoewel extra kosten kunnen voortvloeien uit onder andere hogere utiliteitskosten en pekelzuiveringskosten, zullen de bedrijfskosten in de meeste gevallen afnemen, vooral dankzij besparingen door minder energieverbruik en lagere kosten van afvalwaterbehandeling en afvalverwijdering.
61. De bronnen van kwikemissies in het milieu bij het kwikproces zijn: celkamerventilatie, procesuitstoot, producten, met name waterstof, en afvalwater. Wat de emissie in de lucht betreft, is vooral het diffuus uit de cellen naar de celkamer geëmitteerde Hg van betekenis. Preventieve maatregelen en beheersing zijn van groot belang en daaraan moet naar gelang van het relatieve belang van elke bron in een bepaalde installatie prioriteit worden gegeven. In elk geval zijn specifieke beheersingsmaatregelen vereist wanneer kwik wordt teruggewonnen uit slib dat van het proces afkomstig is.
62. De volgende maatregelen kunnen worden genomen om emissies van bestaande kwikprocesinstallaties terug te dringen:
- procesregeling en technische maatregelen voor optimale celwerking, onderhoud en efficiëntere bedrijfsmethoden;
 - afdekking, afdichting en gecontroleerde ontluftung door middel van afzuiging;
 - reiniging van celkamers en maatregelen die het gemakkelijker maken deze schoon te houden;
 - reiniging van een aantal gastromen (bepaalde verontreinigde luchtstromen en waterstofgas).

63. Deze maatregelen kunnen kwikemissies terugdringen tot waarden ver beneden 2,0 g/Mg Cl₂-productiecapaciteit, uitgedrukt als jaargemiddelde. Er zijn voorbeelden van installaties die tot emissies ver beneden 1,0 g/Mg Cl₂-productiecapaciteit komen. Ingevolge Parcom-besluit 90/3 dienden bestaande chloor-alkali-installaties die kwik gebruiken, uiterlijk op 31 december 1996 aan een niveau van 2 g Hg/Mg Cl₂ te voldoen voor emissies die onder het verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land vallen. Aangezien emissies voor een groot gedeelte afhankelijk zijn van goede bedrijfspraktijken, zou het gemiddelde onderhoudsperiodes van één jaar of minder moeten omvatten en daar ook door moeten worden bepaald.

Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval
(bijlage II, categorieën 10 en 11)

64. Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval leidt tot emissies van cadmium, lood en kwik. Kwik, een aanzienlijke hoeveelheid cadmium en geringere hoeveelheden lood worden daarbij gevolatiliseerd. Zowel vóór als na de verbranding moeten bepaalde maatregelen worden genomen om deze emissies terug te dringen.
65. Doekfilters in combinatie met een droge of natte methode ter bestrijding van vluchtige stoffen wordt als de beste beschikbare technologie voor ontstopping beschouwd. Elektrostatische stofvangers in combinatie met natte systemen kunnen eveneens worden ingeschakeld om een lage stofemissie te bereiken, maar zij bieden minder mogelijkheden dan doekfilters, vooral met voorbekleding voor adsorptie van vluchtige verontreinigingen.
66. Wanneer de BBT wordt toegepast voor het reinigen van rookgassen, wordt de stofconcentratie verminderd tot 10 à 20 mg/m³; in de praktijk worden lagere concentraties bereikt en in bepaalde gevallen is melding gemaakt van concentraties van minder dan 1 mg/m³. De kwikconcentratie kan worden teruggedrongen tot 0,05 à 0,10 mg/m³ (genormaliseerd tot 11 % O₂).
67. Tabel 10 bevat een overzicht van de meest relevante secundaire emissiebeperkingsmaatregelen. Het is moeilijk algemeen geldige gegevens te verstrekken, omdat de relatieve kosten in USD/ton afhankelijk zijn van een bijzonder brede waaijer van variabelen die specifiek voor de installatie zijn, zoals samenstelling van het afval.
68. Zware metalen komen voor in alle fracties van de stedelijke afvalstroom (bijvoorbeeld producten, papier, organische materialen). Door de te verbranden hoeveelheid stadsafval te verminderen kan dan ook de emissie van zware metalen worden teruggedrongen. Dit kan worden bewerkstelligd door verschillende afvalbeheersstrategieën, waaronder recyclingprogramma's en het composteren van organische materialen. Bovendien staan sommige VN/ECE-landen toe dat stadsafval wordt gestort. Op een correct beheerd stortterrein worden emissies van cadmium en lood uitgeschakeld en kunnen kwikemissies lager zijn dan bij verbranding. In verschillende VN/ECE-landen wordt onderzoek verricht naar kwikemissies uit stortterreinen.

Tabel 10: Emissiebronnen, beheersingsmaatregelen, efficiëntie inzake beperking en kosten bij verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval

Emissiebron	Beheersingsmaatregel(en)	Efficiëntie beperking (%)	Bestrijdingskosten (totale kosten USD)
Rookgassen	Efficiënte wassers	Pb, Cd: > 98 Hg: ca. 50	—
	ESP (drie velden)	Pb, Cd: 80-90	10 - 20/Mg afval
	Natte ESP (één veld)	Pb, Cd: 95-99	—
	Doekfilters	Pb, Cd: 95-99	15 - 30/Mg afval
	Koolinjectie + DF	Hg: > 85	Bedrijfskosten: ca. 2 - 3/Mg afval
	Koolbedfiltratie	Hg: > 99	Bedrijfskosten: ca. 50/Mg afval

*BIJLAGE IV***Tijdschema voor de toepassing van grenswaarden en beste beschikbare technieken op nieuwe en bestaande stationaire bronnen**

Voor de toepassing van grenswaarden en beste beschikbare technieken geldt het volgende tijdschema:

- a) Voor nieuwe stationaire bronnen: twee jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt.
 - b) Voor bestaande stationaire bronnen: acht jaar na de datum waarop dit protocol van kracht wordt. Indien nodig kan deze termijn voor bepaalde bestaande stationaire bronnen worden verlengd overeenkomstig de afschrijvingsperiode die in de nationale wetgeving is bepaald.
-

BIJLAGE V

Grenswaarden voor beheersing van de emissie door belangrijke stationaire bronnen

I. INLEIDING

1. Twee soorten grenswaarden zijn belangrijk voor beheersing van de emissie van zware metalen:
 - waarden voor specifieke zware metalen of groepen van zware metalen;
 - waarden voor emissies van deeltjesmaterie in het algemeen.
2. In beginsel kunnen grenswaarden voor deeltjesmaterie niet de specifieke grenswaarden voor cadmium, lood en kwik vervangen, omdat de hoeveelheid metalen bij deeltjesemissies van proces tot proces verschilt. Nakoming van deze grenswaarden draagt evenwel aanzienlijk bij tot vermindering van de emissie van zware metalen in het algemeen. Controle van deeltjesemissies is gewoonlijk minder duur dan controle van de verschillende soorten en continue controle van afzonderlijke zware metalen is doorgaans niet uitvoerbaar. Grenswaarden voor deeltjes zijn bijgevolg van groot praktisch belang en zijn in deze bijlage in de meeste gevallen vastgesteld als aanvulling of vervanging van specifieke grenswaarden voor cadmium of lood of kwik.
3. Grenswaarden, uitgedrukt in mg/m^3 , gelden voor standaardomstandigheden (volume bij 273,15 K, 101,3 kPa, droog gas) en worden berekend als een gemiddelde waarde van metingen gedurende één uur over meerdere uren van bedrijf, in de regel 24 uren. Opstart- en onderhoudsperioden worden niet in aanmerking genomen. De middelingstijd kan worden verlengd indien dat nodig is om voldoende nauwkeurige controleresultaten te verkrijgen. Met betrekking tot het zuurstofgehalte van het afvalgas gelden de waarden die voor geselecteerde belangrijke stationaire bronnen zijn gegeven. Verdunning om de concentraties van verontreinigende stoffen in afvalgasen te verlagen, is verboden. Grenswaarden voor zware metalen omvatten de vaste, gas- en dampvorm van het metaal en verbindingen daarvan, uitgedrukt als het metaal. Wanneer grenswaarden voor totale emissies zijn gegeven, uitgedrukt in g eenheid van productie, respectievelijk capaciteit, hebben deze betrekking op het totaal van rookgas- en vluchtige emissies, berekend als een gemiddelde waarde.
4. In gevallen waarin overschrijding van gegeven grenswaarden niet kan worden uitgesloten, moet controle worden uitgeoefend op de emissies dan wel op een prestatie-indicator die aangeeft of een regelsysteem naar behoren functioneert en goed wordt onderhouden. Indien de uitgestoten deeltjesstroom meer dan 10 kg/h bedraagt, moet de controle op emissies of prestatie-indicatoren continu zijn. Indien emissies worden gecontroleerd, moeten de concentraties van luchtverontreinigende stoffen in gasafvoerkanalen op een representatieve wijze worden gemeten. Bij discontinue controle van deeltjesmaterie moeten de concentraties op gezette tijdstippen worden gemeten met ten minste drie onafhankelijke registraties per controle. Bemonstering en analyse van alle verontreinigende stoffen alsook referentiemeetmethoden voor het ijken van geautomatiseerde meetsystemen moeten worden uitgevoerd overeenkomstig de normen die door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN) of de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) zijn vastgesteld. In afwachting van de opstelling van de CEN- of ISO-normen, zijn de nationale normen van toepassing. Nationale normen kunnen eveneens worden toegepast indien zij resultaten opleveren die gelijkwaardig zijn met CEN- of ISO-normen.
5. Bij continue controle wordt geacht aan de grenswaarden te zijn voldaan indien geen van de berekende gemiddelde emissieconcentraties over 24 uren de grenswaarde overschrijdt of indien het 24-uurgemiddelde van de gecontroleerde parameter niet de gecorreleerde waarde overschrijdt van die parameter die tijdens een prestatieproef met een naar behoren functionerend en onderhouden regelsysteem werd vastgesteld. Bij discontinue emissiecontrole wordt geacht aan de grenswaarden te zijn voldaan indien de gemiddelde registratie per controle de grenswaarde niet overschrijdt. Geacht wordt te zijn voldaan aan elk van de grenswaarden, uitgedrukt als totale emissie per eenheid van productie of totale jaarlijkse emissie, indien de gecontroleerde waarde niet wordt overschreden, zoals hierboven beschreven.

II. SPECIFIEKE GRENSSWAARDEN VOOR GESELECTEERDE BELANGRIJKE STATIONAIRE BRONNEN

Stoken van fossiele brandstoffen
(bijlage II, categorie 1)

6. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van 6 % O_2 in rookgassen bij vaste brandstoffen en 3 % O_2 bij vloeibare brandstoffen.
7. Grenswaarde voor deeltjesemissie bij vaste en vloeibare brandstoffen: 50 mg/m^3 .

Sinterinstallaties
(bijlage II, categorie 2)

8. Grenswaarde voor deeltjesemissies: 50 mg/m^3 .

Pelletiseerinstallaties
(bijlage II, categorie 2)

9. Grenswaarde voor deeltjesemissie:
- malen, drogen: 25 mg/m³;
 - pelletiseren: 25 mg/m³.
10. Grenswaarde voor totale deeltjesemissie: 40 g/Mg geproduceerde pellets.

Hoogovens
(bijlage II, categorie 3)

11. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 50 mg/m³.

Vlamboogovens
(bijlage II, categorie 3)

12. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 20 mg/m³.

Koper- en zinkproductie, met inbegrip van Imperial Smelting-ovens
(bijlage II, categorieën 5 en 6)

13. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 20 mg/m³.

Loodproductie
(bijlage II, categorieën 5 en 6)

14. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 10 mg/m³.

Cementindustrie
(bijlage II, categorie 7)

15. Grenswaarde voor deeltjesemissie: 50 mg/m³.

Glasindustrie
(bijlage II, categorie 8)

16. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van verschillende O₂-concentraties in rookgassen naargelang van het oventype: continuovens: 8 %; potovens en dagovens: 13 %.
17. Grenswaarde voor loodemissie: 5 mg/m³.

Chloor-alkali-industrie
(bijlage II, categorie 9)

18. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van de totale hoeveelheid kwik die door een installatie in de lucht wordt uitgestoten, ongeacht de emissiebron en uitgedrukt als jaargemiddelde.
19. Uiterlijk twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol evalueren de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan de grenswaarden voor bestaande chloor-alkali-installaties.
20. Grenswaarde voor nieuwe chloor-alkali-installaties: 0,01 g Hg/Mg Cl₂ productiecapaciteit.

Verbranding van stedelijk, medisch en gevaarlijk afval
(bijlage II, categorieën 10 en 11)

21. Voor de grenswaarden wordt uitgegaan van 11 % O₂-concentratie in rookgassen.
22. Grenswaarde voor deeltjesemissie:
- 10 mg/m³ voor verbranding van gevaarlijk en medisch afval;
 - 25 mg/m³ voor verbranding van stadsafval.
23. Grenswaarde voor kwikemissie:
- 0,05 mg/m³ voor verbranding van gevaarlijk afval;
 - 0,08 mg/m³ voor verbranding van stadsafval;
 - uiterlijk twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit protocol evalueren de partijen op een zitting van het uitvoerend orgaan de grenswaarden voor kwikhoudende emissies van de verbranding van medisch afval.

BIJLAGE VI

Maatregelen inzake productbeheersing

1. Tenzij in deze bijlage anders bepaald, mag uiterlijk zes maanden na de datum van inwerkingtreding van dit protocol het loodgehalte van benzine die voor wegvoertuigen wordt verkocht, niet meer dan 0,013 g/l bedragen. Partijen die ongelode benzine met een loodgehalte van minder dan 0,013 g/l in de handel brengen, trachten dat niveau te behouden of nog te verlagen.
2. De partijen streven ernaar dat de overschakeling op brandstoffen met een loodgehalte zoals vermeld in punt 1, resulteert in een algehele vermindering van de schadelijke effecten op de volksgezondheid en het milieu.
3. Indien een staat bepaalt dat het beperken van het loodgehalte van in de handel gebrachte benzine overeenkomstig punt 1 zou resulteren in ernstige sociaal-economische of technische problemen dan wel alles bij elkaar geen voordelen voor milieu of volksgezondheid zou opleveren, gezien onder andere de klimatologische situatie, kan hij de in dat punt vermelde termijn verlengen tot tien jaar, gedurende welke gelode benzine met een loodgehalte van ten hoogste 0,15 g/l in de handel mag worden gebracht. In dat geval moet de staat in een verklaring, die samen met de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding moet worden nedergelegd, uitdrukkelijk vermelden dat hij voornemens is de termijn te verlengen, en het uitvoerend orgaan schriftelijk inlichten over de redenen daarvoor.
4. Een partij mag geringe hoeveelheden, tot 0,5 % van de totale benzineverkoop, gelode benzine met een loodgehalte van ten hoogste 0,15 g/l in de handel brengen die voor oude wegvoertuigen is bestemd.
5. Elke partij moet uiterlijk vijf jaar, dan wel tien jaar voor landen met een overgangseconomie die in een met hun akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neder te leggen verklaring te kennen geven een termijn van tien jaar te willen hanteren, concentratieniveaus bereiken die niet hoger zijn dan:
 - a) 0,05 gewichtsprocent kwik in alkali-mangaanbatterijen voor langdurig gebruik in extreme omstandigheden (bijvoorbeeld temperatuur onder 0 °C of boven 50 °C, blootstelling aan schokken);
 - b) 0,025 gewichtsprocent kwik in alle andere alkali-mangaanbatterijen.

De bovengenoemde grenswaarden mogen worden overschreden bij een nieuwe toepassing van een batterijtechnologie of het gebruik van een batterij in een nieuw product, indien redelijke voorzorgsmaatregelen zijn genomen om ervoor te zorgen dat de batterij of het product zonder een gemakkelijk te verwijderen batterij op een milieuvriendelijke manier wordt verwijderd. Alkali-mangaanknoopcellen en batterijen die uit knoopcellen zijn samengesteld zijn eveneens van deze verplichting vrijgesteld.

BIJLAGE VII

Maatregelen inzake productbeheer

1. Deze bijlage heeft tot doel partijen richtsnoeren te verstrekken voor maatregelen inzake productbeheer.
2. De partijen kunnen geëigende maatregelen inzake productbeheer zoals de hieronder vermelde in overweging nemen, waar dat gerechtvaardigd is in verband met de potentiële risico's van schadelijke effecten op de volksgezondheid of het milieu van emissies van één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen, rekening houdend met alle relevante risico's en voordelen van dergelijke maatregelen, teneinde ervoor te zorgen dat eventuele wijzigingen in producten in totaal resulteren in een vermindering van schadelijke effecten voor de volksgezondheid en het milieu:
 - a) vervanging van producten waaraan één of meer in bijlage I vermelde zware metalen opzettelijk zijn toegevoegd, indien een geschikt alternatief bestaat;
 - b) minimalisering of vervanging in producten van één of meer in bijlage I vermelde zware metalen die opzettelijk zijn toegevoegd;
 - c) productinformatie met inbegrip van etikettering die de gebruikers inlicht over het feit dat één of meer in bijlage I vermelde zware metalen opzettelijk zijn toegevoegd en over de noodzaak van veilig gebruik en afvalbehandeling;
 - d) economische stimuleringsmaatregelen of vrijwillige overeenkomsten teneinde de aanwezigheid van de in bijlage I vermelde zware metalen te beperken of uit te schakelen;
 - e) uitwerking en implementatie van programma's voor milieuvriendelijke inzameling, recycling of verwijdering van producten die een van de in bijlage I vermelde zware metalen bevatten.
3. Elk hieronder vermeld product of groep van producten bevat één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen en is door ten minste één partij bij het Verdrag onderworpen aan regelgeving of vrijwillige maatregelen, voor een belangrijk gedeelte op basis van de bijdrage van dat product tot emissies van één of meer van de in bijlage I vermelde zware metalen. Er is evenwel nog niet voldoende informatie beschikbaar om te bevestigen dat zij voor alle partijen een belangrijke bron vormen en dat dus de opname daarvan in bijlage VI gerechtvaardigd is. Elke partij wordt aangemoedigd de beschikbare informatie te onderzoeken en, indien zij ervan overtuigd is dat voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen, maatregelen inzake productbeheer, zoals die welke in punt 2 zijn genoemd, toe te passen op één of meer van de hieronder vermelde producten:
 - a) kwikhoudende elektrische componenten, d.w.z. apparaten met één of meer contacten/sensoren voor het overbrengen van elektrische stroom, zoals relais, thermostaten, niveauschakelaars, drukschakelaars en andere schakelaars (reeds getroffen maatregelen omvatten een verbod van de meeste kwikhoudende elektrische componenten, vrijwillige programma's ter vervanging van bepaalde kwikschakelaars door elektrische of speciale schakelaars, vrijwillige recyclingprogramma's voor schakelaars en vrijwillige recyclingprogramma's voor thermostaten);
 - b) kwikhoudende meetmiddelen zoals thermometers, manometers, barometers, drukmeters, drukschakelaars en drukoverbrengers (getroffen maatregelen omvatten een verbod van kwikhoudende thermometers en een verbod van meetinstrumenten);
 - c) kwikhoudende fluorescentielampen (getroffen maatregelen omvatten vermindering van het kwikgehalte per lamp via zowel vrijwillige programma's als regelgeving en vrijwillige recyclingprogramma's);
 - d) kwikhoudend tandamalgaam (getroffen maatregelen omvatten vrijwillige programma's en een verbod met vrijstellingen voor het gebruik van tandamalgaam en vrijwillige programma's ter stimulering van het opvangen van tandamalgaam uit de tandartsenpraktijk voordat het naar waterzuiveringsinstallaties wordt geloosd);
 - e) kwikhoudende bestrijdingsmiddelen, met inbegrip van zaadbehandeling (getroffen maatregelen omvatten een verbod van alle kwikhoudende bestrijdingsmiddelen, met inbegrip van zaadbehandeling, en een verbod van het gebruik van kwik als desinfecteermiddel);
 - f) kwikhoudende verf (getroffen maatregelen omvatten een verbod van alle dergelijke verfsoorten, een verbod van die verfsoorten voor gebruik binnenshuis en op kinderspeelgoed alsook een verbod van het gebruik in aangroeiwerende verf);
 - g) andere kwikhoudende batterijen dan de in bijlage VI bedoelde (getroffen maatregelen omvatten vermindering van het kwikgehalte via zowel vrijwillige programma's als regelgeving en milieueffingen en vrijwillige recyclingprogramma's).

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 14 mei 2001

houdende overdracht van het beheer van de steun voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de Republiek Bulgarije gedurende de pretoetredingsperiode aan uitvoeringsorganen

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1428)

(2001/380/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1266/1999 van de Raad van 21 juni 1999 betreffende de coördinatie van de bijstand aan de kandidaat-lidstaten in het kader van de pretoetredingsstrategie en houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3906/89 ⁽¹⁾, en met name op artikel 12, lid 2,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2222/2000 van de Commissie van 7 juni 2000 houdende financiële uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1268/1999 van de Raad van 21 juni 1999 inzake steunverlening door de Gemeenschap voor pretoetredingsmaatregelen op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling in de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa gedurende de pretoetredingsperiode ⁽³⁾, is op 20 oktober 2000 bij besluit C(2000) 3058 def. van de Commissie een programma voor landbouw en plattelandontwikkeling voor de Republiek Bulgarije goedgekeurd.
- (2) De regering van de Republiek Bulgarije en de Commissie, die optreedt namens de Europese Gemeenschap, hebben op 18 december 2000 de meerjarenovereenkomst voor de financiering ondertekend waarin de technische, juridische en administratieve bepalingen voor de uitvoering van het Sapard-programma zijn opgenomen.
- (3) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1266/1999 kan op grond van een voor elk geval afzonderlijke analyse van de nationale en sectorale capaciteit inzake beheer van programma's/projecten, van de financiële controleprocedures en van de structuren op het gebied van

overheidsfinanciën worden afgezien van de in artikel 12, lid 1, van die verordening voorgeschreven voorafgaande goedkeuring. In Verordening (EG) nr. 2222/2000 worden nadere voorschriften voor de uitvoering van die analyse vastgesteld.

- (4) De bevoegde autoriteit van de Republiek Bulgarije heeft, enerzijds, het Staatsfonds Landbouw aangesteld voor de uitvoering van de maatregelen „Investerings in landbouwbedrijven”, „Verbetering van verwerking en afzet van landbouw- en visserijproducten” en „Ontwikkeling en diversificatie van de economische activiteit, combinatie van activiteiten en alternatieve inkomens”, zoals bedoeld in het Programma voor landbouw en plattelandontwikkeling dat is goedgekeurd bij besluit C(2000) 3058 def. van 20 oktober 2000 voor de Republiek Bulgarije en heeft, anderzijds, het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds, aangewezen voor de uitvoering van de financiële taken die zij moet uitvoeren voor de tenuitvoerlegging van het Sapard-programma.
- (5) De Commissie heeft overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1266/1999 en haar Verordening (EG) nr. 2222/2000 de nationale en sectorale capaciteit inzake beheer van programma's/projecten, de financiële controleprocedures en de structuren op het gebied van overheidsfinanciën onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat de Republiek Bulgarije voor de uitvoering van de bovengenoemde maatregelen voldoet aan de bepalingen van de artikelen 4 tot en met 6 en van de bijlage van Verordening (EG) nr. 2222/2000 en aan de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1266/1999 vastgestelde minimumvoorwaarden. Meer in het bijzonder beantwoordt het Staatsfonds Landbouw in voldoende mate aan de volgende belangrijke erkenningscriteria: schriftelijke procedures, scheiding van functies, aan de goedkeuring van projecten en aan de betalingen voorafgaande controles, procedures voor vastleggingen en betalingen, computerbeveiliging en interne audit; het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds, beantwoordt in voldoende mate aan de volgende belangrijke erkenningscriteria: audit trail, beheer van kasmiddelen, ontvangst van financiële middelen, uitbetaling aan het Staatsfonds Landbouw, computerbeveiliging en interne audit.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 68.

⁽²⁾ PB L 253 van 7.10.2000, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 87.

- (6) Daarom is het dienstig af te zien van de in artikel 12, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1266/1999 voorgeschreven voorafgaande goedkeuring en het beheer op decentrale grondslag over te dragen aan het Staatsfonds Landbouw en aan het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds, in de Republiek Bulgarije.
- (7) De verificaties van de Commissie zijn wel gebaseerd op een bedrijfsklaar systeem, maar dit systeem wordt nog niet daadwerkelijk toegepast, zodat het dienstig is het beheer van het Sapard-programma in eerste instantie voorlopig over te dragen aan het Staatsfonds Landbouw en het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds, en dit beheer pas definitief over te dragen nadat de Commissie zich verder ervan vergewist heeft dat het systeem op bevredigende wijze functioneert, en gevolg is gegeven aan eventuele aanbevelingen van de Commissie met betrekking tot de overdracht van het beheer van de steun aan het Staatsfonds Landbouw en het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Er wordt afgezien van de voorgeschreven voorafgaande goedkeuring, door de Commissie, van de selectie van projecten en de sluiting van contracten door de Republiek Bulgarije.

Artikel 2

Het beheer van het Sapard-programma wordt voorlopig overgedragen aan het Staatsfonds Landbouw, Hristo Botev blvd. 55, 1040 Sofia, Bulgarije, voor de uitvoering van de maatregelen „Investeringen in landbouwbedrijven”, „Verbetering van de verwerking en afzet van landbouw- en visserijproducten” en „Ontwikkeling en diversificatie van de economische activiteit, combinatie van activiteiten en alternatieve inkomens”, zoals bedoeld in het Programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling dat op 20 oktober 2000 is goedgekeurd bij besluit C(2000) 3058 def., en aan het Ministerie van Financiën, Directoraat Nationaal Fonds, 102, Radkovski St., 1040 Sofia, voor de financiële taken die moeten worden uitgevoerd in het kader van de tenuitvoerlegging van het Sapard-programma voor de Republiek Bulgarije. Op verzoek van de bevoegde autoriteit kan de Commissie besluiten het beheer van nog andere in het programma voor landbouw en plattelandsontwikkeling opgenomen maatregelen over te dragen, zodra vaststaat dat aan de desbetreffende voorwaarden is voldaan.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 16 mei 2001****houdende aanvaarding van een verbintenis in verband met de antidumpingprocedure betreffende de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1446)*

(2001/381/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ (de „basisverordening”), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op de artikelen 8 en 9,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) Op 18 februari 2000 heeft de Commissie met een bericht („bericht van inleiding”) in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾ de inleiding aangekondigd van een antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer in de Gemeenschap van een bepaalde soort aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland.
- (2) Omdat bepaalde dumpingaspecten en de gevolgen van de betrokken invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap verder onderzocht moesten worden, werden geen voorlopige antidumpingmaatregelen genomen; er werd evenwel om aanvullende gegevens verzocht en het onderzoek werd voortgezet.
- (3) De definitieve bevindingen en conclusies van dit onderzoek zijn neergelegd in Verordening (EG) nr. 950/2001 van de Raad ⁽⁴⁾ tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland.

B. VERBINTENIS

- (4) De enige Russische producent/exporteur en zijn verbonden ondernemingen die betrokken zijn bij de productie, de handel en de invoer in de Gemeenschap van het desbetreffende product hebben een verbintenis aangeboden waarin zij voorstellen bij de verkoop aan hun niet verbonden afnemers in de Gemeenschap een minimumprijs te hanteren.
- (5) De Commissie acht de verbintenis die door de Russische onderneming Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium”, Studencheskaya Street, 33/4, Moscow, Rusland en zijn verbonden ondernemingen, namelijk de producent Sayan Foil, Sayanagorsk, Rusland, de uitvoerder/verkoper Rual Trade Limited, Suites 7B & 8B, 50 Town Range, Gibraltar en de invoerder Sibirsky Aluminium GmbH, Graf-Adolf-Platz 1-2, D-40213 Düsseldorf aangeboden werd aanvaardbaar omdat deze de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping wegneemt. Bovendien zullen de gedetailleerde verslagen waartoe deze ondernemingen zich verbinden om op gezette tijden aan de Commissie toe te zenden en de structuur van de verkoop van het desbetreffende product het mogelijk maken om de naleving van de verbintenis op doeltreffende wijze te controleren zodat de Commissie het gevaar voor ontduiking van de verbintenis gering acht.
- (6) Om de naleving van de verbintenis te waarborgen en de Commissie de mogelijkheid te geven daarop daadwerkelijk toezicht te houden, is de vrijstelling van het recht afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat bij de indiening van het verzoek om vrijgave voor het vrije verkeer krachtens de verbintenis een handelsfactuur wordt overgelegd die de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 950/2001 voorgescreven gegevens bevat die de douane nodig heeft om na te gaan of de zending in overeenstemming is met de handelsdocumenten. Wordt een dergelijke factuur niet overgelegd of beantwoordt deze niet aan het bij de douane desbetreffende aangebrachte product, dan is het betrokken antidumpingrecht verschuldigd.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.⁽²⁾ PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.⁽³⁾ PB C 45 van 18.2.2000, blz. 2.⁽⁴⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

- (7) Indien de Commissie het vermoeden heeft dat een verbintenis niet is nagekomen of indien een verbintenis daadwerkelijk niet is nagekomen of wordt ingetrokken, kunnen overeenkomstig artikel 8, leden 9 en 10, van de basisverordening antidumpingrechten worden ingesteld,

BESLUIT:

Artikel 1

De verbintenis die door Joint Stock Company „United Company Siberian Aluminium”, Studencheskaya Street, 33/4, Moscow, Rusland, Sayan Foil, Sayanagrosk, Rusland, Rual Trade Limited, Suites 7B & 8B, 50 Town Range, Gibraltar en Sibirsky Aluminium GmbH, Graf-Adolf-Platz 1-2, D-40213, Düsseldorf wordt aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van aluminiumfolie uit de Volksrepubliek China en Rusland wordt aanvaard.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Dit besluit is verbindend in al zijn onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 mei 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie
